(1)

Oj delliza

izvirnik (1)
0.2.k 19 13

Stran 227.

1. Oj dekliza, ljuba duſha moja!
ab zheſh mem ljuba biti? 2—
Vorſik, nonek, mladi fantizh!
ſteza bashti nikaj ne bò ...
Jas zhem rajſhi v krshmo iti,
ino ſlata kunza biti,
kakor tebi verna ljuba. —
Jas pa fantizh mlad krshmarjizh,
pa ſpet moreſh moja biti. —
+ Jas zhem raj v kavano iti,
ino ſlata ſkledza biti,
kakor tebi verna ljuba. —
Jas pa fantizh kavovarjizh,
pa ſpet moreſh moja biti. —
Ne bodale, mladi fantizh,
ſteza bashti nikaj ne-bò;
Jas zhem raj na polje iti,
ino prepelizza biti,
kakor tebi verna ljuba. —
Jas pa fantizh liber lovez
pa ſpet moreſh moja biti. —
Nikaj, nikaj, mladi fantizh!
ſteza bashti nikaj ne-bo,
Jas zhem rajſhi v morje iti
ino bela riba biti,
kakor Tebi verna ljuba. —

DRŽ. BIBLIOTEKA v Ljubljani.

Jar pa fantizh tenka mresha
pa spet moresh moja biti.
al ſi taki al inaki
shoju ſi, po vishi vſaki,
Ah ſe tamo, ali semo,
Moja ſi ti, hodi semo.

Stran 26.

2 Kaj ti Dunaj, kha voda?
na kaj mi tak Kalin teshesh?
alj te jelen i rogjato shabl,
alj pa Turshke vojſka? —
Ni ne jelen i rogjat shabl,
nit Turshke vojſka,
ampak duga, pa ſrechniza,
vſako vboge jutre prishla,
ſe vesoliga trpala
ſvoje lizhize vmivala.

Stran 206.

3 Sokol lezhe viſoko
krila roſi ſhiroko
ſe obetne na-deſno
vrata grada ſagledi.
alj pri vratah deklizo
belo lize vmivala,
rahlema mijala.
rahlema
gnlo ſe njoj rabeli
kdeli ſnegoz na-gori
mladenz ſpleke nje ſtoji,
pa njoj tiho govori:
Sakaj zhaj dekle njevinjek
Kaj ſe gnlo ne beli,
naj ne ſrze ne boli.

21 Draya moyy, ſe ſe omothila? —
Jem ſe dragi, kid ſhe porodila,
Jeneku jem tvoje imè dala,
De ga tovem, naj mi thihò mine.
Ga ni bliſkam: Pojdi kmen, jinek,
Stopak tovem: Pojdi k meni, drayi! —

Str. 203.

5 Oj debliza, dussha moja!
Zhim diſhiſh nadra tvoje?
Ali od kutne ali maranzhe?
Ali od ſmilya ali od bozilya?
Oj nian bodte, mladi ſinak!
Net od kutne, net maranzhe,
net od ſmilya, net bazilya,
Ter od dusſhize dikliſke.

Str. 205

6 Pod Budinom ovze v Ofenze ſtale
muſhila ſe ſtara Budim-grada,
in ſatolkla ſrilavolne obze,
ter pobila dva mlada ovzhara:
Marka-Shelzer in Andraſha
Shalvala za Marka mati, ozhe,
Za Andraſha neti mut'ne ozhe,
ſtopak ſama debliza iz ſela,
za-nj shalvala, ter ſe govorila:
Joj, Andraſhek, moje zhiſto ſrtalo!
Ako bi te v peſmizi najela,
Peſmizo gre od uſtiz do uſtiz,
pa bi priſhla v iſtizo pogoſtbe,
Ako bi te ſe vrokav nafhila
Rokav bi ſe ſtoro mi raztrgal,
pa bi dvoje ime ſe porobilo,
Ako bi te v pifmo najifala
pifmo ide od roke do roke,
pa bi priſhli tud v pozarſke roke.

7 [illegible] 195.

Tri deklize zvekse posejale,
na-krib jmilu v dolo pa bojaljè.
Je navadi neotherjen mladenc,
ter popijla zvekjiha deklizam.
al deklize mrezho so si spletle
in vlovile, ne shenjza mladen
jidna djala: Vershmo za hrbet,
druga djala: Skrajmo za odlok,
tretja djala: Oj ray za lobesno.
Ali govori: Nevshenjen mladenc
Nejsem slato, de bi me vshyalo
Nejsem kurva de bi me obesile
ampak junak, de bi me obesile
na ste drevo na deblizhko grlo.

pr. 194

8 Mras odhaja — dushiza moja!
al pomlad prihaja,
pèsze pajò — dushiza moja,
kolnize zvetjo;
Vse je gubi — dushiza moja.
In zhasu ne gubi,
Ali ti slato dushiza moja!
Nègublero drago,
Vondar gubish — dushiza moja!
In mene ne gubish. —

195.

9 Ob kolkih je sdaj po nozhi?
Draga mi velela prite,
Rekla prite, pa ne pride,
Tas jo zhakam do polnozhi,
ali po polnozhi domo grem
frezhal drago sem pred trosta,
nakushval sem serze dosta,
ussta mi sdale medne
ravno bi jil sam zukar,
jil sam zukar, pil slashzizo.

Vesir Sejna v dinji nasrivala,
in po dinji in po rosnem vrti
Mati Sejno po k vezherji zvali:
Pojdi, Sejna, pojdi brh k vezherji,
pojd' vezherjat zukrovih pogazhuz.
Sejna mati tiho odgovarja:
Vezherjajte, ne zhakajte na-me,
Ne je meni sa vashe vezherje,
ampak mi je sa moje nevolje.
Dnes je meni drazi se prikradel
vito velko shkodo mi uzhinil,
zvetje mi po ogradi pobijal
na vshivilo shilo mi samotal.
Kolnite, mati, ga, obe ga kolnve,
Naj b temnica, moje nadra bleme
moji roke lanzhek okol vrata,
Naj b mu usta moje ozh spile.

20.

2

Soonzheh

Svonzheki 15. svijetnia v 6tih rázo. 1836

I.

Brat treba shlahtnim shlam tvem pobuda;
saftuzo do lépih zesta je shiroka,
zhe vlasti shustvi fil bo tvih adloka,
nebo shivlenja P. postherla gnuda.
Se vsoj mozhjoj bran' narodnoft bres truda,
naj nam ne zgine, bo obras, ti zóka
proftakova ga mashe ter mu póka
po trakih lépih desh in kozha huda. —

V naroda krilo den' imena feme
bo zhrftev zvel dokler bo brshlen trava,
kaj ga nebò sadushilo tél pleme.
Sil pred, v saloke tak dofflegnol karko,
kde ga objela blava mati Slava
po ftrakah se mozhil Kraljevizh Marko.

II.

Vas, svonzheki, posheném od veselja,
med brate nefse bratovske mi glasé,
kaj 's zhutkov se fplode jih v nadrah trase,
sahti me kmal v nebo, kmal v pekel pelja.
Od sinov od pradedov davnih, sjelja
tak naske se radujo s petjem kraje
kih lize sram, nasfrunoft kih plase...
vse vse njim glasbe (nasnanke) kaj srdza povelja.

Evropa moshke leta zhe dorasla,
ker krepka brana, kolkor nje treba, —
njo klavor dajo ne sam v ozhanaftvu. (módrost vzhijo)
Sil naft polk stane gingao sam, bes masla
ker skleda mu bes zhrstvega in hleba,
ter shpehe v usta mu se mezhno kashu.

DRŽ. BIBLIOTEKA v Ljubljani.

III.

Pre-pero D. preostro bres posshtenja
bres srama duh-me drashi zheso s bajem,
kak pes vozerski pozestnika slajem
preti, lmal de ne vseme me shivlenja.
Postal bil sperom graja dok ne herja? –
Ne! vonzhek she navan, – le skorazhajem
dersno dalj! to she nes tam bratzom skrajem,
naj odem se njim pravize senja.
Le ti kosmate se koshuke
kopuh lovi, in rad od njih ne lozhi,
al bele, gladke se ne prime rake.
Kak slushke na-moj glas, ne bote gluhi:
koshuh novij ke slezhke, ni mozhi
na gladko kosho se preljet kopuhi.

IV.

Gori m' gori vbogi srdze: ko s parem
she selme bilo isteko, krishko shvigne
sprot nebu s srdzom vnet se duh mi sdigne,
na solzen sdolej tam nehaje janem.
Zaloshil narav iskrizhizo skarem
u nadrar maglnim, al ko s ozhima migne,
kupil vpahnol s tvim jesikom ki vsi prigne
pasir ko slezho gobe v listji staremo.
O sveti ozenj, kam she bosh me vodil?
naj najdem ko kre matere pozhitek,
kriji sem spiklenjen, svlast me ne dusti.
Bo mahal mesno veter, alj me vgosti
treske pushke shesterih. – Ke tak skonzhash shivek
Kol sam? Ne boshji sin tud vmerl na krishi.

Oboslav Slovenovizh

(Konec 17)

16

N. Zlo sin boshji vmerl na krishi. —

17 v Zerovzi 22. Serpana
od Gosh rano.

Gori m gom vbogo selze raspaleh
She plame hiti ifero Luiftko shivine
proti nebo Sodrom se mi dish podlyne
reafelan bolezy taw nehajki jaem.
Selenil nazaj ifkrizhizo shazem
a nazaj majanim, al ka Lohma ziggne
nagahnal Slovenu jezikom Adamen prizge
da sleshe zlebo pazhi v Lishji flanom,
O Sveti ogenj kam she Lesh mi dovlez
kaj nagleno ta Lne nabere pozhitek
Shaj pribleven, staro me ze dishi.
Ne bo je [illegible] Lepo Sesi hodi
ne Sem, ak ne gagah Lahzy Sonzhat
Ne-l boshji fin nagonil vmorena
Shivela
Kristu?

Boglav Slovenovizh

Bo mahal imeno veder, al me vgrabi
tneshe pushe Sapleno. Ak tak Sonzhash shivel
ni Snam. Nal boshji fin Lah umrel na Kristu. —

videl Se Sem

videl sishe

Lep nas pfam vfaka pomaranha
in file Lvetlize, b, Se neem de hrushe,
Sdaj Lvet de bolelk, nar bo mogel rmgat
Slovenzu Si prefe vfakemu Sa kruha,
Kel Shzhava tu nema ne Sroboze duha,
bo Kristus v redovih, kir Se Sdyrete
zmje nab' blo mozhi lotle mozhna zegnete
Ako tak jeh mogla zgnoj muha.
pri tyem Lvi dni, Shrumla Se muha.

nemeshnjak v-
plemenitashu.
Pota ftvar
je nam par.

Stlan Kras Zerovzhan

Kje selen shlar, kje selen shlar? si blizhem.
Kjs jezov sajušan mi v srze sladi
po ulizah, ko deb me strupnim bizhem
vesh kuda gnala, trudna noga klati
po obrah klezhe ob vid. Emal de s'ne sklarja,
vezh selenade sarne ~~vezh~~ – a vezh, ak ne shlarja.

Ni v mesti naje miru, ni mika nojo
v shiroko polje, v prostor prostem oki;
ne najde tam pozhitka srze vbogo.
vsak zvest in lisk prezhin je sols stoloki:
klepeti po kosthuki dalni jelen
men pa na misli smirom on shlar selen.

Kje si mirú hladilo? kniz vsemem v roko,
tak najdem vesse ki b me odtshalila,
zamaknено vnji setermi je oko,

Kaj nebloč v morji pesradim essenc
Ak pole sse, kaj boz kriskem samorastec

Ale vojem pitshkam na srze vlasstke nose
Zhe samen zhesk sarklati ~~se~~ zhlovek
ne bij po njem s lesenem majknim mazlzhom.

Jas sim satozhil svonze shmetnim pleshem,
resnizo s perom trdim sem omoshil,
ker glas moj bije khrapavem usheham.
Vam kvala, vam porozhim glase vlastne
kaj ~~samem~~ shesem na
golobu oko golobize strastne,
ki bli ste mem, kar so ranam masstne
hladila ~~cijpresa~~ sopstice ~~cipresnikuk~~
kaj ~~sa~~ ~~zhlovek~~ kaj vosniku
jenjatelstvije v jezhi ~~lastne~~ misli lestne.
Na misli sploh ~~ako~~ sladena trosza
~~ko bi~~ ~~obi~~ ~~jastli~~ v pitugi vsse ~~lastnem~~ strel
~~s~~ papah
~~jezer~~ ~~prepo~~ ~~s~~ vlake ~~jezer~~ liza
~~klize~~ ~~sve~~ ~~sse~~ ~~sa~~ ~~sa~~ ~~sa

9 12 (3)

Bajula.

O zvěřskom jezíku.

DRŽ. BIBLIOTEKA Ljubljana

a) Prepeličin.

Prepelica i putnik.

~~Put.~~

Putn. Podgrda – podgrda!
kam boš šla – kam boš šla?

~~Prep.~~

Prep. Prek morja – prek morja!
Putn. Kaj boš tam – kaj boš tam?
~~Zelš. gov.~~ zelš. govor.
~~Prepelič~~ Kaj boš jela – kaj boš jela?
Putn.
Prep. Pet pogač – pet pogač.
Putn. Kaj še druga – kaj še druga?
Prep. S pištka grah – s pištka grah.

b) Vrana i gavran.

Vr. Kavran – kavran – kavran!
Gavr. Kaj – kaj – kaj?
Vrana Konj je umrâ – konj je umrâ – konj je umrâ.
Gavr. Gda – gda – gda?
Vr. Vtork – vtork – vtork.

c) Ševa.

U oblake se vardać ševa,
Jâm ča v nebesa Boga klat – Boga klat – Boga klat
Jâm ča v nebesa Boga klat – Boga klat – Boga klat – Boga klat –
i te réči tolâ dugo opetuje
dok na zemličiu ne strelâ,a
te pêba, kažu:
Sem hamrič (ečkič) zgoder pozabja –
sem hamrič zgoder pozabja –
sem hamrič zgoder pozabja!

---

* Ljuga kaže: Pitao se ti: ‘Ti vida moga kobila. Viza. Ustra’. Druga: ‘Ispravljaja ime.’

11

Nekoji kažu da u oblake
se dižuć' peva:

Bom ča v nebesa lukenje vrtat – lukenje vrtat
lukenje vrtat.
Bom ča v nebesa lukenje vrtat – lukenje vrtat
lukenje vrtat.

a na zemljicu padajuć' peva:

Sem svedrič izpoder pozaba – sem svedrič
Sem svedrič izpoder pozaba. — izpoder pozaba –

d) Golubovi

O golubu grivnaši kažu da peva:

Jaz ti sam sejem –
jaz ti sam sadim –
jaz ti sam sadim.

~~za~~ o dupljašu pako kažu da peva:

Služim – služim – služim.

Polag Vuka (gled. vrbske rečnik str. 154.)
peva dupljaš ovako:

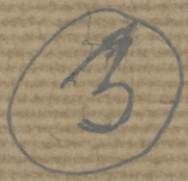
Sij luk – sij luk – sij luk!
(t. j. dalon kaže, da je vrćeme luk sijat)
a grivnjaš guć' polag njega na sledeći način:

Što ti tu činiš
prokleti pope –
kod tuđe žene,
kod tuđe djece.? —

e) Garlica.

O garlici pripovedaju da je nekada Marii bogorodici cuna žibala, nu igrajuć se za drugom svojim unu, te je cuna među tim Peja ni, nikakovi divji Gudi (Plinijev Kesse?) čudo otkradoše. Nu Maria dogod kući svaća, je za vrat, te odšeta u pustaru. Od ono doba poznada se garlicam parsti Marii ni za večni bileg grešnosti, te pevaju još dan današnji, kanoki matere i dojkinje ljuljajuće dičicu „tuja tuja tuja, haja“. Tako pevaju gornje ličke dedci, da ju ljuljaju, nemedju toga pevanja je takojer čuti: da je čovek bliže sluca, kolarčanje kolic

+ Kolarčanje od kolića.

Odglaski

(3)

Odglasi.

I.

Oh nikda she
sdzheze tolsno
tosh sadovolsno.
Sdaj itmor tsul
ne da mi mira,
saj ga she stira
sheft deshez zhnt:
Sam moka trud
to prezh, in tolsno
tosh sadovolsno.
Saj ni sprosil Zhesar sprosli
u tem shivlenji m v tem shivlenji
je po toplenje
lahko dobil,
na sle sabil,
ti mi ga volsno.—
tosh sadovolsno.

II.

Mati so opletali
dekle vsaki dar dan;
eda njo kol opletali
vsako drat oj tregali.

Mati se rasjesili
dekle so sapret dah
nobri v novo kamrizo,
Tukej zhubi letno dni
gubega si s glave obi.

95

mesi ljubavi Krestjanstva, dushez
masli

I.

Sirota nash Slovenz, ko slepez, vodove
brez glestva v bogim ki ponrli mosje
shive, zhe da njim teo s milosti bosje
drobtizo kruhza, ob vsem al pod strove.
Saston Slovenz znebej pravizo svoe
. strahonjam dolgovezhno she podnosje
kaj shtel skrutvih slomleno oroshje,
kaj s Svetovidom kip potushen Prove.
Pa to je kriv de kruh s solsmi si mesi
vsun njih, ki sdlani tak svila kadgaste
oh ám v anzelskoj spodobi bejé!
Svinoli stare vere nashe roke,
smed lastnosti Krestjanstva v nashej vlasti
nam nasaloshi Krshevo te moko.
ga v bovgl vrok - al drami sushno plemze
z sve oko, mu hladno v rane tozhi.

II.

Pavsela stuja mi je ossjma ozhi,
ko spolutene sper podignol semze
kak rozove, shmjih ki smesil drema bremze,
sbude sa solnzhneza je dne jo nozhi.
Slovenz she deset vekov vlast si mozhi
sobam, ker mio Madjare in Nemze
(i sbegla, smal obshevih Palake semze)
sjes jajno tue oko si nam pritozhi.
Darujo mlado kak soatje nevesto,
tve vlasti sini godz saklador dosti
Ti davajo, trose na terpko zesto.
Pak kaj jih tolst v bog nji poshlem s meje?
Se ne sadobro vsem — mesi besrov in radosti.
i tvoj venz le pletem — solse in sablje.
ponujajo (nade sini zhestoj prosti
Vzheli mesla voda svira, | in bro, ker
gluba pa pranje prestira, | premlajo
vmivale lize, bele roke | na tropo zesto.
v bito pantle vpleta shroke,
s pistrom grabi, v venez zleda,
al je rdezha, al je bleda.
Ne jem bleda, jem ardezha,
to se mi navdala pezha,
lepe so rumene grude,
kushni gubi moje zhude,
Jasne moje zhrne ozhi,
gubimu do svetle vnozhi;
dolga zhena bila moja,
(hodi gubi — saj sem tvoja)
vsem me gubi — da bom tvoja,

Ivan Vrazzerovzhan

96

I.

Hodte psi, hoj, hodte, hnda
naj pograbi vas steklosk!
Klat po ghetnikah grashnzhe
ne po petkih jest neso.
Gelem let the temn preshlo,
kaj ti hodim gor in dol,
kaj obosil si the noge
kaj mi gori kri na nogi,
kaj le pijem kri rumeno
kaj serovo jim meso;
kaj skaloshen Turjanesa
ishzhem dzher zesarovo,
ki nje vplenoli samorzi
srana na Ivanovo,
ko vozhetovem ogradzi
brala zvetja si in roth.
Slushala ga Turjanesa
v narozhah nje mel samorz,
in solsi samorzu v lize
vsipiale si th njenih ogh.

II

Bouterwek 9. sv. str. 119.

V selenadi pesmi glasne
sgrla mashnega pojo.
na pomladnem solnza krasne
rathnge zrushzhi roshizi zveto.
Tak tudi zuete men srdze,
kda mi njena milost na glavi
ki me blagor v nadra sgravi,
kakor srolizam senje.

97

Rosna je rosna
detelza,
lepa je moja
ljubiza;
lepa selena
detelza,
mlada je moja
ljubiza;
lepo prezveta
detelza,
lize ma rdezho
ljubiza;
s kosoj ljubosim
detelzo
s ustmi ljustnyim
ljubigo;
koshena vene
detelza,
kushena lepshi
she ljubiza,

rosna je rosna
detelza
ljubu je moja
Anzhika
lepsa selena
detelza
mlada je moja
Anzhika
lepo prezveta
detelzu
lize ma rdezho
Anzhika,
s koso, s okosjm
detelzo
ustmi polyubim
Anzhiko
mlada mi vene
detelza
lepsha she zvete
Anzhika.

Vhrashji stoshi golobinka
v kamnizi jozhe se marinka
Le ga oteni, faj je mlad,
hozhe tebe s froza vad.

Sem she shibka no prenlada
kako lilijn zvet s ograda.
Ah ne dajte she me ne,
Mati, hudi so moshje!

So sa mlade vogledniki
stare zhube sapezhniki
Je ni fram, zhe nghesga,
hvala bodi Vam, mati ma.

Ribi draga bistra voda
Men pa dvizhna sloboda,
Ptizi drago perjizhe,
men pa prosto frozhize

(4)

Mili Lujo.

Z tobom rata viref. Pervlec

Gábi z za junačko zdravje.

pita.

Sklo Lujo!

2 Vincent jur pisah našemu bratu D. Gaju i dodatom po molbom, da vele Tebi moje polag mojeg pisma za junačko zdravje pitati, ni Tebi + nanovo odgovor na list, koji jemu pisah, nanovo odgovor da (jemu već odmetnemu pisanje) ja Tega i vrlicom nadjom čekam na Tvoja milostiva slova, i zaludo. Dajci, meseci prodju, jošt moja žeha nije potišena, nego više mi skoro čekanje odmerzne, bilo ako nebi dovolnost milostiva bila. Cim se da jiste vec davno kako i prošavšeg domoradca kog sto dankom ir vincent tum nocju svoje misli domovi tom i bratjom goji, zabeli, dali da ne misliste vaše ar vašeg naradzenja vredneg (K n. 2. i tuženi mojim tom gjum tuzno mogucnost narimila, da možbit Tebe, mili Lujo kakva bolest pogadje, i Tojemu netrednom peru ukv nametnuse. Bil bi još vec danak čekal, da nebi bil do mojih uših glasi dospel, da si Kanis se ozenil i to nahom ištu zimu. Stoje Mun Entschl an einer Frauenperson konigst nimer Sretne ti mussolgenden Zeilen ust. Ja vuk gnevš, ča bi ov stoj ovu Ljubav varoš jem, nu vrazum i Hust vaše, nu ste za bogatstvom.) Ljubav ver čuje nemožeš ništo ir Ge nebeljivk wandern, au contraire — Jedan ste vele ljubav se gar, ima vir ste ist nebeu ver vierkennete Zeugnis der Ljubav za Jugu. ovu Jasnje ider Ljubav ist stvari ubaštinjast, nesitost ider Mensken in mim Jebul Leben, zato Kunal volesse ne volesse ne nimu Jedan Jugu Jasnje Ljubav gnevnje vuk ider Mensk) ime nu ider Ljubav nimogu trust nu mit Ljubavju mit Ljubavju nebliken ovu, nu ider Ljubav Jednog Jednoga zmisl ider Jednomu nu Jednoga ider Ljubav. Ljubav. Lubav. Lubav. L

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

(5)

O pojte

Stran 271. III. 5. orzk. 119.

Glavk pa Hippolochov, mladenič in Tydejev sin,
na-sred vihra obà sta na mizi se pobikala.
ali kadar Ulisso bla je soprotivno na polje
(Ulissus) na njega perv sgovori vojšhak Diomed ji-
Kdo pa Ti, plemenitash, si med ljudi umertelnih,
ker nikdar Te ne vidim bojil v pobikanju slavnem,
prazhe.

Jel mati Thetida, lepe
In ob babice kopita?"
To ena praga
Pozdrle
pogje...
Zdaj nisi

~~Glavk pa Jeppelove stopnice~~

O pojde, deza, pojde ossi oskupa
sgor na mesto ta en zhasek
pred zhudovit obraz klekne pod stup a
koshno molle ozhenashek. erubescant
szadacz abominare. — zapalaycze se —
prze moie wrogi vozin w obczrzenu
twoiem drogy twoie. propter inimicos
meos dirige in conspectu tuo viam meam.
r Spachnoze, decidant. — swarzone argyas me
kaiacz confiteri. — lichota, ingnieckas. —

Slishezh to deza, tezhejo ossi skupa
sgor sa mesto ta en zhasek,
pred zhudovit obras klekno pod stup a
sazhnejo vsi ozhenashek.
Zelujo tla, po-tem v imè ozheta,
Sina i duha suetiga
pohvalena krojizo ~~bad~~ presveta,
~~bad~~ daj i shlaja do vezhnezga.

Y w roserdzu swoiem zamtcy ie
et in furore suo contarbabit eos.
kazn, praicepium. metla, virga.
poszpday, pozadaj. szodzdanobi, vas figur
drszenie, tremor. — rozplodzić, mabiplicari
powiszarp, exaltare, w zamptczu in tribulatione
scruszayecze se, compungimini.
swetza, lumen. — zgolobliwi malignus
nenawidzal jes, odisti: —

Zdelo se mi bil ~~pogorja~~ planinah
krog mene ~~vse~~ pleshzhina vla,
pobolj pulanine nar vishje,
vidla telet jokola,
vprot pa priletelmu orlizh
li ~~pase~~ mu velko slega djal.
Nemi jokol mozhno shlashen
priletel u narozja,
ali orlizh mozhno jesen
s mojih narozh smekmil ga,
s drapjama mu perjizhe mu puli,
okjunom meshzhe sekla. —
Ti pa ~~vebla~~ pravila tak shalna;
(dobro) paishe kaj govorila:
Shli jan, Vam gosposdinja
dobro vatolnazhik znam:
Shli jokol-je Vash shenik,
prishel bo sunkaj morja
Ti pa orlizh vendar Vi shte,
skleno je on ~~vdatie~~ ma,
ta plamza pa je zerkev
~~Vam~~ bosta k poroki shla.
(Vde shte majo vdati vaj)
vshko tak bo moja shalna,
bom berzhko ~~te~~ spodar'la. —
Druzi dan ajutra rano
pishma prishle s ptujega,
ble gmuaj zherne pezhati
(zherke ~~pisma~~ kervave znotraj)
pisano skerovo znotraj
njen Roldan kaj vbit na lovi
v Roncevalleshkih planinah! —

Romanza o doñi Aldi.

Bla v Parishu doña Alda
s don Roldanom vnoshena
vraven nje bla tri sto deklizh
naj bi sh-njimi shajala;
vsim je bla oprava jednaka
vsim obuv jednaka bla;
vsim obed pini jidu misi
vsim kunka jednakega,
samo bla le doña Alda
med njimi nar shaloshka;
Golina njih prela shalo
shala shilo golina,
golina vnenkala v strunje
doñe Alde na sabav.

Bernile so janko strunje
doña Alda vonemala,
sabnemarghi se nji senjal
sasvij pomenka vashneya;
rasplashena se zbudila
uhajal njó jenvelik strah,
takim glasom saknishala
kaj sdignilo se na grad.
Govorile k nji deklize
kaj nji rekle, dobro vpas?
Kaj vam je, o gospodinja
kaj se zgod'lo sleya vam?
Senjala sem sanj, deklize
je pomenka vashneya,

naj bi bratilo ji zhaj.

mrgoral;

recordo
desgravorida

ogrozhe prav:

99

36

K agonu prosskem in kolesnem
kis na Korinthskem herbu teshem
vesh Gerzhki skrushi zod radosk.
Skuk Skik pevic Coshy gosk.

Na bor so odshli skrabat
na bore lovzi bratovi
ni so lovzi najshli lova,
nili tar bi shtalali;
Sgubili svoje sokole,
kmaly Sesudo-shasal opim.
Obegnuli so ti grashkino
Mayines shimsh=so srashi.
Sam ginebivala sledkiza
krasha bla dvornashe shi
v oshivo pesheko jidem kostro
tale shuje kralovje k 17.
al dvajsel je Rico-franco
Rico-franc Srajanec
shershn pilakala dekliza,
na njine zhasne oshi;
Lishil pa je Rico-franco
Rico franc Srajanca
Shal oshe al matere shi
ne bosh sar nigh videla nyih
al Si plagliesh za jue brati
jem pomoril Si vse tri? —
Shal oshe ne matere ni
nebi bratovzov Sich smujih
al nay nevsh nayoj ivel ne
znam ja, kar shi mene bi.
Dajte da mi, Rico-franco
Sastop gubla itati

Kalina, ja vendar

Tak tamdelj zaslužbal bolji moghonik Odysej
trudom in sramjam premagan, ali Kalina nej
z Skjazhkim moshem s-hagala na polkimu
brje pnej prebivati kraj skrivoki Kypereje.

Ich brade dolge, sukanc meshatzhi
sgled po dnjem, sukenje merske
sa pasom nosike, kleschan kratzh nogi
vrskate kalcuje kozenske.

Sabnighala sim dezo k
Sevnestzhala dlezo, sirogh uzhli
pad plezh sa kmica se krivoje,
Kogtlajo hlapzi, trepta vodjnoi kobla,
s skopitom roke sdvajej —
Ich meshe dvoje, vse vdrugo se vremle,
nej kmet stroal ga kloftarde,
na Jurete grabnil ga otrok se denke
vsi na vdano shemo mlade. —

---

sreiala bom mlde splajska
ki ne mogo nih otergati.
Kako-franco bel bom nje
naj odreiala ki mi,
al debliza nas loveka

Tak moshkovska ogha mokra
use moshvata brezh tu.

Ne sluha zheta, ki the vas spreshuje
[illegible] pa dnarje, kaki in kuzhe vmyje,
onse shlapzom s mejnom sheti.

Vam sleglo, sleglo, vmyje sloymk spanshk
sid s zefke zhela lesti
spullevshe dezo in aghi torashk
Lske, nekek, obes kalesti.

Shu hvali kupez, k njim pa sloymk prav
men ne hval, nowem bes kridve,
ki pervi ngrat s katom ti na glavi
ak neb klezhi klo molidvo.

Kaj yidesh zdrav otrok je le prazhina
njim si dolshen shivot shranyi;
vsyasto, kar kyodo [illegible] njim hvali,
kak pa klo je, sdravim tyrayo.

Shiffage davria 915 prej hodi kupza
she pak mojs in pagavshi
za mejsom tu na shpikzu smokvy.
Shravshi zhakali na sh stupza
Tam napolem dugo mewshi ja xmuzhy
kak si mokio do kozy,
pervi smeh pobil ne ker jaolski dezy
ali grozlem sird in koza.

Pan tám se mísel pamiſſe za
zbran'm gala ſrok rojak klaw
ich jas niam ſtero, ſim-nyoj tue mam
zhalighki je ſinek tabe.

Ti' kupez v meſto, morem jas u puſh
ki, pa ſezhiza en zhaſi
ſta kmet shuk tiche, en za moje dusho
ſmolle tazha ſzhara ſhez.

(Konec tabej!

(6)

De la tortolica

6
14
34

XVII.

De la tortolica y del ruyseñor.

Fonte frida, fonte frida,
fonte frida y con amor,
do todos las avesicas
van tomar consolacion,
sino es la tortolica,
que esta biuda y con dolor.—
Por ay fuera passar
el traydor del ruyseñor,
las palabras que el decia
llenas son de traycion:
Si tu quisiesses señora
yo seria tu servidor.—
Vete de ay de enemigo,
malo y falso engañador,
que ni poso en ramo verde,
ni en prado que tenga flor,
que ti halle el agua clara
turbia la beuia yo,
que no quiero aber marido
porque hijos no aya no,
no quiero plazer con ellos
ni menos consolacion,

DRŽ. BIBLIOTEKA
Ljubljani.

dexa me triste enemigo
malo falso mal traydor,
que no quiero ser ta amiga
ni casar contigo no.

XVIII.

De rosa fresca.

Rosa fresca, rosa fresca,
tan garrida y con amor,
quando y'os tuvo en mis braços,
no os sabia servir no,
y agora que os serviria,
no os puedo yo aver no—
Vuestra fue la culpa, amigo,
vuestra fue que mia no,
embiastes me una carta
con un vuestro servidor,
y en lugar de encaualar
el dixera otra razon,
que erades casado, amigo,
alla en tierras de Leon,
que teneys muger hermosa
y hijos como una flor.—

¿Quien os lo dixo, señora,
no os dixera verdad no,
que yo nunca entre en Castilla,
ni allá en tierras de Leon,
sino quando era pequeño
que no sabia de amor.

XIX.

Del compañero.

Compañero, compañero,
caso se mi tenida amiga,
caso se con un villano
que es lo que mas me dolia;
yo me quiero á tornar moro.
allende la moreria,
christiano que allá passare,
yo le quitare la vida.
¡No la hagas, compañero,
no las hagas por tu vida,
de tres hermanas que tengo,
darte he yo la mas garrida,
si la quieres por muger,
si la quieres por amiga,—

Ni la quiero por muger,
ni la quiero por amiga,
pues que no puede gozar
de aquella, que mas quería.

XX.

De Catalina.

Yo me adame una amiga
dedentro en mi corazon,
Catalina avia por nombre,
no la pueda olvidar no;
rogo me, que la llevasse
a las tierras de Aragon:
Catalina soys muchacha,
no podreys caminar no—
Tanto andare, el cavallero,
tanto andare como vos,
si lo deseays por dineros,
llevare para los dos,
ducados para Castilla,
florines, para Aragon—
Ellos en aquesto estando
la justicia que llego.—

Fin!

XXI.

D. doña Alda.

38

En París está doña Alda,
la esposa de don Roldan,
trecientas damas con ella,
para la acompañar;
todas visten un vestido,
todas calçan un calçar,
todas comen a un mesa,
todas comian de un pan,
sino era sola doña Alda,
que era la mayoral;
las cientos hilavan oro,
las cientos texen cendal,
las cientos tañen instrumentos
para doña Alda holgar.

Al son de los instrumentos
doña Alda adormido se ha,
ensoñado avia un sueño,
un sueño de gran pesar;
recordo despavorida
y con un pavor muy grande,
los gritos dava tan grandes,
que se oyan en la ciudad.
Allá hablaron sus donzellas,
bien oyreys lo que dirán:

y aquel monte es la yglesia
donde os han de velar.—
y aquí es mi carnarera
bien te lo entiendo pagar.—
Otro dia de mañana
cartas de fuera le traen,
dentro
cartas venian de dentro
de fuera escritas con sangre,
que su Rolden era muerto
en la caça de Roncevalles.

Que es aquesto, mi señora,
quien es el que os hizo mal?—
En sueño soñe, donzellas,
que me ha dado gran pesar,
que me veya en un monte,
en un desierto lugar, altos
baxo los montes muy grandes.
un acor viole volar,
Cabo del viene una aguillella,
que lo ahinca muy mal.
el acor con grande cuyta.
metiós se ha mi bridal,
el aguillella con grande yra
de allí lo yva a sacar,
con las unas lo despluma,
con el pico lo deshaze.—
Allí habló tu camarera,
bien oyreys lo que diva:
Aquesse sueño, señora,
bien os lo entiendo soltar:
El acor es vuestro esposo,
que viene de allende de mar;
el aguilla sodes vos,
con la qual ha de casar,

Kdor me kmal izhenjó kmal molda vsmy
tak gor jo zlatim shrowno dyla ...
Dosti bola jesli jezus ... kraj ...
linka ... gubenega ... jeromega ...
... jar je neb zhuftil ...

7

Ozki, ki sem je

10. When her little hands shall press thee
When her lips to thine is pressed
Think of him whose prayer shall bless thee
Think of him thy love had blessed!

12. Should her lineaments resemble
Those thou never more may'st see
Then thy heart will softly tremble
With a pulse yet true to me.

13. All my faults perchance thou knowest
All my madness none can know;
All my hopes where'er thou goest,
fleeting Wither – yet with thee they go.

14. Every feeling hath been shaken;
Pride, which not a world could bow,
cowers Bows to thee – by thee forsaken,
Even my soul forsakes me now:

15. But 'tis done – all words are idle –
Words from me are vainer still;
But the thoughts we can not bridle
Force their way without the will...

16. Fare thee well! – thus disunited,
Torn from every nearer tie
Seared in heart, and lone, and blighted
More than this I scarce can die.

Le Coeur consumé par la douleur, isolé
fletri, en faut-il donc plus pour mourir

7. Greshno, greshno, zhe na veke
   Zveliteliu ostan greshno,
   Zhe ravno grdù in léke
   Sreje nebò kakor telo nebò.

4. Ne ravno smert v tim hvali —
   nad tim shalosten je smehlja,
   ravn ta hvala te razhali
   k'drugem grdzu rane dà —

2. Der nadra odprte ble bi,
   na bila glavza sklonla dva
   bo sam Gospod vkajal tebi,
   ki nebò vezh — tebiga —

3. Deb sred sperja mozlo ako
   vsake misli mverlizo,
   kam zazhedalo, globoko:
   Jih Gospod nè lepò.

   Ne mi mishi te ne kane;
   grdza hudobna zaznejo,
   Ne ver', de sline rane
   grdze i grdza storijo.

   Ne Deb, grza bos ne mine,
   kdo man biji, ali vrjem mezh;
   grozna mifel, de ne izgine
   Je — nebogh je vidil vezh.

   Ko je grenjka rezh za ushò.

Ne mi nika mudria Kniga klare kò,
de m' nej druge, druge klare kò,
Ki mi nejzmuli bolond vrashi,
kò ki mi shkla prez bol vrashi.

Zheshe sprosil odshalke slato,
bo zhlovik pravo rezh,
vzhi naj deke slato, slato "

zadnek,

Ah when our children gather
would all solace
When our children gather
accends flow,

Deb shall efe, bos
wake us from a
sad bowed bed,

Deb presrelo, prosh
ko

Tese are words of Dee
than the nail above the
every mother

ki za nemu varvat,
strezh,

za nemu varvat nemu
ki nemu nemu
vezh
ki vrjem
strezh.

I. 26.

Ozhi, ki sem je takopisal vrelo
narozhja, roki, nogi in pogleda,
ki sprasnila shé dusho mi brez reda,
de sdaj drugazhi sem ko ljudstvo zelo.
Ich konoler meh svétlih ko slato belo
In usten smeh ko angelski poln meda
na semlji biviši tajshe ljubezni greda
vse peshza sdaj prahu, ko zvetje velo.
Jas pa she shiv in toshen, revnimu mi
ki tolk je ljubil jo, ostal brez luzhi
in brani zholn, krog njega burja shumi,
Sdaj sdaj naj moje ljubezni glas samozhni
Lez she vsasnil se svirek trudnem umi,
prehoden pa se plazha shitek uzhi.

II. 16.

Shivlenje teshe ned na hip ne stane,
smert pà ta-njim ene velikimi nogami,
vsak sdajni prishetek in minul da mi
im ki she mi prihaja, shterb in rane.
Sa ned spomin in zhaka revo gane
mi tukej, al tam, kjer bo trupilo v jami.
de vezhk, ak neb se smilil dushi sami
ned telu, neb, ned misli davek hrane.

Gorje lep obraz; gorje ozka mila,
gorje koo lehek poneſt zuzan;
gorje pezha k duſhi ſkoru daao
Grehaſt in zeſtu plaſtnem ~~vſtrezi~~ pogum vſake,
Gorje ſlade ~~[illegible]~~ vſekiſh gojnzevale.
Dezegh ~~[illegible]~~ ne nadam bohaſtvu, zlati:
pamende duh, doſtoyn ~~[illegible]~~
yka neb ſotrize ſe ~~[illegible]~~ ?

Zhe mi ena ſtoraſh pomno(bo) bila
berghuten fany mi dala ſmert.
Porabnoſt ter mi tve trudne kriela
poſtyn rahò na ſmertni gort.
Nuj ſe naſtikem v grob bom vralil
vſuh ſkrben zhetnik ſtraja bò,
neb nit veſelya nyzza ſtalil
nit koriſta ſe trudil nad grobò.

Kar ſi ſerka vzpominu melanih dolon
dala. I. ſrzech nez lepſhe pesmy
yzpluvenih kar ſva ſhe igrovila.
Kteraſh gre v hrabi v toko
ludſke doberi pe petah kleſtijo.

II

3 v

Jn dinglika vsak glad pograbla,
glavo, ki je vse fuel ne vgleda.
Ji ti oglada. Kar ti ne robla
nota, zlo dan rabid lufft ji mi
grozdje. - Jo rezki nezlamuna,
grozja je grozdek - ale jo nizhmu
rezki, ter moje tim bolj,
zdem bi bridk miši rune,
ki le grejo po svoji volj.2
ali ni moza bridk miši
ki le gre po svoji volj.
Mord ti vse me smotnje mane
ali kratkoši mal ni mezh,
vsi up ostam fet noga gore
dovline - vodov tvoj grozje.

O mili mi dajte, moje mysli nove
Vshe ni zadosti, kaj ljubav, sovrashtvo me
Leto vse skoraishno me shi brega dvigne
Ko men nikoli vojshke ne da podpore
Za te soje shrebe, she se te zmore
Le mea nesrecse, shtem bogatsh zhe vezhe
Te ljubi pravize, zhem jim davatsh vezhe
Ki sprotimen tak prano, urno bore.
Jaz umrem ti prost ozn in vsmo bore
A te ljubezn tame zastopa
In mrtve pokopa, smrt spomin kmalo
Kaj hudo, da spukam se pobeya
Ne dalmo nizhe tvoblesseh obdo
Takor le te prezhem je vzeze elega

Stara pa spomenek vare pa obsoje

Joje joj joj joj miserere
Kak se z vodzhem mam dere,
Kaj me she bolije zhna
Glishat more vsako muka
Stobó she vuzhena nesraga
Hysha telam bo ad vraga
Sukala jel pro pazhyne
Mens zjasbeshtime elymi.
Kakaj zhmi odsekanke
Trosim se ko vrebi Dante.

Prezhno, prezhno, — tak odlózhen
od vseh blishnjih vesov sem,
shalar, pushi, ranam vrozhen
smrt le treba she mi k tem.

Ko tes Jesusa rókzo bosha,
k' svojmu selene ustnizo,
spomni se na vezhnga mosha,
ki bil blashen s ljubavjo
she bo ji ednak obrasek
sem, k' vech vidla nesh ga ti,
té naj mil mizne mrasek
v thilzo, k' she mi vesela shi.

Pray for my many faults & faces me,
could no other arm be found,
than the one which once embraced me,
to unfold a cureless wound?
She me death, stretch stretch stretch
me to receive the kiss of him,
Judge Christ, notwithstanding all my sins.
Kad odrjé, ki me ákey gorila?

Roj ko mor klepe ta molik,
kruha meja ni ne bilé,
kadar Tebé Mati Gnano
vkam je pokat dal mertvo rano.
Mati Gnada halabuzhki svetnik
moljé za-s v Kalvarie gorkot.

10

DRŽ. BIBLIOTEKA
Ljubljana

3 Oje joje no prejoj!
hodè da jem Marko moj.
kaj je to prot is-hodu?
kaj je to prot zahodu?
4. Ali je to shivi plamen?
ali je to krvavo morje?
5 To je ne shivi plamen,
to ne krvavo morje?
Turki grejo s zahoda.
Turki grejo z zahoda.
17 Glavze sekal da poldne
glavze ~~pa~~ sablelpo poldne,
njih naseklo bi navrh jesenov.
Solnze raja na gorò
Marko Kralj domò,
S njoj je lepše v posteljo,
in njo Gubi do belga dne.
je mahoma lepše lepshe
To belga dne se Gubila.

Mora lepša Marko mogh
Turkom sika glave prezh.
ko je prišla do vogha

The mal nekelajnost kaj se tudi ~~v~~ ne
Kuh Kosirem Kosa, ~~kaj~~ Dragan Kosi sparte
na Kadpodjabje mi trope Kone.
Dopeljem Kraju v zahodi ~~kaj~~ ~~kaj~~ ~~kaj~~

(8)

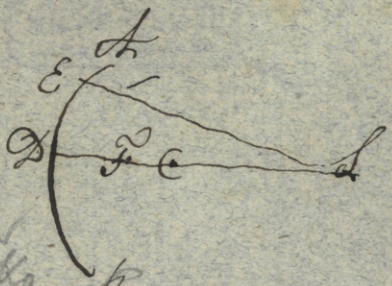
Kyprida djala

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

(8)

17

Kyprianova

Neka
kaže
dogrela

Ex Helmoldi chronica.

pag. 3. Pruzi necdum lumen fidei cognoverunt, homines multis naturalibus bonis praediti, humanissimi erga necessitatem patientes, qui etiam obviam tendunt his qui in mari periclitantur, vel qui a piratis infestantur, et subveniunt eis. Aurum et argentum pro minimo ducunt. Pellibus abundant peregrinis, ——— Illi quidem ut stercora haec habent, ——— Itaque pro caneis indumentis, illi quos nos appelamus Baldones, illi offerunt tam pretiosos manturas. Multa poterant dici de hoc populo laudabilia in moribus, si haberent solam fidem Christi, etc etc. — Usque hodie profecto inter illos, cum cetera omnia communia sint cum nobis, solus prohibetur accessus lucorum et fontium, quos autumant pollui Christianorum accessu. Carnes jumentorum pro cibo sumunt, quorum lacte vel cruore utuntur in potu, ita ut inebriari dicantur. Homines hi cerulei, facie rubea, et crinibi. Praeterea inaccessi paludibus, nullum inter se dominum pati volunt. — — Carinthi confines sunt Barbaris, homines divino cultui dediti, nec est ulla gens honestior, et in cultu Dei, et sacerdotum veneratione devotior. Boemia habet regem, et viros bellicosos, plena est ecclesiis et religione divina.

52

Dneper dneper voda plava,
Kot ti konca nje,
[illegible] preplava
kaj broja prodje
Serdce serdce jalostno se
kaj nebo se mi vidilo
ti pozvedla vmirat vop
proč je, kot ti nebo.

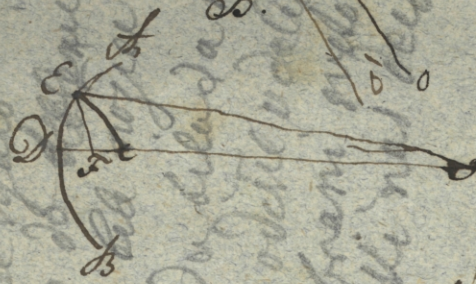
Dneper dneper tvoje lice
hladne tvoje vode
Serdce serdce ti ne pušči
verdov hlade bode
V Dneper bom ja skočil
Serdce si bova ohladila
Moimu v Dnepre najmanjši
Dneper vklenet bo mi v koka
da kozuk moreni.
Svetgomse povodi v dneper
da mi mrzna duša tvoja
ok kak bi se ja mogla
Ne bi mrzel moja.

Jan	król	doktor	piekarz	tygrys	koń	dwór	piec	śnieg
Jana	króla	doktora	piekarza	tygrysa	konia	dworu	pieca	śniegu
Janowi	królowi	doktorowi	piekarzowi	tygrysowi	koniowi	dworowi	piecowi	śniegowi
Jana	króla	doktora	piekarza	tygrysa	konia	dwór	piec	śnieg
Janie	królu	doktorze	piekarzu	tygrysie	koniu	dworze	piecu	śniegu
Janem	królem	doktorem	piekarzem	tygrysem	koniem	dworem	piecem	śniegiem
Janie	królu	doktorze	piekarzu	tygrysie	koniu	dworze	piecu	śniegu
Janowie	królowie	doktorzy	piekarze	tygrysy	konie	dwory	piece	śniegi
Janow	królow	doktorow	piekarzy	tygrysow	koni	dworow	piecow	śniegow
Janom	królom	doktorom	piekarzom	tygrysom	koniom	dworom	piecom	śniegom
Janow	królow	doktorow	piekarzy	tygrysow	konie	dwory	piece	śniegi
Janowi	królowie	doktorzy	piekarze	tygrysy	konie	dwory	piece	śniegi
Janami	królami	doktorami	piekarzami	tygrysami	końmi	dworami	piecami	śniegami
Janach	królach	doktorach	piekarzach	tygrysach	koniach	dworach	piecach	śniegach

$\angle CE = \angle CE$,
$AC = AC$, $\angle AC = \angle AC$
$\angle ACA + \angle CE = \angle BCO + \angle CO$
$\angle AA = AA$.

Sława Boga Aowanje Jiiii

$\angle EC = \angle EC$
$AC = 2p$;
$AB = a$
$BE = \alpha$

$\angle EC = \angle EC$, $EC = EC$
$AE : EE = AC : EE$
$a : \alpha = a - 2p : \alpha - 2p$

$a(2p - \alpha) = \alpha(a - 2p)$
$2ap - \alpha a = \alpha a - 2\alpha p$
$2\alpha p + 2ap = 2ap + 2\alpha p$
$2ap + \alpha p = 2ap$

$A'B' : AB = OB' : OB$.
$\frac{A'B'}{AB} = \frac{OB'}{OB}$.
$OB = a$
$OB' = \alpha$

$\frac{1}{\alpha} + \frac{1}{a} = \frac{1}{p}$
$\frac{1}{\alpha} = \frac{1}{p} - \frac{1}{a}$
$a = \infty$

ona pa drugega mačka. Pes se spusti za mačkom. Ko je ona že odvoriščeš bila spusti gospod tretjega psa. Ta spa tretjega mačka. Pes pa gobizi za mačkom.
~~Gospod pa jo~~ reče: Vzemi ti Ti zdaj kaj ti koli ~~ješ~~ Ne to Ti pričeš. O ja pa Ti nečem nekaj pol grajšine nekaj Tvojih zlatih. Daj Ti meni, toti ne kije ta na polica. Vzemi ti ga. Ja ti ga nečem zame, daj mi ga Ti sam. Gospod ti povrstavi stolec da je ti regne. Ona pa ga za šinjak zgrabi. To je moja plača. Potem pa sta se vzela.

mlado
Prišo je en gospod ke pa jekar pišo. Ge so oča. Ke to pojdeno k mlin. Ke se Tvoja mati? So ti kvin prošova odat. Ke je Tvoj otac? Je to navica storelat: Kvaga storli, ga tam pišli. Ker ga mu vujde ga domo pomese. Ke pa je Tvoja sestra ta stardža. Zanjke ima pa tvo poldee. Da ti tak zadno, oči pove, da ~~T~~ mate ~~T~~ sestra k mam v grad pridi. Je pa je njega pisa? Kot ti Ti vera dio. Sam noza k mlina zdrje, ke sem ga tam na posodo vzo. Ke pa je Tvoja žena bila včera. Hodila ji v breje mesto ja vesal. Ke pa je Tvoj sin bo vera? Za polem je vam isko: Kvoj sin bo vera? Za polem je vam isko: Kvoj sin bo vera? Za je tam pisica, ~~kvoj~~ kva pa mu je vujska je bo vera pomesa. Ke je žena bi obola je ~~Ke je~~ plačeta. Dolo je žibala na hatuza da je vam jako smejala. Reči Ti svoj kčeri svoj sestra grod k mam pridi da je tak cena za vse prišla, kaj pes ne jedla, ne pes pelala. Ke pa je zgrabik tri mačke je dam v usta ~~ke~~ pa dreo no ti mačke kvay tebe vzeme Gospod pa je mel tri jako hude psa. Ke je bilka grad ~~je~~ je Rhe gdne gosped no pušla enga psa. Ona pa zgine enga praučka z vrecja, on pa ~~je~~ je ~~je~~ je njima. Da je že bilo grda bila, spisi gospod drugega psa

Erotica Stan 128.

I

Kypřida djala Musám; deklížize zhyšt Afroditi opojsmutte —
slaščic, a Milike bom ne kla, de taš bo Erotil,
Kypridi Muse djale: Tako preti raj se kreji;
naš stratovalo nebó fantizhe troje nebroj.

2

Snezhi, tozhuj, nebó samrazhi se, bliskaj i treskaj,
stroši se sharni oblog, v'megle se semlja savij.

Kto s'ju svatkom slatka kratnje činm,
Da ne mogoh tidit Ti uz toka
pobialim domorodno serdce dobso
i mim oz upalenorti potoka.
Oblaki ište kto mi u serden niča
vih u ove vinčce za Te, pobso,
Vrmi dalle Vinkovinčca!

(9)

Dalina

Mathis. II. 38. (9)

96

Dalina.

Kad sonza pozneni zvezherom zapade
nasproti podoba S'Ti smeji,
skoz lipoj v'roshni selenadi,
in cimaje smeh v'srake sbesti,
To duh prijatelov Tvoj svest
ki na radost in mir Ti jest.

Kad luna smrazhna s megel srka
ljubesnim lesku Tvoje zhmk
kot sdaj in smrezhje duh zefira
soglasno-ljubno perheha,
in Tolj poskozhi Ti serze,
To moj je duh, k'okrili Te.

DRŽ. BIBLIOTEKA v Ljubljani.

Jana je Ivana na večerjo zvala
Pride Ivan hodi niki. Pride doma
ne najdem Jana najdem ide vajda dim
hodi najdem vajo
Idem Jana idem jama je bush kriva
Perva pushka pukne za kovanim moja
Druga pushka pukne na selepi Jan
Tretja pushka pukne na Janinovah
Tuj bodi Jana druga dusha moja
Ko ležije Jana križeka razkopal
Tuj bodi Jana druga dusha moja
tak glavo razkopal
Tuj bodi Jane
poskelji razkopal
niki vajda niki ženek me je pšmel
niki vajda niki dekla mi vashi zvala
blazhe Ivala
Tuj b. Ko je bi Jana zhes oblok shla
niki vajda niki mizhek bo oblok shla
Tuj bodi Jane je
nima mazhek zhushem sošrogan
Tuj bodi
kaj zheyh nazshi Jana jeli nazhku
je nozhku Jnelibali sverde Jnelik
ozhem nazshi Ivan nozhko Jnelik
nego nazshi Ivan sveder vrojeli

beshi Ivan beshi, ide kajda dimu
najdem Jana najdem pokaji se me-
svala.
Ivan je zhes oblok, zhes oblok
vanskozhi

kaj bosh janko sjutra delal
pirkre pushke na kvajem
- vikaj na fuku lepshe od
divojke - mrnzhke -
- konji postanejo norshtaki
rano se pozhesala
fabila mrnzha
shena nasa rabota

kaj bo pero vesher vgkend
shna mozha kapetanu
Dokler

Johana Zikan v Jakobe.

Okol Loga Lalografa Budim
Okol Lela Loza glogovaja
Josa je Lopska moja draga
Palila skuba kunja na moji
niji na fuelu nikde niboj
nek jas jasem skuba kunja na
Lo sazkuje zherlenika jalusa
nigh ne Lashi skuba kunja na moji
niji na fuelu niboj lipi spega
nek ja jasem zhez
Lo sazkuje Lo Loskena Lisada
— skuba moja fred moskenka dvi
Lo sazkuje zeoshenjon jenajke
nigh ne Lashi fred moskenka dvi
kuje — neg ja jasem neoshenjen
ki polyubim fred moskenka dvi
s pokosim nekoskenu kmeuji
s polengam skualenika jabolka
zazkuje Lo jegova skulu —

41

Okol

(10)

Sonja Sakrivala

50 (10) 88

Sorja sakrivala polje
Kjer kosak sjedil na polju.
O, on jahal kraj gorine
kraj gorine verhovine:
Si gorina, verhovina
kraj si rano ne blishala?
Sa sim rano ne blishala
kjer bom s'kerzjô se salila.
s'tako pa? — s'kosazhkoj kerzjô
polovizo s'ludzhkoj kerzjô.
Grejo latti na ti kjarni kraje
in kosaki na zhetiri,
al tatarzi polje kriti;
sa tatarmi vosov shirom,
sa vosami pa konj turshki,
na teh konji pa kosazhki,
roka je po jablô slona,
prava roka v'jablo bije
a s'te roke kerv se lje.
Jde mati, loshno plazhe,
nad shivanjem sinjim kleje,
sinja sina pa ne posna.
Vran sedi nad skali dravi
kima s'glavô, tako pravi:
Ja sim pa poznam tvojga sina,
tikrat na den nima njem pasem,
s'tako zhlovlem mu spod zhela ozhi
idi klana domo skozhi
vsami pesek v'sharo reb.
Kjaj ga po gredi shiroko,
Dar selen bo pesek sijhel,
te tvoj sin domo bo prishel.

79.

Zherno polje saorano, joj, joj!
Zherno polje saorano
in kruglami posejano
s'belim telom sinjovlazheno, joj, joj
s'kervizô pa porosheno.

Leshi vojshak na kopini, joj joj
Leshi vojshak na kopini
si sakril ozhi v'rumeni
si v'rumeni plajsh sukenj, joj joj
si sakril ozhi v'sukneni.

Neki tuge neki jame joj, joj
neki tuge, neki jame
neki otza, neki mame
neki koder zonjur sasromti, joj, joj
nek komur saloshil.

Svonê konji s'kopitami, joj, joj
svone konji, s'kopitami
in vojshaki s'ostrogami,
svone konji s'kopitami, joj, joj
in vojshaki s'ostrogami.

Vran leti is plujih krajov
Vran leti is plujih krajov — joj-joj
na hribih polje, skozhi,
klun mu sapikava v'ozhi, joj-joj
klun mu sapikavle v'ozhi.

Hodi mati loshejozha
Hodi mati javkajozha, joj-joj!
Hodi sina iskajozha:
Dabro znam sa tvojga sina joj-joj
ker je sa-me on kalina.

Povej mêni, vranek mili
O povej m, vranek mili, joj-joj!
jel she sinek moj ne shivi,
jel she azhe ne skalzene, joj-joj
ter she usta mu rumene.

O povej mi, vranek mili
O povej m, vranek mili, joj-joj!
jel she sinek moj ne shivi,
jel she lasje mu skate se-joj-joj!
ter jel lize rumen se.

She so usta jemu sive
she so usta jemu sive-joj-joj!
lasje zherni kakti grive,
sedem si na lize jemu joj-joj
v'njegovo lize s'klunom bojem
in sok s'negovih ozhi pijem.—

Me voitu a Zagreb. Gour ojune happ
I have not seen Ljubljana, but
I have not written any thing my brother and
left attended Ljubljana. Ljubljana is a ve
ry polit style, since to tell the orthodoxist
of the the people and his shepherd. Our de
pfred pervinke us sinnervise a little ex
cursion to better say a exclusivayantesse
in the regions of nets, but

Pravite mi dosaglusheno
krenkam strupno persom slabim
kdo rodivile de habim
poesije vashe pshteno,
Dovolde vashe mi, prosim,
kaj shpet malo shelze vam stresim.

Lezhiša, vlak

Povsod kam segne kol zercalom sezne oko
Ah očí, očí, krasnih serc obrasa,
zercala, skih nebes modrota soeti
nebesa, skterih blíska mrasin strele,
vinšar obsegan, dshopil morem
pra modrimi vsor veklene kolene,
in pullih vsejejo me gromni shari.

in usta fredek vse lepote, okrogjih
kleče poredom vse lepote. —
Ona a vitalnizza pesmi mi smilava.

Leskne v oko

(11)

Lipsene voko trapez ſtarina, 19
Skrivm ſine lugh azurna
jaſtki ſvon ſe srakovm rdela
na mokrne ſodze (uſtne) gisle.
25 Vſe ſe kratka zdrave-mavp
(Daz pobritne ape obraze)
nepreberkana mi zhele
skeda z nashe kroge ſchalo:
kaj od ſadna kaj od pezya
in oblod ſha vetra dreuga
vſe vſe tu ſe nashe tilo,
kamkrat ſkr ſe oblazhilo
zdaj capo in ſtk mi manje
kaj ſe mornem ſkedne blanje
o in ſpver od ſodnoghi
kozin hude ſe prikazhi
da poruba loke roky
rzine dnevgurnek mi morje
o vi gone ſmethne mrazne
alo tyik ſha bolj prijazne,
ſi ſe nikar — zadarjeſhe;
Tam pulne ſodze mrazne kruha
ſpod kim ſdihba ta rajnjava,
mokro dizh ſe cela glava. —
nashe prokle davna ſhega
kadke trudoze ſpod ſkrega
pikne mras — ah ſudeno ſrezhno
dogli vamo nam nyezhnek
dosli ſmed nam vedrejshnez

20

Vekivzhvit? — Jeruzalem,
Ste že venca zhenskih grabam
Lepe Sodhiza oftala
V zhastnih glavah zaprhvala, —
Saka [illegible] oftala
Zakaj Boje z rokv zela
Salenka vas — zhenftva kita?
Kaj Sreo kamna ne pòd kamnam
Kaj le ne vspejeta plamen?
Zato ke Slovenkam klone,
Dvoki Djanje zhasnik vsame,
Sprejete ga oze ustna sladke
V kih Ji sklonie nizki glavk.

Slava meda
Vzela vse ke bolna vera
Dom ke Sivenka glava Sera.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

(12)

Grob je

12 Evo mrtvačna gora,
Pod bijelom dvoru,
Tama, tuga, i tužan sve
Je dogovor jim taj reči:

13. Ode tuga javljaše
Ptica na grob kukavče
Pod bijelim dvorom bijela,
Pčelice vinčaju pčela.

14. Kad već dobre gosti
Bele breznje leže,
Doba dičasska prošetala
Nagla tužna reč jim nikla.

15 Ode tvoj mamaci
Već dobri junaci
Na grob tvoj tolji dubok
Tvoj dubok i visoki

16

Oči moje oči,
-pred je odkar-
dale sklonil je klasom
ne te svetle trave dišečom.
Pod je leži roka
moja mojega junka.
Vaše vas življenje smrt zgrabila
samo žilca mu gomila.
Ne bole ga zlata
ljubih rana crna,
mrtvi ven kar nikar mrtve,
Mač za dneje vonih
klanih ob pojih:
Indo tajutah s travnih
domovinici nasejstv.
Oh ze pusty klasi
kaš je slado grahi,
ond prat na bila tapo
pre ja tade pel pesmi;

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani

Zbirka Kip za Lermerkem roto...
Verbnjak, Knig Demokk kmetovskih...
Polovaj: Zelenko, Metala...

17 a

Grob je vedno polja
groba nima boga
Evo ... ko solnje globoki
koi globoki, ko ... viseki
2 V njem naše ... ranka
nad njim kačice kanka.
kače, kače, prezimavke
glavam, smrt na zranje davke.
Zdalka čuti kačja
vidik rasti travka.
Zajke kačas pelio rana
pega zakopala rana.
Pelet do boga
pred pogovora.
več vek - smrt je ne more -
od junaka pogovori:
Ovde moja spava
ponosita glava.
koja nosil na visoko
kao smaška svoje oko.
Ovde počivaja
kratima hrabra boja
je sa kojih veke kroz
nijlobna kovana kosa
dlečes krvja pogubila.

Rakovci v Koračicah.

1 Ivan Rakovec + 2 Jakob Rakov
klobučar v Ly

Dragotin

4 Juri

Alojz

3 Franja mlinar

Minka - v Rakovskem - Kolar

3 Anton - Trgovac v Zagrebu

Ivan Rakovec { 3 Zatroja Nedel
vica

Ana Brunšek
1 Ivana Marij

Kodova.

Na prošnjo Žar sinjaša
proše jurače tendaša.

29

Odkrije rozži mlado okajona bo se je
kala na rano, ali poleg bo dolgo pognalo,
tuka tisc komad kleba iz ruke tida, iso
počne.

Lako Gilonjadni mesec
jesenem zraku nad zplina
2. Obuč zvezdach
3. Tamnije zvezdat
4. Cikade
5. Rudnost pasekah
6. Ivantinca

1936.

Nikt mi nuca smah ableduce
mesce nik ugasne
nikt mi cesta kasi ukledne
stretkm cer jatne
prie neg pogasi vera
Gubim dusu de bic mertu
Jakjutim se bermino
Nocia nuca si ugledi
mesec dan ugasi
doba kasi se ogledi
spiju proglet cedi
Vozduh tisa mi kusek
vazma si mi cesta

Nit mi nuca duhan
Kroveka mogi bi
Kere bome ca
Kam tot bue prvego
Ki rodo v nino vdusi
Tote kuce prvego
Ke so na redke
Kam na dvie prvego
Kaj gradare deco
Kaj so na vedke prvego
Kam na tote bue prvego
Kaj gradare deco
Kaj so na vedke prvego

Ja kem jno vtico meč
pa mi rekla
vrečno bo vejica
kde bo dol rekla.
Ja kem no dekle mea
vse kem ga vgubia
vrečen bo fantič te,
kir bo ga dobia.
Kranjci se vandrajo
z Kranjske dežele,
Miklič se jačijo
kaj do zacele.

Lepšiga žita ne,
kakk je pšenica
lepiga dekleta ze
kakk je Kranjica.
Ja pa no dekle mam
kaj je Kranjica,
pa ga gnes vzel ola
v Hrvatico

Lani je v Zagreb ola
celoh pa v Sisek
drobnke vse pozna
rade je me.
Dekle se gostilnare
rozica bolje
fantič pa mesno, gre
pa se zmeja.

Pelaj se z menoj
kakk je pravica
raj del u Karala
krajna remica.
Prekrizaj da mali
dokle se malicno,
dere bo velko zrasto
bode rože samo.
Se mali ne to je dreka
Kranjec pod oblnom ska
Daj da mi mali vecka
kaj gemo zanyga dz
Daj dam vesto rajnskih
tri zlata lukaja.
Kupec denar nasteje
vse tri zlate lukaje
Kupec ne vzeme nese
vzame je emsko lep
On se je oče vrela
kaj je za zmeha gor
Kaj pa ga Kupec nese
kaj ti tak slovesa

Odkrije rozzi mlado oko; ona bo se je
kala na rano, ali poleg bo dolgo prenašala,
tuka tiste komade kleba iz ruke tuda, kjer se
počne.

Kako čelenjadni mrčes
jedrem zraku nadplina

2. Brač zvezadah
3. Tarnuhje zvezadat
4. Ajšade
5. Rudnost pasekah
6. Ivančnica

136.

Nek mi mine mah ubledre
mešce nek vgasne
nikl mi cepna kos ustne
vsekmu dej jasne
pre neg pregasne vera
Gubim upanje de bo verna
Spijem de bermeno
Noča mine de vgledi
mrtve dan vgasi
doba časi de vsedi
spiju grozd cdn
Vzdahne, kda mi kaseš
vzame de mi kosa

Kaj
Kaj jako
Noča jako
Zuba
Kdaj
Kaj bova
Kaj bova
Kaj bova

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Lublani

Zbirka Kip za Lotmerškem rokop.
Vrbnjak, knig. Domšk kmetovskih
Polovaj: Zelenko, Hrtala.

13 a

13

Vidiš sinek

(13)

Prošče kuki

Stven

Vidiš, sinek turen srebernkaši
jasne cerkvice na hribu
turen, se vesele razoe
kreg nje plešejo po koliji
mozgoki sladek plemenitim;
vsaka rožica krasneše
glavico podigne ranem
solnci na radost i žalnem
milovanji zephirovnem —
kak pmjasna Delos z morja

Prezh telesni okov, ki duha mi truplom oklepash,
v'jezho de to zakovan sve slobodnosti strada (nema)
S'zhistim duhom telo sprejeti se nemre vmerteljno,
zhem'a, ki misli na duh, tela slobodnih ne da'se
Prezh telesni okov, kaj sloboden zhe shajam v kraje
(tamor mila ne duh, kih plazo sloti zhelam)
sterminih zhes celp plashaw, znad zel'in cvetje burne;
Duh de radije se tam, rad sstjo tashne i vob,
pleti kder shajati ne, lega ustnerse nemre takniti se,
Kder rasvalen sfse Duh k'zhistemu duhu govlzhi.

100

98

Ah! je težka jarmi roži
Da nyo oblegne zakrije, (oblegne)
listjiče i njero veter hladni
z mrazom hudim nji odpihne.
(mrazem unvadlé odnyva)
Ah, i sroča mlada dvica
Da serce oblegne nji žalost,
neva, i velika tožlivast
nji z očes i lica gleda.
Cemu toži, jlače, dvica mâ,
cemu traju ze mi mlada?
Cemu i v' kraj dalni z okneta
smirtne očesa si napinja?
oh cesarska služba, volka tožba
kdo nad Turke je odišel,
kdo se več mi ne poverne
dobri mladenec, druze mili.

O kak sladko jarmi roži
Pada kda na nyo jablanin cvet,
topel vetrek mu z radostjo
Nyo na valih svojih zible.
Pada kaki slavec mlad dvica
Pada v' serdce njeno kda radost.
Dvica nji i velika miłost
z' lica sveta, i očes.
(Gabezno) se z' očes i lica sveta.
Cemu pesela slače dvica mâ,
kaj se mlada nasmehava,
po ulici na lehkih nogah
cepka i od družke k' družki?
cesarska služba, mala tužba,
pišel, z boga se poverni!
nad nepr sovražniki zmagovalec
dobri mladenec, družek mili.

Vrešši vlašenz Jeremége

Kak Jeremy vlaštenško srce s skaline
nad rev Jyonke ukra plakal hžheri,
tak mêm so bolke oki, toshbe jeri,
kda truden tlake gledam is vishine.
Vse vše v okroji mipl mi spomine
na polke spregnan, salolzhen vseh lik
sapertе shaj tmé lovesnosti dvezi
ga golbize v sladah rudnih lespetine.
Kda vsim odperte sobrasnosti dveri
she nasbo solnze nasvetla,
she solnze v polah nashiga posine.
Oh dajte shudodelne meni vesta
in veshzhen gasik slavom vsih prejati
Moj glas bo zmul vsak slavk grede i pusta
Nevishtna Vila Volga bo objela
Triglav shurzhkoj vos mogel zelobati
Zlo Ljubav snêg bo Novo semljo vnela.

Je ob zarji blo, je blo ob svili—
palo ne še z rožnig' cvetja rose.
a po licama salze sq bêle
mlade dvice, mlade Vasilevne;
ona tožna, ona i žalostna
z bêlnih nader težko je zdihvala,
verk' dobremu mladencu govorila:
z bogom bodi, z' bogam dragi mili!
z bogom nada mâ, i mâ miloba!
zdaj na veke nama je raziti;
oče, mati, ne so tebi rad',
nenavidi tebe i rodbina,
z' drugim, mili bojo m' omožili.—
Dobri mladenec premišluje,
premišlvi nji taki odgovoril:
Le ne plakaj, duša mâ, neplakaj!
draga, i nelomi roke bele!
Nama misli premišlvavati
i po dobrem svetu svetovati.
Daleč odano u dalnem kraji
kde u dalnem kraji med gorami
jezera valny proteka močno velka,
i na tšli jezeri je otok,
otok cudovište kraj lepote,
osedlam z večera dva konjiča
k' jezeri na njih bodva jahala.
Brzega napravim hiter čolnek
na-njem pa odplavama k' otoki
(na otoki grad postavima si,)
na otoki vzstavitna si mesto
ali naesta ne, ker le vešničko,
tam stanúvala (bo naša ljubav
i do veka, i do smerti naše.—
Mu odgovorila zala dvica,
zala dvica, mlada Vasilevna:
Komu pa ah! bode moj ogradek
komu cvetje, modro i rumeno?
Kdo pa tam bode oče tam, mi mati,
kdo sestrice, kdo mi tovaršice?
I vsodej najdeš, mila, za se ograd,
tam poglednes, zrase ti modrina
rožice pa, kde si vmiješ lice;
bode tebi oče jasni mesec
bode mati troja, toplo solnce,
bojo tovaršice vse zvezdice,
i na veke bom tijas drug mili.

DRŽ. KNJIŽNICA V LJUBLJANI

07

I was ever of opinion, that the honest man
who marries and brings up a large family
did more service than he who continues single
only tables of population. From this motive
I had scarcely taken orders a year before I be-
gan to think seriously of matrimony, and
chose my wife as she did her wedding
gown, not for a fine glossy surface, but
for such qualities as would wear well.—

Burke

14

Ozhe domov pride

43 (14) 102

Ozhe domò pride.

(Povrót taty przez Mickiewicza)

O pojdte, deza, pojdte vsi vsi skupa
sgor sa mesto ta en zhasek
pred zhudni kleknile obras pod skupa,
molde boshno ozhenashek.

Domo ni tate: svegher ga in rano
v folsah zhakam in boleshi,
nadute reke, v smrekhi ver nesnano,
polno sbojnikov na zesti.

Nishezh to deza, tishijo vsi skupa
sgor sa mesto ta en zhasek
pred zhudni klekneje obras pod skupa,
sazhnejo vsi ozhenashek.

Tushijo tla, potem v vini ozheta,
sina in duha svetega,
pohvalena bodi za bog presveta
sdaj in zhasa do veghneza.

Tu Ozhenash in Zdravomarjo, Vero,
Dejes sapovèd, Roshenkranze,
in kdo smolili zhista mero,
knjishke vseli nepresstanze.

Vmrli ... le sleg' slanije
starshi neje brat ja z bratom
mat' naj sveteha, tako dèta vmije,
smili se, ah smil' nad tatom!

V tem slish: ropót po zesti, kola, bizhe,
ter vos znanoviti sprevè;
skozh'li deza, in na ves glas knizhe:
Tata ah nash tata grè!

Oreshti kupez plashe se radoma,
in is vosa na-tla skozhi:
Ha! kak she s vami kaj? in kak she doma?
Hlepili she-li po ozhi?

Jel' mati zdrava? tishija? povète!
In od babike s koshika;
To sa-se pravi, in to sa-se dète,
polno radosti in kricka.

Poshente, kupez klapzom sapovè,
pojdem o mesto jas s otroki.
gre ... al razbojnikov dvanajst s sasede
sávre krog nu prot v obstoki.

(Kamilov ozhetova.)

pred zhudni kleknile obras kol skupa
molé boshno ozhenashek.

pred zhudni klekneje obras kol skupa,
in sazhnejo ozhenashek.

jas grem o mesto pesk satroke,

Ich brade dolge, sukam mglashi,
divji zgled, sukenje nesrashne,
sapajom nohti, blishki kre-njih mashi,
v rokah pa kalige vashne.

Satrishene deza, je azheta vlezhe,
pod plajsh na tnilah se krivaje,
trepetajo klapzi, blu gospod trepezhe,
k sbojnikom roke sdigaje. —

Ah mete vóse, vse klavo si vsemte,
naj nam shivl le oftave,
na srole drobnih tih otrók ne dente
nél na vdavo shene mlade.

Ne slusha zheta, en she vós sprezhuje,
drug si vsame korje, tretji
pa drarje, kato in tnizhe sdigaje,
on se klapzom smezhem preti.

Vstim, stojte, stojte, vpije sbojnik starshi,
we nehat veli na zesti.
Spustivshi dezo in zhe tovarshi
Jolte, nekel bes kaleshi.

Kupez mu hvali; al rasbojnik pravi:
men ne hval', povem bes tribe,
ti pervi sigral sbatom ti na glavi,
ak neb' dezhje blo molitve.

Naj sdrav si, to Miloft ti deza djali,
njim si dolshen shivot zdravje,
naj sa-to, kar je sgodilo, njim hvali,
kak pa blo je, slushni spravje.

Slishaji sdavna o prehodu kupza
she jas smojimi pajdashi,
sa meftom tu na bribzu sim kraj stupza
stintal skrivoma na strashi.

Dnes najdem dezo, trevshi jas na smrezhje
kak se molijo do Boga,
Spero smeh pobil me per molitvi dezhji,
po tem vondar ferd in toga.

Per tem na mifel grishke m' lastne strani,
s bran mi pala snok vojáki,
ah jas mam sheno, pri njoj tudi mami
malishki je sinek taki.

Jel kupez v mesto, moram jasu pusho,
vi pa dezhiza en zhasek
na bribzhik tezte, in sa mojo dusho
s molte tezhas ozhenashek.

43

Ms 1454

(15)

Slovenz Zaj setzel

Slovenz kaj rekel bo, kda drobte moje
prekasale se bodo mu, (paslive
med Gadshos bodo shle, kak sajc na njive
kde strashè ~~vish in bôsio~~ detele lîsico svoje
ne da jè sloûsit, slama in ne sluor
al nevoshliva sleda kakor vene
in veselî kdo zaveli s'prerumenè
kak Prótej to tàmo, zhuje zhem prorekli.
Ne bodo radi moji derseni illeer
ûnjedo vzhaf nerad njenoj nesrhe,
nec taral bo jò nekdo dersnil hvalil,
in nekim bo dopalo se nje shalil.
Moj Shlajàrz bo lakonshko knikko krobil
svim uzhenzom: Slo krajnshi, ga ne shtede
Salgublen Krajna v'kratkozbo bo sponele
sasreushi djal: Pne débelo sarobil
jih v'krovatshko shòno. Alu malo v'nashe
romanll'ithene, in Bolanske kashe
je treba snesti, doleshaj nasne hodi
med nashe klasike mej shbelizhane
de s'knovatijò krajnshije ne sbrodò.
in Grota kda bes sk-g in 8-ga vgodi
bes plajshka shashnega med Christiljane
kak suvali jò bosò od gostvanja.
In kda med grosne bo jesika varhe
se sabladila, trdne istrishtarhe
in slobodni nje zimi ith nje djanja
ki ne so smerjene po nyih kopitè
ah kak ter bode nji Pnjih rogtov prit.

Vandalk
potnali

Spoznala dolžnost nad seržkom mej
pristopiče na pomozk ... mojim dej,
pomoge ... dolžnosti ... ode
te rok. S ... se na vim ...
Po skaftni ... hrame ... brati,
bezmerstvnosti, ne ... Horastvati.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Radostan bes ... se stadkih kapo
U roku mel, ... Horazjovi shegi
... nedrzanchil. Cas curane ...
... mesham in ... krepo.
al skilel na ... se mojem krege
sebral ... mi ...
... prestrhen ...
... k ... mestom
kos ... dike ...
... stupival — ... strelmi ...

(15)

39

19

Ztudliuo ferze je mi voz
thaloft the folio v'ferzu ukamèn;
kak Niobe
uledenè

Ah tam bo Lam tukaj ma ruska klaj
Zemla mi nemo nepredaste vezhe
Ne vnele praine mlade flava troua
Se lò zhlouek bili shel - mimo kamelje
mordne roue, kojate shule prosh.
Sakaja to je vshika duſha ſtudena
Ke bo dalecha shivela pusheu
D'ne vmra ſpodobla se mu duſha
bak kamuje je perſa kraje
Ser Gnbene ſtarkinja je ſpleſala mer
Ah bilaw eſtra kamuje ſtudena
ki ſtoka u mem ſhivenju
ne rake kakr ſvezda
ſmerti moj
Ah Aſia na vike ordnung e nota.
kadile ſuhi kamuje ſe ki da.
Se veoil lath ke kamuje
ne Zethi kamuje
ſhaſtil kar ſmerta
kakor je Shidam ene na Te

Ž tebe ne briga. —
Truberov Evangelij Mathevsha.
Babilonska jezha, ſebretim, polè ecce, zrelichali (velko) dechla, virgo orgonej [illegible] delecè, infantulus. ſonchali occidi, inu ſe je vganil v'kup tousto, dezhelo. — ſ. odnoriti kogar, frandelari ozdolej inkra. aliquem, v temnem otiasu je preſhel Ioanes kerſtnik porounajle nyegove ſtezze ia kanchizh dlak inu en uſendes [illegible] oblu, nam, Inu on ima svojo telnico v roki, inu ozi bo svoje gubno pomelal. — Jezus zdajci gori ſhal is vodè Taku ſe nama ſpodobi vzo pravico dopolniti. — je on polle bil kachano zdajci, zubilo, zhlank,
V. prlegovjali kogar consequi. S'veliſhani ſte vy, kadar Vaſ ludje ſa rnoſo valo ſhmajajo inu pregavljajo, — S'ſtanoft, nekjo ostry — Znak ſe ludi ne vushee, de bi ſe noſſavila pod en prolounik, [illegible] moneta quæbis Ti nemaſh preſtinſhtvali — moe [illegible] condamnare — chari, konza vseli. — kateri eno oblacheno porozhy, ta preſhuſhtaje, pniſeka, darik. — podnoshye, ſtolchik.

VI. k'videſſu palim, na ſkromnim Krivnim. — Znadar ſe vy poſlite ne gledajte miru, kakor 3 thinanki. — Ichiſtik —
VII. bruno, bervno. Nemate Vaſhih perlin pred ſvinje metat, zesdiravi, volkuvi. — povr oraja — ploha desha. —
VIII. belesh. gospodshina otroci tega kraleſtva bodo vunkajſi pahcheni v'te vunajne temnice. talzha na potleli ſe ſhala, inu je bila merſhlizhna velika fortuna je vſtala na morji. inu je poſtrèbil vetrom inu morjem: Je oblu, pak de lezhi od nyh eno veliku kardellu ſvin sta paſki. — je je o'murje prekuznilu, inu ſo potonile v vodi. IX. Nikdar nesashiva ſtariga gvanta s'eno ſapleto od nouga ſukna. X. prideve od ſatum. — ½ nemate Slata ni ſrebra, ni kupra u vaſhih ſnaſeh imeté, ne tudi tash ke, na pot, ne dveh ſrakjeh ne zhrevlen, ni palice le s'enim korzem vodè na poti. — XI. dokonjali kromci hodio. — Tedaj je on zazhel se meſſa ſtrahdi — poſlevezh (poſlèben (1 Mos. 24.)). — Sakaj moj je preden, inu moja butora je lahka. —

Pryshla poved v Turopolje
slavnem kralju Svoninru
Svoninira na stolizu.
Poslal poved slavnem kralju
sveti boshji glasa sveti oka,
Svoninirw na stolizu:
moja slavo
Svoninine, slavni kralju!
Slishaj kaj ti poved nesche
tvoja slavlja sveta poved
tvoja kralja boshja volja.
Sberi na shirokem polji
vsenjin na polji Turopolji
vsenjin posove Bane boje
bane shlne in shupane.
Banom recshi in Shupanom,
Sjerva bana is Modrusha:
Pojj tai bane ti s Modrusha.
Pojj Stephane moja ruka.
Sberi jaderna vojshake
tve vojshake tve junake,
Slishaj kaj ti pove nesche
tvoja kralja sveta poved
moja kralja boshja volja.
Sberi se na Turopolje
Turopolje na stolizu.
Tam dozhakaj kajti kathy
tvoja kralja sveta volja.

Bane moj stane shteti k' shlama,
Pred se vzame kopje bojno, al ter sulicu
Pak se vzame bojno kopje, al ter sulicu
Pak se vzame bojno kopje, al ter sulicu
Pak se vzame bojno kopje

16

Pevec pri ustanji ruskih vojsakov

(16)
33

Pevec pri ustanji Ruskih vojšakov.

(Rusko Žukovskega poslovenil)

Že kupčo sinam kdajnosti!
Bam slavo, naši dedi!
Prijátli! že moočnih ni!
Vojvódov ni pobedi!
Vihér ji dome rasmetál,
Njih grobe zruli plugi,
Plamén in ognaji požgal.

DRŽ. BIBLIOTEKA V Ljubljani.

Nek sada nizkom grabežji ruče
koje nosih zracim, pismi krila:
Smrtiu smart se svezilicam se igarka
sad u samu zaigra oko luče.

moja pčelica-zracna
zracna kula

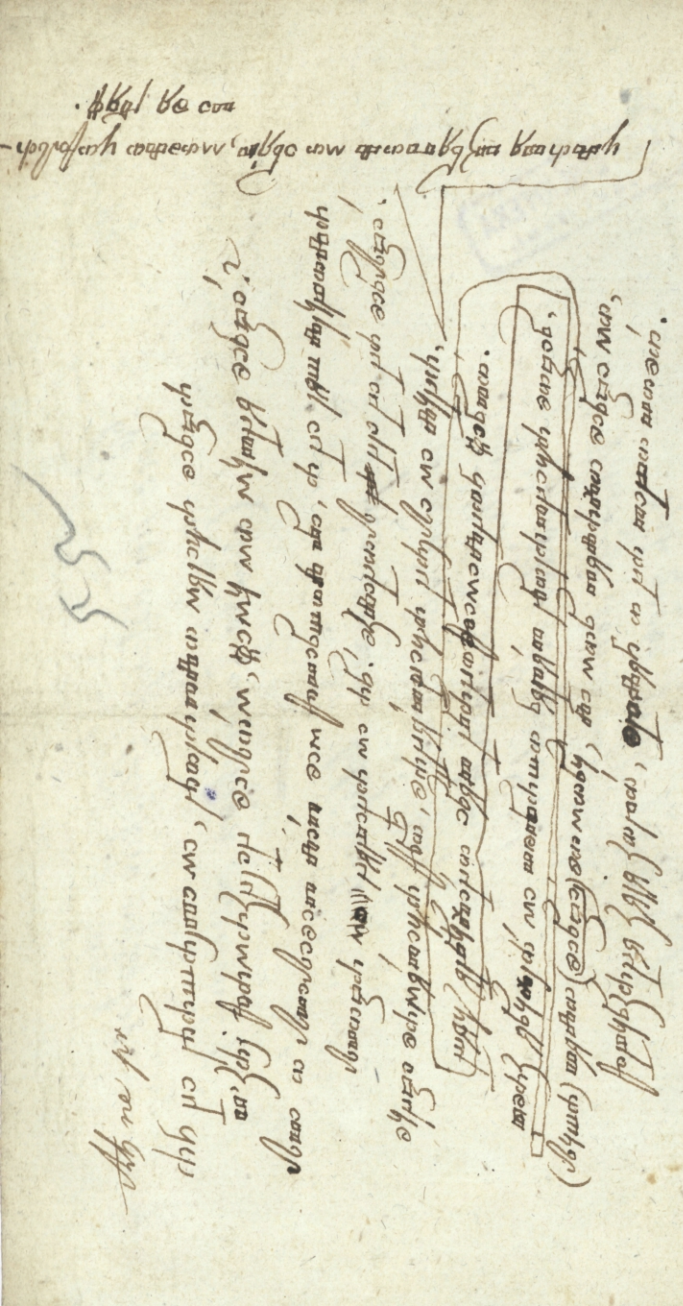
Str. 422

Ubit kozak . .

Trava sumi, kony doberz;
evo kozak zabit leži,
sloni na travici glavom
obraz zakrili si opravom.
Stoji vranac nad ubitom
Cuzan, bije tla kopitom:
Nesta, nadamnom ne stoji.
Tažki su uzdisaji Tvoji;
Veče vranče odvodi na stara
u gaj tananu pod brezu:
Nalazit ces majku moju;
pitati Te će a boju:
Gdje je, vranče, moj jedinko?
se li moj utopil sinko?
Povedi dobro moja
majci jade troje:

Tamo nadjes majku moju.

Ne utopil se jedinko
već oženil sinko:
On si uzel ljubom milu —
(usrce ledine mogilu.
prsju siroškom mogilu.)
uzel mil — mogilu.

54a

Sramožliv si zdehne mlaveč, i mu odgovóri:
Zas pisánih, jáz, ki uma sè nisem obružil
z' branom grečkih modric, i njih prijatne pitomke,
mojega kríl sè ni okrepil poleta ze mozgom
gerčkih obrázov, serdcé sè medù Ilyblejskeo ne puno,
da prosodije bi čista i čerstva tekla mi reka,
da pevčanije bi vir mi sladek šumél ino duven,
pisem ki nebi si znál zavoščt sè obružil ze scitom,
kter bi ostrih pušic odvracal kritike grozne.
Cemu priegadaš mi od oružja nisi spámeten prej ze?
Grek da pomagal ti bò ti menič, al' slaba Šumljanka?
Grek bil slepi pogán krivoverni bli stari Šumljani,
slaba pomoč je Šumljan celó nikaka so Greki,
Grek je umrél umrél je znjim jezik gnore se z' njim trudi.
Mislam bo brojim le rum dal krila, če rum di predraga,
ker pa zganice napij se, orelnim bos cetom se zdignil,
z' njeno dostignil bos pomočjoj posvetne visine,
kva prosodija čerstvej bo svetè od apokalipse,
bos z' derznostjoj Pindarskoj hudil med zvezdah po zraku,
Kritike ojster scer noz je, al lehko ostroto vtopiš mu,
piši molitve, de knig premalo sè je molitvenik,
ak ce pa letati se ti zdi, pej halleluje.
Kaj pa te glava serbi posvetneoa pisati cesar,
(ali pa dim te svarim) le piši ala Zan-Jasel,
nebo te sèak nórc vumél, al noben, nebo sachi model,
Codes po takem slovél, i pisar bos noč zganicam dal noz.

1.55a

Gor na Parnás, na Parnas! – Ne čuješ ti krika gorečih
zdajnih Slovencov: – Hiti vsak plest nevenljivih si vencov. –
Čemu pa ti tak skrivno sediš u hižici voskoj,
i ne podigneš glavé z' pisarji slave deliti?
Roda si krepek Slovenc u zibeli zvolen že slavi,
z' maternih ziz slovenšine med i mleko si zizal,
perva bla rec, na jezik ki dgal njo um, slovenska,
i mej svinjárih nabrál znanbvitto si kopje verborum;
bister i lebi je um, po školah si sploh eminent bil.
Dobra so omina to, razoléšaj da že pisáriš (budeš pisarit)
lorbor sadit bude vsak za opletah umno ti čelo,
neizbrislivo pečát buda vdubili klasicitata
pismam krojim se jmej, kak vrežati pedat pisek tvoj.
Glej nam pisem zahod ino jug prinasa množino,
kakor tolcé vihér [illegible]. – Sramožlivost svetú dene škodo.
Kak pisarija počel bi, neveš ti, je izgovor prazen.
Gosek je na Slovenskem zavost si teči domó po
perje; vnuc je porsód i papír tega volje ne drago;
skoro polic je cernila za gros. – Ti tega si spravil,
žlim gospodari lepó. – Pisêka ne porezavaj –
Pikinje „ij" ne treba, ne nosi cernila na pótrat –
Noveč, spnej vsem svetujem ti, se alphabeta posluži,
listov deset jezer ci trebalo bi ti papira,
sezet jezer i devet desét i sest njih zavost bu.
Čemu pa zmirom čepiš po dnevu i noči pri knigah
sklučen, al'menis, da bos se slavo čtejoč le pričakal.
vsakse bori, a čemu ne ti za krilgjato famo?

Slovenski [illegible] Lilek (Lenart)
Kralj (Kralji (ausgeben,
Ščitjen (congeo, Stolica (Sessel)
ca, čak (Spitzhacke, Kramla (Spitzhacke)

17

Kard ja ganem

17

86

Kad ja ganem nogu se stolina oči Argusov odjeve,
Ko sam Argus bil, baš ti sirôče neveš?
Argus bil polovicom stotino-okom, On dova stražil.
Sjava oko, budi jih više trijut trideset
Kad ja ganem nogu se stolina oči Argusovi odjeve.
brzo druga stotina, već lada tbi Tebe sam.
Nij' ovo Argus sa stolinam očim, već dvema budnim,
samo više samatne, Argusov od bilgadeh.
Kad podigne jar mrak svu glavu u vaši dolieci u vašoj,
a ja dobrine večerom ljubim u vaše priklet
kad ja polaz Te sednuh na kamenu krcke podavah
sad sobum gledah vpeć Tebi sad u lice,
Plamen igrah svojum krijum skrosca po krijem
kojega ja gladih ah sad o tom kroubi svet.
Kad po večerjum sedeh Tobum visokem ja na pragu,
ti ljubavn govorih ti gledaje do zvezd,
Ja ti kazah zvězde, bě mi kazala kod kuće majka
kvoku i jeleni krěd, Belvon dvor i svěder.
Kad pitaše stere čudovitom me kmike o blenku,
sverbas ti sve ja kazah, ti pazno me slušala.
Ah ovo sve a još više svoj lukavim okom znatal
sta pleca ti vědela, sta upravo ne bilo.
On svet koj sě žila svě gade, livadi ljubavi nagne,
da veće nam pogrde ogjade očrnom
On svět kano pajtres koj hoće mi gerlicu moju
uzet, a pazi krile na svoje, da ga ščgrem.
Ja pako ovo krilo - pulka moja nikada ne umore,
nit se zatvne oka, svet mirli na lukavost,

DRŽ. BIBLIOTEKA
Ljubljana

Častim boju tvojih očí sinu
kih za pravo umirajuć obrnu
misl tvoju sinlum ludji mući
tvu reč, brate, i še ti domovinu.
Nežacastvo — gore zraci zgina
da ja kod tebe bar ljugajuć
gušim na mêm sinu srdca furi
bacalo ti moje u ljubezjivom.

Čestomilih ta na Francicu sinu
tamo preko moju bratja ljugajuć,
mislih, tamo tebe, zjunda sruca
koji bratji viće: še za domovinu
Slavjan — a ti u tudjem dimanu
predenstavi brabar, majke da ne
ja ne čutih silnog srdca na
bi zar, mače bacilo u ljubezjivom

Ti izlazi na megdan tudjemanu
preden zidješ, da majke ti ne mu
kad ja tvojih srdca ljubezjivom
bi zar, mače bacilo u ljubezjivom

Kaže, kamo prieta na gubilne,
gdje nas plaže ja u hitra plava
kaca sveta
ica gôs ne nejuda,
urmite mi dil tužnej bremena.
Gde boj žibla, kaže, gde plamena
gleda ljubezjivom
kaže kak nazivu sveta duša zlata.
kaže da ne ću ljubezjivom
Spajnost jagodice i oči blabi
ljubezjivom
Je ž sveta i človeča kvila
Ž zemalni, i angelj bel nebesni
ljubezjivom
Ž zemalni, kaže ljubezjivom
ljubezjivom
Nedeljni dan i praznik,
kaže gde bez kaže
Dog dobrot
Želina
ljubezjivom
ljubezjivom
ljubezjivom
bit bi

(18)

Ko pozhelo

(18)
1 27

fl. 13.

Ko pozhuti se she tèlo shlato,
te zakrizhala splanine vèla:
Oj ne trapi da se, Volkashin kraj!
oj ne trapi se, in ne troshi blaga;
ne bosha mogel, (gleshtra) podvala vlosh'tè, postavi,
temur manje she sesidat grada,
dok ne najdesh dvuh pòlizhnih imen,
dok ne najdesh Stoje in Stojana,
ki bota si bratez in sestriza,
de zasidate jim turmi podval,
tako se ti podval bo obdrshal,
tako boti grada sesidat mozhi.
Ko pak to slishi Volkashin kraj,
k' sebi pokòne klizha Dèlimira:
Dèlimirek, moje drago dète!
dorzaj si mi ti Cil veren shlapez,
ali òdvelaj bosh moje dète drazh,
Vpocsti, sinek, konje u tolèda,
nek nalosh shest tovarov blaga,
Idi, sinek, shiroko belo svèta
te ti ishshi pòlizhne imena,
ishshi, sinek, Stojo in Stojana,
ki si bota bratez in sestriza,
al je vplèm, al sa blago kupi,
pa pripelaj v Skader na Bojano,
de zasidamo jim turmi v podval turmi,
daj da bò se nam podval obdershal,

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

nej 'go da nam mozhi grad sesidat,
Ko to klapez Deſetnik razhuje,
on brsh najpreshe konje u kolesa,
in nalozhi shest tovarov blaga,
ide klapez shirom belga ſveta,
ide iſkat dvuh prilizhnih imen;
iſhzhe klapez Stoja in Stojana,
iſhzhe klapez zele tri lesta dni,
al ne najde dvuh prilizhnih imen,
al ne najde Stoje in Stojana,
Je povrne v Skader na Bojano,
prozhi kralju konje in kolesa,
in mu prozhi shest tovarov blaga:
Na ti, moj kralj, konje in kolesa,
ino na ti shest tovarov blaga,
Jas ne najshel dvuj prilizhnih imen,
jas ne najshel Stoje in Stojana,
Ko pa to razhuje Valkashin kralj,
On veleje brsh Zadu sidargu,
Zad veleje brsh treim ſtom delavzov leshakov
Kralj ſi ſida Skader na Bojani,
kralj ga ſida, vila pa raſedira,
ne da vila podvala vlozhiti poſtavil
temuc manje grada ſeſidale,
ter veleva is planine vila:

Je jónak she bohè se rasshahil
Pà na strah se nje obrnol glavo,
nè nin mozhi vezh gledat na hùbo,
Ali sta prishla dva shtlavzhevizha,
prishla svaka Gojkovizja mlade,
Pograbila jo sa bèle róke,
Odpelala v grad na usidanje,
Bush pridvala Rada Láda mojstra,
Rad pa velèl bush trisso teshakom;
Ali se temu smeje tenka sheha,
Ona mishli, de je same shala..
V grad sid: jo djali, ney b'jo sasselali,
Oklopilo jo trisso teshakov,
Oklopila s drevjem in kamenjem,
prisidali kletko do kolena,
isida she se smeje tenka sheha,
isida mishli, da je sama shala.
Oklopilo jo trisso teshakov.
oklopilo drevjem in kamenjem,
prisidali kletko do pasa,
do tishzh she dreve in kamenje,
sdaj previdi, kaj nesrezhno najde,
groeno vrishe kakor divja kazha,
pa se moli milima svakoma:
Nzdaj'ta me, ak Boga pomata!
saiclati mlado in seleno.
Tak se moli alj'ji ne pomore,
kaj svaka na njo ne gledala.
pa je moli Jovjem gospodarju:

Odgovori ji gospa kralyiza:
Idi, reshe, idi mi nevesta,
ter odnesi sajuterk teshakom,
Jas bom tvoje platno pobelila,
a nevesta finka okopala.
Kaj nakam, Gojkoviza nehà,
in odnese sajutrk teshakom.
Ko je bila kraj vode Bojane,
sagledne jo Mrlavzhevizh Gojko,
mladenzu je srdza nastahalilo,
shal mu je sa svojo verno ljubo,
shal mu je sa finka u sibelki,
kjer oblane koma mesez Amstar,
sa shna ligi solse ga pobile.
Sagledne ga jegova tenka sneha,
krotko ide, dok do njega pride,
krotko ide, ter tiho govori:
Kaj je tebi, moj dobri gospodar!
Kdo na ligi solse te pobile?
Al govori Mrlavzhevizh Gojko:
Slo je meni, moja vetna ljuba,
Imel sem ja jabelko is raka,
pa mi padne danes u Bojano,
ter ga shalim, pretopet ne morem.
Al ne spoti she je tenka sneha,
ter govori svojmu gospodarju:
Bosh Boga ti sa svoje sdravje
oslejal she bosh ja jabelko she bolshe.

167.

Zhujesh li ti, para? Volkashin kraj!
oj ne trap'da se, ne troshi blaga,
ne bosh mogel podvala postabit,
temuv marje grada si sesidat.
Vsi ravno troje kashnih brazov,
ki ma vsaki soop verno gubo,
zhgava jutro na Bojano pride,
in prineše sajuterk teshakom,
jo si sesidajmo turm vpodval,
tako bo se nam obdershal podval,
tako bomo si sesidali grad.
Zhe je vama, bratca, vseda draga,
naroben ne pravi teza gubi,
ampak naj zgodi se po primeri,
dtera jutro ma Bojano pride.

Zhujesh li ti, para? Volkashin kraj!
oj ne trap'da se, ne troshi blaga,
ne bosh mogel podvala postabit,
temuv marje grada si sesidat.
Vasi ravno troje kashnih brazov,
ki ma vsako soojo verno gubo,
zhgava jutro na Bojano pride,
in prineše sajuterk teshakom,
jo si sesidajmo turm vpodval,
tako bo se nam obdershal podval,
tako bomo si sesidali grad.
Zhe je vama, bratca, vseda draga,
naroben ne pravi teza gubi,
ampak naj zgodi se po primeri,
dtera jutro ma Bojano pride.

tako bo vam mozhi grad dosidat.

4

in to vero si pri Bogo dali, prisezam
de noben ne pravi tega ljubši.
Otem pa je zhuna noch nastala,
odishli so vsi v bele dvore,
vezherjali gosposko vezherjo,
vsak gre k svoji ljubzoj v spalnizo.
Ali dejshe zhudo prevelliko!
Kralj Volkashin vero tak prelomi,
ter on pravi rezhe svoji verni ljubzi:
Vari da se, moja verna ljuba!
naj da jutro na Bojano pride
naj prinesti sajbrka teshakom,
kajti svoje bi izgubila glavo,
sesidali bi te kurmi v poedal.
verostuchi Ugleshka preloma,
ter on rezhe svoji verni ljubzi:
Ne preban se, moja verna ljuba!
naj ti jutro na Bojano pride,
naj prinesti sajbrka teshakom.
kajti mleda mogla bi umreti,
sesidali bi te kurmi v poedal.
Gojko mlad pa vere ne prelomi,
nizhesar ne pravi svoji ljubzi:
Vo se jutra zorja napozhila,
rano stali stoje Mrlavzheviszhi,

Ker odišli ſo vsi na Kojano,
zapovè pride, naj je nese sajtrk,
Kèd je ravno bil ſelan gospe kraljizi;
ali ona gre k nevesti svoji,
gre k nevesti ljubzi Oglešnini.
Zkuj da mene, ti moja nevesta!
nekaj me je sabolèla glava,
ti ſi zdrava! nemrem od bolesni
nesi da ti dnes sajtrk terhakom.
Al govori ljubza Oglešnina:
O, nevesta, o, gospa kraljiza!
nekaj me je sabolèla roka,
tebi zdravje! od bolesni nemrem,
veli nama mlajši ti nevesti.
ali ona gre k nevesti mlajshi.
O, nevesta mlada Gojkoviza!
nekaj me je sabolèla glava,
tebe zdravje, boleti ze more;
nes' da nama sajtrk terhakom.
Al govori mlada Gojkoviza:
Zkuj da, mamka, me gospa kraljiza!
oj jas rada tebe bi bogala,
al she malga finka ne spala
nesh belga platna pobelila.

jetrbuza.

nprederbet ze more;

Ne-daj mene, moj dobri gospodar!
Kaj me mlado u grad kasidaju,
samo joshi k mojderi mi fleri,
moja mati ima dosti blaga,
kaj bosh kupil roba ali rabinjo,
de te turmi ne podval sosidali.
Tak se moli, aly ji ne pomore,
ali ko she vidi tenka sneha,
da ji nizh vech molba ne pomore,
sledniizh she poprosi mojstra Kada:
O jo Bogu brat moj, Kade mojster,
nehaj da mi okno na sushaku
napelaj mi moja bela siska
kodar pride gingavi moj Vanko,
kodar pride, naj se s sis nadoji.
To je Kad prijel za bratstvo boshje,
nehal je ji okno na siskama,
ter ji siska na polje napela,
kodar pride gingavi jen Vanko,
kodar pride, naj se s sis nadoji.
Spet sirota Kada prisavala:
O jo Bogu brat moj, Kade mojster!
nehaj da mi okno na ozhima
kaj bom vidla proti belem dvori,
kadar do mi Vanka prinashali,
in kadar do spet za odnashali.
Tudi to prijel Kad za bratinstvo,
ter ji nehal okno na ozhima,
naj bi vidla proti belem dvori,

Pak deteta krana tam ostala,
she na telo olni za nadjiala,
kak te telo; te grozlam podlo
de shi tud, oblesheni ant tam krana,
naj si kdo shudo, naj bi kdo reka
shinami, kakere nemajo mleka.

Ded glas po sveti nam sdi,
Ostra ga nadaja za sidom sam!
Ta ga prineso oblekli v rudeshtvo,
Ta ga prineso oblekli v rudeshtvo,
Ta ga prineso oblekli v rudeshtvo,
Ta ga prineso oblekli v rudeshtvo,

(13)

Когда мать

95 / 19

Kogda naši prièžžie stučalis' u okon starosty, děvuški pěli sledujuščuju pěsnju:

Koljada, koljada, gdě byla?
Što vypasla?
Koni gdě?
Vorota gdě?
Voda gdě?
Byki gdě?
Gory gdě?
Červi gdě?
Gusi gdě?
Trolnik gdě?
Děvki gdě?
Mužja gdě?
Vojna gdě?

Konej pasla.
Konja v vědě i v zolotoj uzdě.
Za vorota ušli.
Vodoj smerlo.
Byki vypili.
Za gory ušli.
Červi vykočili.
Gusi vyklevali.
Vtrolnik ušli.
Děvki vypololi.
Zamuž ušli.
Na vojnu ušli.
Na peči v uglu.

I vot vzjavši věniki, děvki boročis' s tumom na peč. Kto že tam byt, vy kolike znak? — Tuda zabralsja barskij sut, ili kak obyknoveno velikali jego v sele, diavak, kogda on smětal (očen') vie horošo. Kogda děvki pěli koljadu, on na peči murlykal takže svjatočnuju pěsnju, vzaměnuju pod imenem kočurki.

DRŽ. BIBLIOTEKA v Ljubljani

„Ty podi, moja kočurka, v pečurku spat';
„U menja, u kota, jest' skljanica vina;
„Skljanica vina i konec piroga;
„U menja ï kota, i postelja njagka."

Tut brosilsja ot devok na dvor; one i molodye rebjata so smechom presledovali jego. V etu samuju minutu tuchnyj Plesčejev razgovorjal Kalitku i pr. i pr.

3

"Milosti prosim." otvečali hozjajeva: "Slava Bogu, čto zajehali k nam; čem bogaty, tem i radi. Vsi k vašim uslugam."

— Tut načalos' ugoščenie, i pri každom raze, kogda hozjajka podnosila gostjam vino, hor pel:

Zajočka poplyvuščka
Do čego tebe doplyvati?
Doplyvu tebe von vyplyvat',
Knjazjam, bojarjam vino podnosit'.

Pel takže izvestnuju pesnju hlebu i soli:

Slava Bogu na nebe,
Slava!
Gosudarju našemu na sej zemlje,
Slava!
Tomu našemu gosudarju na starešinja,
Jego cvetnoju platju ne iznašivatsja,
Jego dobrym konjam ne izjezživatsja,
Jego vernym slugam ne izmenivatsja.
Slava!

20

Romanca

Romanca.

Poj, poj, lepo pole –
pole dugo no široko.
Poredpola vlegla steza
steza duga no vglajena.
To stezi pride divojka –
Prelepa mlada divojka.
No si gleda v tiho vodo –
V tiho vodo bistri Dunaj.
Oj v Dunaji aj v Dunaji
Ali to sunce al je mesec?
Neje sonce, neje mesec
Mladi junak Dunej plava.
Plavaj plavaj, mladi junak!
Plavaj no na kraj pêrplavaj
Oj divojka, draga ljuba,
Kak bi plavâ da nemorem:
Moja lepa ojstra sablja,
Ona mene v Dunaj vleče,
Moja lepa svetla puška,
Ona mene na dno spravla.

M. L.

ORŽ. BIBLIOTEKA

Dokler Tebi
Samo drobno zlato
Zdaj pa mačem tulaj
Sam ta drobni

21

Baci Francis

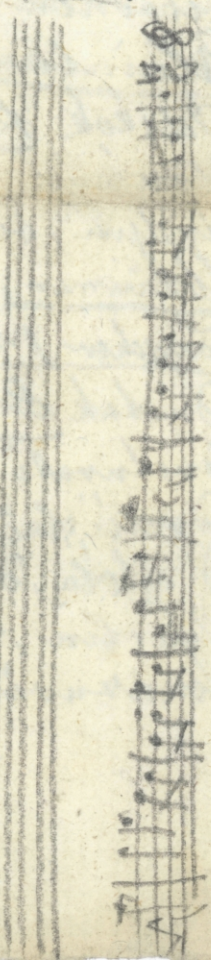
Verwerfen odbiti, Aufschub odhitak, odkodak
Entfernen odstraniti, iwat. V Betäuben omamiti.
Erlösung odkup. Entscheidung odluka. Ug odpustiti
Abreise, odlaska. odhod Verwurf odmet.
Abzug odtog, Bruchstück odlomak, Beute, odor
Entlehnen odlučak. Abtrünniger odmetnik.
Zutönen, slavili, odobroglasiti, Dietrich odpirač
Von Kindheit an, od povoja, od mala. Abfertigung, odpra
Marburchut. odratt. Verfremern odrasati, va
verodnen, odredim, Verordnung, odredak.
Abteinlaube, odrina, Abschnitt, odsečak
Odtkok Rückprall, odaslan, Ablegat, odkup Ruck
Odnesenje. Entheiligung odsvetiti. Verausnern
odudjiti, odsvojiti, odvojati. - Odvoan, abscheulich
Abzäumen, odtedati. Abkämpfen odurlati, zgrval
Tauschen prevariti, Abgeneigtheit, odvratnost, odvec
odvetak, Erbe, tčina, schadt, Advetnik Advocat
odvetnivati. Fürsprecher Odvez Losbindung
odvezati, plačin, odvukal, wegschleppen
od zdola, do verha zgora - Ogabti edelhaft mah
Ogarlin, Halsband, Kragen. Ogarja Halsbänder
smuzuver Verläumder.

(na)²
delice u slavu nebesku,
den mitri od stinah (2)
život vodi = provodi = ami
čyreš ! = udaju dobaci
sprovido = puno vremena = dolgi čas
pidopali (2) = jaruga = farek
nezvabožac = zlotok otac = otper oca
slano platiti : —

ppomiti = ponesti, žeže = žge
osvajati, osvaiti = osvoriti
Hovati = čuti, Kazavaj pasla
nemam = nemara, Fanet = Tibor

Baci vranca
na ramena — ko
cista krez polje, bam
na nebu mesec sa zv
dom damicom —
ni su Tebi kano meni
preon zdobtale.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

(22)

Oj Turzhini

(22)

18/ moštvujo nas je zmešala,
Skenje se Amerja z kuzja
jim kakše kôdeka ...

O Turzhini o Turzhini,
~~vas~~ vsame, kaki num prohgal.
~~Kaka~~ prešla častje sina
~~se nam~~ dreblo dezo spulala? —
Kje so ~~vaši~~ sini ~~Turki~~ mojhje?
Viela nje kakšna vera!
kaj te pshakale jih vodnje
vosshe nade nam vezhera.

Vsaki shelij nekaj vranje
vshatim sepero m tam ptuel
bjer daj kakšo kakjo klanje.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

24

13

Ljubčík

16

prepisano iz SPK N. F. 72-73

97 (23)

Ljubčik.

Ljubčik se na pot napravil,
Vse potrebno v Kupej spravil:
Ljubica je zgodaj vstala,
K svetu maši ga ravnala.

Za besede nje ni maral
Ljubčik, nič za mašo baral —
Vzame puško in v planine
Streljat gre divje zverine.

Serne Ljubi streljat grede,
In jelene in medvede.
Pod planino ga čakala
Ljubica je strene prala.

Červo strenčco Ljuba prala,
Proti nji klobčk priplava,
Ves raztergan, ves Kervavi,
Nje je Ljubija ta pravi.

Drugo strenčco Ljuba prala,
Sukrja proti nji priplava,
Vsa raztergana, Kervava
Ljubga njeniga je prava.

Tretjo strenčco Ljuba prala,
Proti nji po beli Savi,
Ves raztergan, ves Kervavi —
Glava Ljubi njeni pravi.

Štreno

15)

prepisano iz SPN. II. 70-71

Baroda.

Gospod
Kliče hlapca svojga:
„O, le pojdi mi gledat rane!
Ako rane so krvave,
Berž mi teci po zdravnika;
Ako pa so rane čerpe —
Pojdi, hlapec, delat jame
Ojš široke in globoke!“

Šel gledat perve rane,
Vidil hlapec je možgane —
Pogledal drugo rano,
Vidlo se je do serca.
Reče gospód Baroda:
„Kader se doma popelješ,
Bodo za me te prašali:
Kje je žlahtni Baroda?
Reči: zadaj se pelja!“

Šel je hlapec delat jame
Ojš široke in globoke.
Tak je rekel Baroda:
„Dobro z brinjam me pokadi,
Terdno z vejam me ogradi,
De ne bodo odkopali,
Vranov tiči me kljuvali!“

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

24

Strasni (?) kipi

(24)
29
DRŽ. BIBLIOTEKA
Ljubljani.

Strašna kuga! – Skoro bize ne mogu zovat
kad se ruku ruka strasnu zbogom vidne,
Nehotično na srdca srdca joj tmina
zaklopnuti se oči oko još zablene,
posle kad se inom nebitnoga usta,
sam bez srca ćuti – hlad mrtvaca usta.

Sretnija ko Tebe – ne ko mene milo
oči pak med rusah zatisni mrtvoje,
dok ugasnu – Bože daj, da Tvojem bilo
srdcem srdnice, da krvca se bije,
marda se pokaže sudnjeg tuta jave
ako ne, ono naše da Gubave.

Tel mogućce ~~rastvorene~~ ~~noćne~~ oj Dog moj
mašćom ovim ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
jel čovečji zbogan jesi? Tak naređe
Bože, reč da se obnove zemne tuge?
Tak oplaši jastrak od gnjezda golubi?
Pak ne može umrt da se ne ljube.

O! moje blago nevna golubice!
Sad prikučna ruka oko vrata gnila?
mil odzvale inom usta, ovo lice?
ova krv Gubavi prama mem smrdi?
srdce inoga prilagodilo se zvuci
Ko udaš Boj ~~[illegible]~~ s mojim? Duž – Ki mogući?

Eva ja majstarji

82

Tak je mnogi ti- mih adrave
Kvarnerskih tarnica od raravne
Crnog duha Sinja- Sveca Kinda
dade- Labina rodne kuće
dok je ne pomrl mnogi hude
Lipe pregovel nemoć ovuda.

Ko ja mnogi nam kopje
dušom mogora dok je Lamnike
moral dil- Lamnik, ko mogoce
i nik bolje mis. blomu Sveca.
Mlady dve vbaru kamo mogel
da mu nebe ora
vaj, i bitku mu nebeske ora
[illegible] Sinja
[illegible] ti dise oblom Sinja
[illegible] mnogi dil mnogi jabo,
[illegible] Sinja danak dike kraljan
[illegible] ne jer- dise danak jasenak
[illegible] jasan kamo pride slobodog ovuda.

Ruže preminuće kano duga
kite s njinim cvitjem i glavice,
rosno jutrnjkava svaka lice
dodje ljubit vetrom ji od juga.
Klonjena sveg cveta je vrunga i
samo [illegible] prisekru mu ustnice...
Kom kisa iz grob dve susice
da je mamu oku suši Tuga.
Daj mi Bože! milost samo jednu
daj mi silu munjine Tve ruke
samo taj hip- [illegible] grob otimem.
Nek razporim ga, kam ona sedam,
nek na Tvoju munju [illegible]
[illegible]
[illegible]
[

Nr 00001.

An

den löblichen Magistrat der k. k. Haupt-
stadt

Gratz.

Auf die ~~abverlangte~~ Zuschrift des löbl. Magistrats
der k. k. Hauptstadt Gratz sub dto 11. 340 hat
die ~~unterfertigte~~ ~~Obrigkeit~~ Obrigkeitsamt Lebring über
folgendes sub respective Einsicht zu bescheiden.

Obgenannter Amt hat Ende Januar Dienst zu Mann
dem Schneider in der Hauptstadt, und Gutsherrlinger Stadt
Hauptmann Ehegattin mit dem verstorbenen Ehemann
des löblichen Magistrats der k. k. Hauptstadt Gratz zur Schuldenbe-
zahlung, der ~~nicht~~ ~~ausgefolgten~~ 8 fl ~~dessen~~ unser
~~gefolgten~~ Obrigkeit wurde sich über nicht
~~befugt~~ ~~eben~~ zu ~~fühlen~~ unsere zwangsmäßigen Bey-
stimmungen ~~befugt~~.

Der löbliche Magistrat ~~ersucht~~ Erklärung
zu ~~ersuchen~~, ~~um~~ wenn ~~seine~~ weiteren
Weisungen ~~und~~ Obrigkeit ~~hatten~~ ~~lassen~~
zu können.

Von der Obrigkeit
Commende am Lech am
26. October 1835.

[signature]

26

Sedeh mladinc

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Sedeh mladenc kre potoka,

Na tvojim grobu, prevečkrasne, Lavre,
Soneto moral bi ~~k~~ k tenki lini
Pripolasal sem, kaj peli so jastini
Nevarno ~~pri~~ prole so. Za račija
neče lina zabernete,
~~Ak~~ ravno seneor ishunje, kaj je zacate?
Modnica tiho pravi men: ~~Lai~~ Na miri
Past lino, bundt se nehaje Rassini.

Ga ne pustiva večnosti ja chrani.
(Le nesmrtnim dušam hvale treba)
Prostakom hvale droba je zemelnej
Do ~~Bleda~~ molči ~~k~~ zooba nevmetelna
~~Ak~~ sveti Ker slobodo (est obrano

Danes sem prišel (sram me je) do Oroslavij, i sedim v krčmi
kjer ime je „Kraljevics Marko“, ime ne prej ničesa (lehko bi v Podsused
bil na brezov bistne Save) i jas i moja, nevesta k tem naravnem me je
molila, zavbij je, ker za špital dvaže lakot v Zagrebu, i moja finančije
so slabe. Gaje ni najšel. Jeza čakal. Ime počakjak. sveti Duh. cirkvah
lukari. zagora. Jeza čakal. se napotil. me še našel. kapovci hud. ho
lozan. Zašel v krčmo kos krajnike i se mokrole. Oroslavje kra
ljevic Marko. Narodnost me je norila. — Ako h. Marko
hudi psi. Bistra. Gora. Medves. Kerka. zagorje. Novi vrh. Knezjak. kraj
kraljevina. Cava. Ne razvalina. Podsused. kuvčina. obej. kranjsko
kneginja. Knez. Savinjsko. kapica. Samobor. Gej. Okoliški. samopor
kranjsko. Štajersko.

Slaj sem [illegible] Kranjsko za Kranjsko pre zlat[illegible] cvezde. Sivak. Vam
Szlahte prinrodstvo, Kmetie mena, Draze brodarstvo, vode, jezik,
Szeplan. Ampter Okana. Sprawkanje na Horvatije, Kerszanstvo
Molitva, Razlicnost jezika. Kerman Flore Varnie. Boni sveta
Papera, stan. Narod Slavonski, jezik Homen kaj recsze
Kraj, gorice, njive, pesnje, [illegible] vina, sad, [illegible]
Szrege Slavonszki pesze, Nyegovas, meja stanovecsi. Szerv
Horvat. dersze. kraj kaj meje, nimamspit, pest, pesztenye
zavonjanov, pelje pasztirska, kraj, Gyedi, Asteni, Eger, Stark.
Kriszolovija, Szolnau, [illegible] [illegible] [illegible]
Varas. Szrajanje [illegible] opuha.

Zelil si sebi, de li vse moje [illegible] zalostne i vesele od vsakega stanu
mienam, reksi vse kaj se [illegible] [illegible] [illegible]
ed spreminem. dusi vsakoga [illegible] [illegible] [illegible]
i Zmala vsi ed dne drugi. Sedaj [illegible] [illegible] [illegible]
ne; Nyemli sebo Lovnist, da [illegible] [illegible] [illegible]
drugi Lovnisten, ako sem mavna [illegible] [illegible] [illegible]
pilivezal ye Szeremanico pmesanu [illegible] [illegible] [illegible]
sa med moje sojenja na sivelja stela.

Pevec sedi ob tem potoku
s cvetja vence si je plé,
Jon vidi kak odnaša
Virje in vodo ven tl.

Dnjajo tak moje dneve,
brez ponevdanka tak ti viv!

(27)

Moj dragi

Ak dano mi ne bo, vkresil dedine,
tak bo ponos moj, tak ponos moj bode
sa vselde rad Slovenu oznanjeval gene

Samo, Varah, Godomer, Servina

Vi v'tamnoj nozhi svesdize blishave
dabsnal, ljer perstene kaj svate glave
ta sval Slovenje vsakiga bi sina.
Tam zeluval ti prah vlastniga b'spomina
od bregov zvelnih Drave, Mure, Save,
spomenuvli b'se mogli vashe slave
naj spet bi se vkresila materina.

Ah vlishi se ferze. To prasna nada
she dezo mazhuha vso prestvarila
na grobi zlo de mater sanizhuje
Do rajskih stolov de she doglasila
revnost — sirde bozhje — Plazhe Lada
sakrivle Shiva se — Perun pa strele kuje

Ah vlishi se ferze! To prasna nada,
she dezo mazhuha vso prestvarila
na grobi zlo de mater sanizhuje,
Do rajskih stolov de se doglasila
revnost — sirde bozhje — Plazhe Lada,
sakrivle Shiva se — Perun pa strele kuje

Moj drag! Ze mi je ne dovolyeno
blo, kaj tak sem hlepenel coiti, tak
sam hzhem od mojga zeselvanja po
Krajnskem in Horvatskem vse kohize
se mi tvoje imenu dostojne, po mojih
lepih nasnanit. Kaj sem v Ljubla
ni, selom in she bolj v druzhbi, ti
je vse slovenske dila tak lubo
pravijo krajnske, ne smishlene se le
spreperne, zelo zhuti, tak med slavizhovim
pesjom glas kukovizhin.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Hodim tožna pogled vrgem
in težke vzdihavam
obuga glavica je moja

Kaj zhelé? vpijé in stoshé se.
nezhesar nemam sim sela
le kraljéva kopà provelja!
in isdere premenu bat svóje
Smille se sim jadjéve volpe je.
sakol pregovirim kar mahne
je dungi pobegnejo stranome.

Shalvanja vidil ni, gorje!
Hok dekljih nabrelje le mo

Kollaru.

Slovanski prórok, naroda vkrepitel! (prasitel)
Imenoval tak bi Tvé usta Svate:
S'tih med i mleko vira, usta zlate
Nazivle vsak je matere čeſutel.
Tak grovno reč govoril zakonitel
Ki v'pugki z'njoj je vižal terde brate,
Zionskega če tožca strune vnatez
Z'njoj spojejo se, glas je tvoj, spasitel! (uzbitel)

Kad Tva se reč na Tatrah raz-hrumila
V'Slovenskih bil goricah odglas čuti,
Kde veſkna moje uho začarila.
Ne dube pol Ti dolžen, kaj mam dasti
V'oltár, ki Teb'ne vreden nozvit žuti,
Zvun mojga ſerca na altarek klasti.

VII. Slovenska ze ſinmi.

Slovenska-e bezſinaa v boga mati (je)
Vadloga tvoja velkša od Niobne
S'rodila ſine v'lici Teb'podobne,
al s'tóim ne dajo ſerza ſe zravnati. (njena, Teb', s'nje)
Baš trikrat-ſtokrat sram Vaſ bodi, brati,
Nad materjo guzhite reči zlobne
Nemažkino svečete, d'na kamna grobne
Vam vdobil vnuk bo: Bli ſe Herostrati!

Davnost ~~ko~~ inako hranila ~~moje~~ pleme,
~~Čudila~~ Ti, zdignulo, čestilo maternu
Stvarskega ſ'jarma steplo bremé.
Ta zirke, – bli krepostni ſo očaki,
I trud njih slaven, – ter ſpri sprominu
Sprašajte: Smo pravnuki njim jednaki?

28

Naš

DRŽ. BIBLIOTEKA
Ljubljana

82

3 Tako se ga navadim — ko ena perkaja
je pust oblak, ko slapje ga oblaja
samotno, merzlo polno stezne terpi
To ja zamarjam, — ko pogled po celoh
krajn
s trepetom je premeril strahe
le pontle, ko zklobuka
perkaja

Domača perkaja, rekli, doli, gori
in vrabci stražē gost po pečjabljeni
vrabi pevec bliz se stvalo ga spomem,
ki stvarja zvesta obilnega gorbori.
Le jaz ne vlavim te le pesmi
ni pojam ne od leta, ni jeseni
ampak le žal, ker ni merdi mene —
zu nji volo grenči slavi in noči.
S grenko slajo

2 Ali prem pregnale pèsmi z domovine
spremljale, kar jih nadeh od kamene
ve vendar pa zabit nikar ga gobsem
molčè nemore nosti, ta le cvine
Sreče tuje, vči se od tujine
ter jate tam ko Domane Edine
odkrivlje slyšom bol ranjenih
v glasovi, ki ne dè z mačehe
Ah prem domača pesem ni pomeja
ker je ta on premoren pèsmi
ta gobd. z navdom v skrbi mi
Ah nagamete da po mogem bodo
v bereze bol navzela pesem domja
ki ne mi v zlato pruge

Tak on, ki jemu ne vzel v dnjem vekih
dichare ne vlopel v morja grob nejzanu
zakopem po valovji bičovani
ne vzde ke pustemu oboku,
Ter obleč vitki brez viroki
po slapjah lukaj verbno ne vse kreg
se pleo nagnile ta ze dalne dnine
Sandera kaljuan ogle zgbenem oki

87

1

Ker vidovo bog – jeg jaz vem sam,
Jezus je mladoleten, a jeden star
padla je pregan'javcam
zmed Krysterna oltar;
Eden v ogen drugi bog,
dal ga vero zmet vdaj.
Vala da bat oče pal,
ki se samo boga bal;
Trojè v peču dagali nas
ez vsih skuz Vsih vdah le jaz.

2

Je vsaka vaga vedem vlekovec
v Chaldeiskih pesmih pesem davnih;

There are seven columns massy and
Dim with a dull imperial ray,
A sunbeam which has lost its way
and through the crevice and the cleft
of the thick wall is just fallen and yet
creeping over the floor so damp,
like a meteor lamp:
and on each pillar there is a ring
and on each ring there is a chain
that rusty is and clanking heavy
yone in these times with thick rust

5

Ti vadimci ali so prek Dravine
vdali se kaj bele kerčmice:
Kerčma kak, al Fova vino kaj velja
No dosti tega kerčica.
Moje vino je dobro za cisto svetlo,
al kerčica moja na odrah leži.
Ko stopijo v vesele izbico,
položena je verno denarico.
In pervi zanje je peco odkril,
Je milo pogledal in zaklenil:
Da bi te zivelo, ti lepo dekle!
Oh jaz bi te Gabrik, od dneva do dne
In dolgo pohvalo je speco nazaj,
no joca nemila ne obere se vlaka:
Na odrah si zdaj Tvoj ob zadnji glas
Ki Gubil ga, dolga, je tolko let.
Je treji dobiga pet pelo z njo.
na Dunaj je v modne vstavice:
Tebe Gubik pem, Tebe Gubim se
Tebe Gubit bom, bez na vekomaj.

Orel vida na verhe visokih skal
Kerch tiho s serca, vsa gromovi, vsi
vida na sahe verhovne vsakih hribov
se mrazlja zmica Bet je kerna dosli
prijatelj – to bezi od juga da je svetla
sveta odsevala – gly se razas vsakih
vdarjo na jega glavo – gledi se tema

(29)

Smsti Kizos – Bozarida

Smrt Kizos-Bozarida. 25

29

51

DRŽ. BIBLIOTEKA v Ljubljani.

1 Tri ptizhize so sedele
na mosteze shrtinskem,
2 Edna gledala v Janino,
Druga gledala v Salin,
3 Tretja pa se vseh nar lepshа
slishvaje sakrichnola:
4 Oj Bozaris sejobrnol
prot Janini napotil,
5 naj oka's bi sapeshatil,
naj pa v Burgarel poslal,
6 naj bi sterjal si denarje
ki na posodo jih dal:
7 Ko pas shrto she odjshel
iskat shtana si na nozh:
8 Shtan so brsh mu pripravili
pri zhevljarju pri Ridsu,
9. brsh na mesto pal je shel,
kruha vezherjat dali.
10 Tri so pushke tam stonele
slozhene poredoma.
11 Prva vzdvigla v shegno
druga na-sred srelzhega,
12 tretja pa, nar bolj strupena
vzdvigla mu je v glavo.
13 Dusha s telesa se valéle,
pele ker povedale:
14 Stante moji vi jonaki
eno h, oj sinek moj,
15 kaj pa ni sdaj njega pri-vas:
odjetajle mi glavo,
16 Turzhin nje ne odjezhe
de b' tekel k vesiru sh-njo:
17. Gledali b'njo sovrashniki
s radostjo vam na shalost.

(fjmrtna)

Goethe: Das Wasser rauscht, das Wasser schwoll.

53

(Ribizh.)

Brbunk shòm, brbunk kùpi,
Je ribizh kraj brezà,
smirom na vodizo gledi
hladno mu dolgzà.
In ko sedi in ko gledi
brh vsada slopi vras.
is slapov ganjenih sheshi
Ulashen shenske obras.

Sapeje mu in nezhe mu
kaj vabish mi sberjad,
prebrisan zvilovàn svejan ti
na smrtnih srakov hlad?
Ah de bi znal, kak ribizi
je dobro na-dni tukej
le spodej ti odravil bi
ko prishel ti kram bi sej.
s: brh v vodo se poduornol bi
ti tib' leshe b'blo spodej.
Sel v morje solnze ke krepi?
za mesechno kolo?
mesechni tolobar
Ji kùp napol lepshe bleshi
koz jasnih vodnih shlar.
Ne mika te globok oblak mak
sfano-modro nebò
ne mika tvoja liza trak
na mil rosnato dno?
Brbunk shnum, brbunk kùpi,
na golo tleshka nozizo.
jadze mu skazhe klepetèi,
ko de bi grehal hubizo.
To rekla mu, ko sprila tam
she po-njem je, gorje!
mal vlekla ga, mal lesel jam
za vidat ne.

Ti pa nar-prej id' k bratu prek Ivanze
ki med in mleko tozhi, ter mu rezhi:
Nash poshle brat, in ti nash bratom poshli.
Prozhil nas radozhstno bo med vranze
ki veshzhno kolo vodè, ter nas prezi
ono rokvali bidó rekshi: Dobro doshli.

Praizhnim sem ledovje pasal mezhem

Iz Goetheja:

/: Kennst du das Land, wo die Citronen blühn... /

Ah znash sa kraj, kjer zvet ~~marancshen~~ limonyin mlaj
kjer v senzhnem lishji ~~shkoldi marancshi~~ limoni jabelchat,
kjer vetrizh hladn pihlà s modrih nebes
kjer mirtvih mirt in ~~vpokoh~~ vzpuh lorbkovo ~~timej~~ timeš,
Ah znash ti sa-nj?
me mika ljubzhik ~~s tobo~~ O ta, oj ta!
~~ta bishla~~.

Ah znash sa hram? ka ~~stebrih~~ stroop slon
leskezhe strocha, v isbah vse blishi,
Kam kjipi, na-me rejo s milih ok
Kaj pa so ~~tebi~~ storili, ubog otrok?
Ah znash ti sa-nj?
O ta, oj ta,
Bi jas s tobój, moj varh ~~Dohajala~~.

Ah znash sa hrib, ka pjo-njem pot ~~ko~~ trak
kjer megli mejo stopaj, hlastzhe strak,
kjer kosje pleme imajo ~~se~~ v brlog
je prestopzava grezhi, kdo je polek?
Ah znash ti sa-nj?
O ta! oj ta!
Se najmi sled, moj oshe! Pogóva! —

(ni Vrazova pisava!

Mala divojka.

Divojzhiza, mala ljubizhiza!
Ljubù bite, alj ſi mi premala. —
Ljub me, dragi, bodem tudi velika:
Majhino je vsno biserovo,
Alj le nosi na gospodſkim grlu,
Majhnà je palza prepelica,
Alj premaga konja in junaka.

Pela bi, alj ne moram sama.

Dal bi pela, alj ne moram sama,
Draga mi je vzbolela glava,
Ja zhi ſliſhi, zhe ſe shalóſtna
Bode rekel, de ne maram sa-nga,
Alj ja maram, iz dushizo dajem,
Kader hodim, na serze ga nosim,
Kakor mati maliga fantizha.

Kristofzhna Spoved.

Divojzhiza, zlato materino!
Kaj mi tebe z bijejo, grajajo?
~~Da~~ Zhe bi mal, o draga dushna moja,
Da ~~te~~ mi tebe bijejo grajajo
Kajti tam po gostim se tebi gridem,
Ja bi ſhe goſteje k tebi prisul
Naj bi tebe mati otirala,
In do mojga belga dvora dotirala.

Voda na vdovi. 111

O moj Mijo, kdr bi ~~tvoja~~
tvoji bil?

Draga moja, glava me bolela. —
Ne sem bil Mijo govoril:
ne pij vode ti na tjeb vdovji;
~~Kerje voda vsaka~~
Kajti ravno zhuna je vsaka voda,
Vdova pa o jerzu shalostiva,
Raj pij vino ino tjeb devojko.

Kennst du das Land wo ~~seinen~~ Shalbaumstrey?
Das Shaultier nicht an Nebel seinen Weg.
In Hölen wohnt der Drachen alte Brut;
Es stürzt der Fels und über ihn die Feuht,
Kennst du ihn wohl?
Dahin! dahin
Geht unser Weg, o Vater! lass uns ziehn!

Slovenska mati Slovenska moja vboga!
te jeden v turmi dverhaji nar vezhi
v Jerzu shalom vdarjena skelezhim
vondar v bezzhudno rivle nosh nedloga.
Kak matri serb sa finka in fols mnogga
ker she nehaja ligam smrtzevetezhim
Othivit, imazan te pred tobo klezhim
ko brat pred bogom, kvenzenu sloga.
glogat.

Oh bar podigne milo na-me oko
al ne si P pod fazom ne nosila.
vsevednu pak se v breeden globoko
Britko rothlat je spoten dushi proso
vorder nar vezhi ni britkoshe jeze
(is nader zhutley kashne she jakosh.)
zhut is nader kashne she fushnosh
fushnost she is nader kashe zhut jak

(pos rothley drsno tepi
pretrpi rothley rotu)

Oh noah, rodil sprotak se
ne vrodah mat,
ma
Giddens
kanja pela.
Vellika nat mogli rnahja ad ne vrela
ne vrane med zeleje, she dreas more lorena
Strah v tem kalnih, ...
v nih ...
...
...

30

Japerska

S. 1255

Jagerska.

Tumevadraja
Leto prehaja
vse je veselo
ker rojshze zveso.

Rizhka jogejo
ker rojshze zvetejo
Jager me jaga
Rizhka sleka
ufsebil je se.

Rizhka sleka
ofso sapela
Lepa je jenzhka
jarofova.

Notej je rojshka
sbelim greftana
gorej na lebi
Leska mlado.

Jager meny pride
spe me jo praska
Jutar lepo
Zay bosh ti jela
bom k Lugo nesoj.

Jest nebom pila
jest nebom jela
Ljubi moj jager
le Ljubi me nesoj

Ljubesen je bila
Ljubesen spet bo
Se mene in tebe
in jasna ne bo

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

ARSENAL
BIBLIOTEKA

31

Spomni se

(31)

32

46

Spomni se spomni, Gita, ko sva se postavala pleson
okrog pogrnila krog bel trnda cveta gardenj
krog cvetel glasen krog trnda koš sinčk.
Bledena bila roka moja v tvoja spejla telo,
ko si plesala z mano sodgo dovolgno ni.
Govorila govorec prostajka mi bila roka, bile
oko zhula trkali gipi ki te na soge medel.
Mogno mi na-aj tijala tvoja krv spodaj jega gor
sodg povej mi pesmi kam si šel brez tebja?
Gde Gitov gnola sto kos ol skopaci sela?
oh sreš le bla sitbar oh de si bla do mene,
v tebi je vsejh mladenec ne prišjera tak dobro
prstan je tvoj zhisto zvenjor oh sider
jesela nemaš tovarov kih treba za tabk
zhrstov stela mladoft zare nema na svetu
nazaj.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

33

(32)

Radosti čistih

32

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Radosti ~~vsakka~~ pevec radovedna prinaša tja
oltár ti slave hvalo Slovénsena
obhajajé den rojstva
~~bogo~~ a Slovenca Slovencam dika!
Pomlad ze solnce zdej pozdravi sa tudesnt-
kral;

Spameten píje vodó ki studena zvira gnos iskale
skúnkac pa pije zmlake, rad se kalúza prasic,
Slamnjak pik on emerka rad luzo prasic,
Glavnemu konju pod seno le in dolga zelena,
Cama neslana in slaxc osla pa ~~bolsi~~ ~~kaj~~ ~~ze~~ deta se 66j.
Kaj ~~je~~ serdn ~~ke~~ tej slevzmu
raj od Marona meda raj od Salustja mozga.

Pisal Vodnik

2

so tajste ure [illegible]
de u ulici tožila
ti mi nejovolnost, nad
mestnimi, hrepenela in po
polju in očetnem domu,
skakalo[illegible]kalo serce mi presahlo
silno, sem
sočni zaželenil,
v'mislah nic de nisme molil
mogla, [illegible] u spanje se trepavice
[illegible]
[illegible]
[illegible]
u spanje se trepavice
sklenila, in senje sálne
dakr obkrilile mi
vnii obkrililo serce mi
kazalo pozdáv mnogih
kazala se mi i Tvoja

33

Konj

~~Kralj~~ in osel

Konj in Osel.

Pravljica.

6 / 33
DRŽ. BIBLIOTEKA v Ljubljani.

1 Bogat kmet ma živine dvoje,
lepo konjče, noro osle,
na njih težke vedre veži
Kočji verč ki v bogé hrbet gloje,
5. beržé ko pételin zapoje
s njima grè na bogáne posle,
pozno zvečer, spavši po lesi, žene klesi
naj pečovje na sterníšče, ju na skalji na sterníšče
naj si vsako živcó išče.
10 Osle se tam dobro kermi
osek grize, ščavo kuéba,
al ta jed ne konju ljuba,
s medlim okom v pašo zrmi,
z žlahtnega je on ščrega
15. v bobje Bog odločil jega:
Dvorha dolžé bogé mu telo,
vkoro ne bó več za delo.
Ko to vkopi kmet zamara,
velíga bojič se kvara
20. da mu konjče ne poginé,
dene mu na noge poli
ga pusti na travnik zelen.
Konjče lepi cvet doline,
glavo diže kakti jelen,
25. beržé s kopitom, glasno herže,
ži bi hodil, zbičkal beržé,
al so vpreženi sirote
tukaj gležéni v lesne poti.
Ko zagledne kmet bistróčo
30. v konjskih žilah kervco vtočo,

On proklinja in togoti,
da po dobi čudna praska
bič podigne, da ga mlaska;
P. hmanjoha! P. parteka!
" žgurava P. vražja para!
2. ki za sladek krah le mara,
1. Tebi ni prilike od veka,
črnega pak odmetava
Tvoja pregospodska glava.
Bom P. ga že dal parteka na ramo.
bom P. že naložil ramo!
Ni pridneše moje osle?
ki mi je za vsake posle,
zveče rado stroči in slamo,
(Tegova koža) je močneša
je ne zgoli, ne opeša
Težkoče Tebi....
Ob tom ide
mimo modrec in zamara
kakor kmet v bogo konjče tara,
smili in jesa ga obide,
postoječ na glas mu dene:
ostaj preklinjat, naj togotit,
naj se bita droga lotit!
Tebe bedaštoča žene;
Češ ti konja pooslika?
žlahtno v prosto gyrementi?
Bog ti vsakim dobro dene:
On je stvari vsaki sodec,
On ji telk dal in želodec.

3.

36

Tri bratje

DRŽ. BIBLIOTEKA
Ljubljana

Pri kralju.

Hoj na nebu na visokem
so trije zvezdice svetli kraki –
hoj na polju na širokem
pa tri jantje – tri jonaki.

Zvezde tri – tri kosce zlati:
jantje tri – tri lastni brati.

Pervga kony – stvar bistra tenka
hoj ki pod jonakom pleše,
drugi pa jajo ti Zelenka
ki z kopitom zemljo reže;

Tretji pa zeoh na liski,
ki ne nosi glave kviški.

Pervem je namilo lice
da se duša v njem zgreva;
drugega kraka golobice,
kraljo kraka – ti popeva;

Tretji? – Kaj to na na misli,
da zeleno travo čisli? –

Milem drevu.

Drevce! ki vsak se ti mladi verčič namilo nakljanja
K zemlji ko mlade glavič men si želé misli grob,
Pod Tobó mi je šepetala oh! v uho mile besede –
milše ko Tvih vejic v juga pihlanju šepet.
Solnce poslal ti pomlad, da predramu živoma život,
Deca na okna ti zrè – listeci kos popeke.
Skoro bo Ona večer brca mene prišla uživat –
milega glasa besed – v krilama olajšice usk;
Zer ti nehaj šepetat k Jugu, kar šepetalo si lanj,
Mene na misli ne nos: Vaj vse neverni bó med.

1 Stoji mi stoji polje - oj polje široko
stoji polji pa mi žinka - [illegible] sestrica,—
2. oj žinka s hilro + roko in zlatim serpekom;
za njoj pa snopce veže, bratec Gubleni.
3. Sestrica ogon dožnje, in serpek bratcu da;
bratec [illegible] snopje + na snopje sedeka.
4. Sestrica pesem peje. - bratec pa [illegible] sestrica pesem peje, in henja sreo reča.
5 Širokim okom gleda na stezo vglajeno
znad lica skolnejo se ji sivih sozic tri.
6. Oj kaj ti je sestrica - kaj henjaš sred reča?
širokim okom gledaš na stezo vglajeno?
7. Širokim okom gledaš - na stezo vglajeno -
kaj skolnole se z lica ti sivih sozic tri? —
8. Oj joj meni sirobi! oj joj mi ino prejoj!
viš bratec viš ti megla je steza vglajena!
9. Viš tam kadi se megla + megla sam drobna jaha,
z megle pa nekaj blisika - je svetlo orožje.
10 Gley vojska gre u kraje - kde je naš beli dvor,
gley [illegible] pa od kraja - kde ljubga stoji dvor.
11. Moj ljub je serdcen sokol - gotovo se on bil;
morbit só v toplo serdce + mu meč zabodnóli.
12 Oj teži bratec domo - da maker se rešiš, —
Zalosten brat odleče - vesel pa nazaj:
13 Polič se sestrica - ni só sovražniki
sbrič z lica sive sóze - to sami svatje só.
14. Domó ti rekli mati - da stregla boš gostem -
Ljubi pa te pozdravi - ti prišel vbgledi.

ti pustem pomisel.

(35)

Elegia Tibulare

12 (35)

Sleoia Ajdovska

(Knjige č. peta)

Hrani vas vir, valovje kter iz Krurije toči,
Med oreščima vir psoma nikar dostoplív,
Jdeš pa, ki j' náj zlahtneša mej Baje posvetnimi slapmi,
Kadar rumeni pomlad spet razodmoči polje:
Ali Persephona mén že čas nazočuje preduren.
Mladóa nedólžniga, ah! okončat bogica nehaj.
Nisem skušava, nesme se cesar poderzni ali moški,
Derzen časlive ~~odkriti~~ svetkov božice mistery;
Net moja roka ~~ne ze-smert-donesnoitd~~ otrovla zeló pejacó
Kupice, nikomur net černega strupa sem dal;
Neti ja sem preklet pra skrivoma sem cerkve nazigal,
neti se moja skerbi činov nečistih serce,
neti, nespametnega misliv ja grajo jezika,
(l)gučal proklete reči ptok protivnim bogóm.
Jno se né se seri lasje ognusili černe,
neti kulava sterost casna prišla slopaje.

DRŽ. BIBLIOTEKA v Ljubljani.

Српске пјесни.

Сине гора, а ја још код двора,
дан преваља, а ја у ноћ ноћу,
ја на брдо, а сунце са брда,
ал' на брду под зеленом хељином
та бијаше заспала дјевојка;
под главом јој снопак дјетелине,
у њедрима два бијела голуба,
а у крилу шарено јеленче.
За ту оста ноћу преноћити:
веза коња за јелово грану,
коњу даде (?) снопак дјетелине,
а соколу два бијела голуба,
мојим хртом шарено јеленче,
а мен оста (?) лијепа дјевојка.

Да ли сиње на конаци бјесно,
господско ти вечер вечераше,
лијепо ти дјевојко видјеше;
са главом јој од бисера лала;
ја јој даде коња провадати:
она коњу тио говораше:—
О дорате, гриве позлаћене!
Бели ти се господар женио?—
Коњиц њој со браском одговара:
Од бога ми, лијепа дјевојко!
ни је ми се господар женио
него лиали стодом о јесени—
тад дјевојка дору говораше:
да ја знадем да је то истина,
ја би моје пасте расковала,
пак би твоју узду оковала,
у чисто би сребро оковала,
а дјерданом мојим позлатила.

Гори.

Гарна горо, пуна ти си лада,
срдце моје, пуно ти си јада!
Гледајући прелна себи драгу,
гледајући, ал' је не љубећи.

Станислав Фрас-Перовић

Siebenzehnte Entwicklung

Die Bay von Baya, nahe bei Neapel.

(Aus dem Gallischen des Lamartine)

Sopf: a. Wisst ihr wie ihr wissen Augen
An ihren Spiegeln gewöhnen!
Wisst ihr wie flutbewegten Herzen
Erregen mit sanftem Hauch
Die Wellen, welche sie schweigend durchfurchen!
Neigen wir in ihr schwankendes Nachen,
Wenn unsere Hand lenket ihre Richtung,
Und ihrem kräuselnden Laufe
Spiegeln wir lächelnd wie hingegeben.

Antiso a Wenn flüchtig sehen und der Ufer.
Erscheinen ihr mit bebender Hand
Und leichtem Ruder spielt
Sind ihr gebückt über dem schäumenden
Bäche in den Augen ihre schwindenden
Augen wiederum suchen.

Sopf: b Gott! wohl wenn Augen ruhend nur wir!
Gedenkst in ihrer Tiefe der Stadt,
Die Rom baut an der Berg
Ihre blinkenden Zinnen über Neapel.
Ihr Lüften ihr Lebenden sah vergehenden
Abend sich, und mit bebendem Kraftem
Entzückt wir in diesem Augenblicke die Lüften
Und der Abend schwankend Athmen
Lauschend mit den zweideutigen Erscheinungen
Der Luft und Athmend die Meere wir.

Antiso: b Ach! wie Berg fällt über die Schulter,
Ach! wie Gegend neigt sich auf dem Gesicht,
Und seine heimlichen Augen
Verbergend sehr die Thränen.
Nicht vergessen zu Seinem den Enkel
Umgebracht mit seinem Engel
Den Lieben zeigend seinen Hirt,
Während die mutwillig Jugend
Heimlich den Himmel Meere vergessen
Und die glückliche Luft ihn trinket.

Sopf: f. Aber wo Felsen und Schatten sehen wie
Dichtere Schatten die innere Bäume Menge;
Der Gedanke vergessen, der Augen vergessen,
Und Schweigen hervorgeht durch die Lüften.
Aber ist die Stunde, wo aber muss mischen Auch
Seine Musik sich verbannt über die
Schweigenden Gedanken der Meere,
Und, anziehend den Zuhörern,
Entwachend um Erhörung ihre Hügel
Singen Nachtigall, und die wachsenden Lungen

Art 150: y. Ihre alten und frischen Lumpen der Tugend
Und werden nicht zu nehmen in Ehren
Jetzt [illegible] Cypern der [illegible]
Schulden [illegible] Tugendlust. [illegible]

500 p: d Ihre in ihrem Thron [illegible] [illegible]
Ihr Schönen Verbrechen zu [illegible]
Ihr nun in einem [illegible] Tempel stimmt
Die Majestät der Tugend, ihre [illegible]
Denn wir [illegible] nicht nur [illegible]
Der Tränen, [illegible] Laboren, Namen [illegible]
Sagen wir [illegible] [illegible]
[illegible]

Art 150: d [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

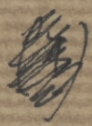
500 p: e [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

500 p: f: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Art 190: f: Ihre [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

36

Kotomiki

Kolomiki. 1 Ruszjuszke

(2.)

1 Ne sem shita jas sejala, samo se na selem
ne kosaku prizhivoala. Jam rasdel b mem.
Jas ne znala prizhivati, neti moja mazna
Jogeda me ne uzhila [illegible]

2.)

Sem rasejala kor hajdino, in dve mere prosa,
Jas sem v zhrevljah pred hodila, gal bos hodim bosa;
Hodila sem pred v zhrevljih s shoklima petama
al selaj shodim si po mrasi s belima nogama.

3.

(75.)

Sveti, mesez, sveti, sveti al ne greja, greji
Jako men sa Gubim mojim srdze bneelleva. srdzheze medlije.

4.

(79.)

Mati ljubezhejo k vecherje, vecherjajte jami,
mojga ljubeza ne pri-vaj, nebom tud jas z vami.

(Kollár)

Slovenske, stran 39.

1.

Papevke, popevke, kde ste se vi vsele
al ste v sneba pale, al ste v gaji szvele?
Ne smo v sneba pale, nelise v gaji [illegible] sbile;
ampak nas mladenzi, in dekize vmisile

5.

Sapopevli dekle, dok si na sloboci
dok te ne pograbe, takor ribzo v vodi
Ribza mocki pride she nasaj do vode
al ne mozhi teb vezh, dekle, da slobode.

85

3.

Zhe sem ravno mlada, smem se ponositi,
kakor velke dekle vse znam oprabiti;
Sosedovi Dori vuzhtvonzi moji
zhe ne znano kak se trava dopi
Znam zhe platno tkati, i moko ofejati
shteti in plesati in si lepo popevati.

8.

Takega gospoda mama vaj na polji
te ream manje plachka, pa nam pet dovolji.

15.

Pridem moja ehila, pridem jas nagkorem
Vish se ti neserbi, meti zhe te morem:
„De bi jas to znala, kaj bi Tvoja bila
„Vsodej bi se pela kod bi kol hodila.“

17.

Zhe si ravno pejem vondar plakat morem
kak se hitro vsezi na Mileya spomnem.
Ulsnize mi peso, ochi me smejo,
Ali od srzheza se solsize mi leso:
Ne si za-to pejem, kaj 6 vesela bila
temozh pejem kaj bi shalost posabila.

32.

Pesme moje, pesmi, dost vas znam, popevlem,
kedem vse skupa v sladizo si sdevlem.
Shera je nar-lepsha, nje povrhu posloshim
kda me moj moth bije. pred-njega poloshim.
Ino koa deteli bodem popevala
Bodem nje po redi s-sladize jemala.

12

86

Mala je to hvala dosti pésem znati
zhe neve pevkinja lepih vish njim dati.

36.

Vde Slovenka tam se poje
kde Madjarka tam se zhoje
Kde Nemkinja ~~tam gotta~~ shuboljja pshna
Kde Ziganka tam tatya. tatbina. Zigánja.

38.

Sdati zhejo me s mesarjem:
Mesar meso vdya
Svaja mu je draga — Nozhem ga vset.

2 Sdati zhejo me s mlinarjem:
tam prashejo s moko
sasmeti se oko. — Nozhem ga vset.

3 Sdati zhejo me s pisarjem:
pisar dosti shpehka
pri tom malo teka. — Nozhem ga vset.

4 Sdati zhejo me s shnidarjem:
shnidar shivle v nozhi
pogubi se ozhi. — Nozhem ga vset.

5 Sdati zhejo me s zhevlarjem:
Shyom on shita
se s kopitom bitha — Nozhem ga vset

6 Sdati zhejo me s kovazhem:
kovazh s mehom pushe
shene s mazhom bushe. — Nozhem ga vset

87

7 Sdati zhejo me s hajdukom:
hajduk povsod sdati
ter po gmahu mlatz. — Nozhem ga vzet.

8 Sdati zhejo me s kuzhmarjem:
kuzhmar dela shkodo,
z vinom méshe z vodo. — Nozhem ga vzet.

9. Sdati zhejo me s kmetizhem:
poje kmet na polji
to je men po volji. — Nozhem ga vzet.

Stran 191.

5.

Oj ti méjez, oj ti méjez, vidi da sa shtalo
vaj bi mozhi pogovorit s mojim Gubim malo.

6.

Oj do tishke je flesiza, do tishke flesiza,
zvemorem te nikol vezh porabiti, de sliga.

7.

Dabi vedla, moja mila, kak si mi ti draga
kak teshaku v lesi mrsle vode fraga.

8.

Zveto v lesi take sela, de med bere pzhela,
oj jas ti med v ustah zhujem, ko dvizo kushujem.

9.

Zhe ti, fize, mene ljubish, hrani si to fama,
ker po ustah je rasnaska, kak po vetri flama.

10.

Stoji vrbiza kraj vode, in shmozhe sobo,
jal sa menoj te tak bode, kak mene sa tebo?

11.

Sejam roshizo po mrasi, po snegi dozvela,
preveliko salubenje u nevoljo pela.

12.

Sivi konjizh, sivi konjizh, siva tvoja griva
povse mem, sivko, jal mi dviza miloftiva?
al je meni, sivi konjizh, dviza miloftiva?

13.

192. O jas idem na vesmzo, stojim sred vesnize,
edna ſtuba nese ~~mleko~~ orhnje, draga povitize.

14.

196. Vrba viſoka, ſhiroki liſt ſhnje pada,
Velka ljubav, leshko raſlozhenje, ſrdzheze prebada.

15.

193. Gore ali ſe raſtopte, ali me ſprekrite
ak me zhete raſlozhiti, raſſki me ſabite.

16.

192 Dober ozha, dobra mati, oba ſta mi rada
ne bramita je mi ſhetat, dokler ſem ſhe mlada.

17.

O'ko ſi jas pojdem v bozhno, in gledim is praga,
pojo vſe dvize, ſhezheje, al ſna zeſli draga.

18.

189. Dabi bila taka kraſna, kak je ſonza jaſna,
ſvetila bi, ſhe rem, komu, in nikol neb vgaſla.

19.

O' mladenzh, o' mladenzh, ti ſi tak mil meni,
kakor vſeti pri ſleziſi javorek seleni.

20.

188, O'ti mleſez, prelom da ſe na obe polovzi,
edna mi naj ſrede ljubmu, druga pa naj meni dvizi.

O. Jllvrac

Jllvrac

Jllvrac

Jan

16 velkiga
travna

189. Na gori dva zvona, drugi naklonil se
tak ne dobim, da jo ljubim, ne bodem skenil se.

5

Pridi k vrbniku tam cvetka lesta
koprce med rjuto rakitjo spleten
al na koprcu je tenka ruha prestrta
in pod ruko zjè ali oče vzeten.
Lepe je ličica al je mocno bleda
zdigne ga koprca sine v novogi
fant je vidè nemeji ni ji je pogleda
kak jemi dragotna kot za otrogih
vsaka
Ako skerbno gledaga fanta grehe
ljubav stabi v njega ko v cvetka
fant je doraščal vsej skrivnja so bla
grada pro dekah ga je Selovinka
koraj od tiega ma
ko je so vabje vrate k kod v koje
kjer se kaj sliši prot tujeu Slovinki
v misi pak znano njegovo vidie povsod
grada je slovè zdaj Stjad Selovinki

Kjer treba vsiba prot Javorni
vsaka le vlogih pri njem dobè dari
vidi ga pisa v knjigah
V Vsaki vsaka vsjaka vsega njemen
daleč kak cvek je kraj Slovinski
ter cilo gradec spremne pisno ime
ter je glasve pro njemu grad Selovinski.
lis ga k mayo za grad Selovinski.

Ko ga tak gleda na misel je pride sin jemi
brez nu zenico je vdari kapljo
vendar ko zre mila oka koj smeh Gašperi
kmalo bolegnu vtaplja
od tiga lepša je grad Selovinski

Ter kadi vsako večer ta fge nebesk Očka
Ki Gašperi ni daj pos varekmi
daj ko, ak nisi tak prej ke nebeska

Da ij v nebesih Bog-Bog ki milostivi

Vse veliko se ravno pije
velko mozje velka nebesa.

Vsako večer se Boge Gašperino z ojge
Ni vsaki usan ki se vsem
kih bis prede najačkljeo

Z jezikom ufama na nas ne pozab

Čas nam poteka bo

Ki se nikdar več nazaj bilo ga.

Ter se ni vbog kar pernem nam v ärki

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

91

Jel oči pokoh ti koku bez vzroka
ki med trnjem smrtki in cvetja
kad ti vanj kak trn vrši pri prenesce
kak voda čistej bolj bol se nebesa
Tak mati: pa vsi v njo vsine misli ko
bolj na skrbno ko jo mislil zdaj
ko ji vmilo pove. - Se mislil zdaj
vlake ki trnjik se pokrivene
Tak z mater zbrane bol, ki grozno jo
v njoje pelgan kak trup in grozd
Zdaj solzne
Posnas ni nesreče grbček polesen z
kakšne, nemar nečemice ta mali
če v njihovo srdce sabade z mal žalosen!
jebro srdce kaše zaživa. Kaki!
Kdo bi mladenec vmel bi oče je moko
ter cujo kak
objeme - moko -
o - nesrečna - ljubav - najda

Vaj = Braut Weib
zdvičaj = Ehemann
zaset = Vater
zmoč = Gelübde
dujne se na koc
cdnja se nazaj
kven = Pergament
zvake = Schnalle
kolo = der Liebesgesang
kolovrat = die Hoffahrt
komin = Ofen

Korena
Koreniko in spominski
iskorenjeki

37

K balladě Hostka děkuje

7

Ž balladi storska deklica.

37

S temi besedami deklico premaga,
berž perraja na kraj zelem;
Vpije: Gde bilà si tak dolgo duša draga,
ljubi moj od Bogov odločeni.

Vendar deklica mu v naročje pade,
če dopovedati mu bolezne;
samo najdejo usta ustne mlade
ki so rdeče bile z ljubezni.

Tako celo milo večer ista v hladi,
vsako nekaj šepta in govore,
vkup sedita ko dve otročici mladi,
prideta vkup ki ob pervi zori.

Vdova ki nedà starost ji v noči spati,
stane in gleda na linje višoke,
O, gorje! v mesečini zagledne matì,
una ki ide odnekod z loke.

Ter ga iskati začne siròta povsòde,
kakti bejna togobi vsa bleda,
slednič širom po logi vse zgrehodi,
vendar glasu mu ni nèti sleda.

Pride k nibnika tam ležišta herta,
korpec med njima z rakitja spleten,
a na korpoč je tenka ruha prostrta,
in pod ruho spi otročič fleten.

Lepe so ličica al so močno bleda,
zdigne ga z korpca dene v naročì,
kakò se zbudi, najmejì se ji, ko pogleda,
kak Dragotin jen lèt za otročiè.

DRŽ. BIBLIOTEKA v Ljubljani.

Skrbno čerstega fanta redi vdovica,
ljubav stavi v njega ko v zinka,
fant ji dorašče skoz bledomile co lica
toraj od hiš ga ma za Belotinka.

Ko že do cajte zraste, v boje on hodi,
kjer trdba čista proti Obari
v miri prak znano njegovo serdce povzdi,
sak le ubogih pir njem dobi dari.

Vsjako serdce in usta se Belotin prime
daleč kak širok je kraj Slovinski,
ter ako grada pozabi se staro ime –
Od tega hipa je grad Belotinski.

Ko ga tak gleda, na miel je pride cin jeni,
berže na senico ji vdari kapka,
vendar ko zre oko milo, taj imeh ljubjeni,
hmalo bolesen se vsadost vtaplja.

Per hodi vsako večer ta kjer vibnika tlaka,
oj ljubesen, ne Tvoj pot včasi krivi?
Kdej je ali nisi tak pravjo kdi neberka?
Pajaj v neberah Bog – Bog milostivi.

Vsako večer ti bere ljubcani sajje
s žulnima ustanka, pa ne skrivi
čas mu poteka ko bistri potočugi kajje,
ter neve ubog kar pernese mu v ajgi.

Jel videti si koda potok, ki nabral je dosť,
kak sred kravnikov burkla brez mira,
al ko vanj krast se skuši nm pod prenožce,
kak voda vtihne - boj boj se nabira.

38

O Polnozhi

Prosim Vaš prijatle naznanite mi naskoraj
ste ne vlegnete, sposobno po Lakonskem,
Da bota Zheha v Gradcz prishla.
Mene bi jutro po volji bilo de ste jaš
nebi pred 20 malija joppa bla, kajti jaš
sim she na pol v Gorenzkim samotnjek de
prali nebodem nezhiga reda, tak vsi ga
Joeba, in dve vrozhi slavjanski pridgi
bi me both-zhaj pregovedej otalishle i su
te shtirzhne balange premenoli.
To bi mi pali ofe Jeseneno slajo obnidito

Smishli pusti si deklizo,
zhe si sbirash ti shonizo,
Ker prevzhe knjenska klo mravlja-
pravo kolzhno b'ti v hram jpravla.

Zhe v Gebel
Pred ko pohne v nebé kravza botha,
na vshonzhek troshk se ji ne vnotha,
zhesh di slalo nedovolnost neba,
i praha duhn se skupit treba.
zhesh dosegnot slati pobój neba,
i gnusnih vkarb kuparje duhn treba

Jas sim szer dosdaj vse dokase gromenoizhne bres
lastne skushbe veroval, in nabothenstvene
slabe (skodo) dokase (ali nas boh nedokase) rad
shtoj, prevrazhal; vonder pa jim tdaj prishlem
moje maxime grecobnosti. Venem nesgram
nizhesar verovat, v dragan vse. Celbi kmg
nikor bi mi labko vezhi red (clarissi) dal kak
mi ga treba.

1

De vdekesa lema kquadsh
be gropa pargallissa.
Ese coom beerema bundi
se ma prisprosh. me sissa.

2

Vdekea athe me savanossua.
a pastai me metassuosa.

3

Vdekea athe de klish (me) kialu
A pastai rovue te bliagu.

Wen ich eine Jungfrau sterbe
begrab mich unter dein Lager,
Wen du zur Ruhe gehst
ruhe ich an deiner Brust.

2.

Bin ich gestorben, und ihr habt mich
in mein Sterbehemd gewickelt
so ist meine Sorge todt.

3

Bin ich gestorben und auf den
Kirchhof getragen,
Dan beginnen eure Klagen.

J. Stanko

DRŽ. BIBLIOTEKA v Ljubljani.

O Polnoči.

Polnoči – spat nezhe oko,
Glavizhek koshi se nad voso,
shal v srdize pevle zloboko,
ko te te ko she bil jem s Roso.

Pomnenki na zamet sladki
shajajo bo moshe taki:
Ljubav sibna, dnevi kratki,
(e'nedo m' vezh blasheni taki?
bo vezh blasheni kter taki?

Ne – ne – nede nasnl vreme,
ne dà sgradnjik. vshikov shake
ter let pa se kopuzhe breme
dok pak njem ne tonemo v rake.
Ne shal shezhikas' ne more
Tiho srdze. Les ne more
neki sam Bog nam povarnot.
Muzhe, vekaj o preshlosti morja.
daj nam' inam se obrnat!

Vsi jem jas – oh kter je Ona?
Al she ji moj kip nasozhen?
Ne mi lista, ne poklona,
ki ad nje tak davn odlozhen.

Idaj se senza mirno spava,
sladek sanj ji dusha senja,
alj men budi trudna glava,
rasmishlavat se ne senja.

Bo skor ljubi minul spala,
ki mi shalom srdze mori,
bo skor bo mi srda smertna hala
jenad mi sodni den o tori.

Naj bo – saj to m' srdajno
pomladila milost Bocha,
ter bo v srdzi leshka gnezno
Ljubav – slato pismo, Rosha

Moja vlast.

Pomet m' vlasti kip razgne –
shalom nasrjed srdza sapisan:
na-ny vihrnele vihte zhrne,
alj she m' vondar lepi, nebrisan.

Vsa je trava zarno zuetje
vse kraj same jo nebela
vse besede zarno petje,
vsak stopaj obras le pleza.

Ne, ne mladenz, to le senja,
glej kaj rstine je sadena:
vse nasprak – to vkanba, senja,
vlast te globoko she rajena.

Senja? – Kje pa te vlast moja?
Ni ta moja sibelska bila?
Bla je, dok bla sibel' tvoja
alj daj plesika s'ga vsojila.

Volno stanuj ed gosposhesh,
spest, kjer vedez polska strecha
ko na oshje she preblunesh,
v shilah travna bro t'apeha.

Gorje, bro she m' sibno bije,
bij, bij dobij, naj je m' shija
ne bo skor do kaple sgradnje.
Naj si blasheno koshka
gradne.

Gorje bro she m' sibno tipa,
nebo skor do kaple sgradne.
Bij, bij, sbij mi tega tipa
naj si bedasna koshka gradne.

62

Oko in srdce.

Oj srdce, srdce, povedami,
kaj pomene Tvoji poskoki?
ne Teb vezh ljubo v nader jami?
Tvoje je v jih jazhki globoki.

Oj oko, oko, povedá li,
zhem odevle folsm Te shlarik
zhem o modro mrenzo srce treptati
slov nes milo v sveta kolbarik.

Oj tiho, tiho srdce srezhno.
Njer sam sjajno angelsko telo,
ta zhutim hlepenost nebeshno.
Tu kraj mojih temi vrelo!

Oj tiho tiho, oko prosto,
persaj dni stvojoj prasaó togo,
kar Teb sols pride, shilash gosto,
men, dmal da ne vlopim se vbogo.

De men gorje, de solzhbat mojem,
toshne shilam Teb poslanike;
de moglbom vmret od shala sdkorem
vmret nesnano tihom bres dike.

Tak pravi srdce, pravi oko,
vidnim kregu skorom ne konza,
vonder na kar druziga dalo moko:
Kar Tazprizhin shgalinja shar jokza.
Srok je ta shgahirkam shar jokza.

Janko V.

Ena stegna beli danes
Janko bode, ne dan sanak
a poshteje prozora shaó
to je dan sanak bres zaó.

Mizka pala, sladki sen,
spolle toke skozhila
rastroje odrihola.
Glida na levo, desno,
dli tam saglida eko.
V bili shake skozhila
iglanga gnila koknola.
Skozhi ta sem Janko moj
Oj gorje ne prejoj.
Ah je te stvoj plamen,
ah ja brez je mojo?
To je ne stvoj plamen,
ta sha bo brez mojo

Janko Kraza

Stanislav Kraza

Stanislav Kraza

Tvoj Janko

Moj Janko

13. rožnovetla

13. rožnovetla

Ms 1454

(39)

Ptelyuba moja

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

96

(Taken from Lala rookh by
Thomas Moore Esq.)

I.

There 's a bower of roses by Bendemeer's stream,
And the nightingale sings round it all the day long;
In the time of my childhood 't was like a sweet dream,
To sit in the roses and hear the bird's song.

That bower and its music I never forget,
But oft when alone in the bloom of the year,
I think — is the nightingale singing there yet?
Are the roses still bright by the calm Bendemeer?

No, the roses soon wither'd that hung o'er the wave,
But some blossoms were gather'd, while freshly they shone,
And a dew was destill'd from their flowers, that gave,
All the fragrance of sumer, when sumer was gone.

Thus memory draws from delight, ere it dies,
An essence that breathes of it many a year;
Thus bright to my soul, as 't was then to my eyes,
Is that bower and that banks of the calm Bendemeer!

II.

A Spirit there is whose fragrant sigh
Is burning now through earth and air;
Where cheeks are blushing the Spirit is nigh,
Where lips are meeting, the Spirit is there!

His breathes is the soul of flowers like thise,
And his floating eyes — oh! they resemble
Blue water-lilies, when the breeze
Is making the stream around them tremble!

Hail to thee, hail to thee, kindling power!
Spirit of Love, Spirit of Bliss!
Thy holiest time is the moonlight hour,
And there never was moonlight so sweet as this!

By the fair and brave,
Who blushing unite,
Like the sun and wave
When they meet at night!

By the tear that shows
When passion is nigh,
As the rain-drops flows
From the heat of the sky!

39

Prijatla moja stizika
Daj, ga nama nyesh — gnyshko
Daj da meni ena — na te na ena.
Zhe ga bosh Ti spala? — Nesh
Jel bo prishla k Tebi spat — nesh
Ze le Mizeka (Pridi pridi
Da te lepo prosim malo-prid
Jel 6 Te lahna malo - kushnil mal
je bi Te obimo - Le le malo, pa kap
Jel 6 T. nike shkala. - Lahki majzhk

Mila Lika — Tolazhi shoji shtuk
nebo, na nebu sim shoji shtuk
na njim sedi Jesush, Marija
pred njim klechi, sem se mo
Moj sinek se pusti duhiz pod
naj dushize govejo v srca ny
Oprimi ga boga ozha, boz
boz jo, dub, to je ena mile,
Dirè dirlanè lan

Ny bo stara alpa mlada
vsakshe more skushat
kak je smrtna pekla pot
vsakshe ga more skushat
Smrt svojoj kosoj segne
no vse sobey prolegne
Le se ne shona skarega
no se ns togne mladoga

K meni Lovey pokashla
zgodnje leta mojmi
s Bogom i bogom ozhe, mati
kjas vas moram zapustit.
Zhivo mate - zivlyo it.
Sposhtno, sposhtno, sestre brati
pas vas mine leta
Mene pa je veno zhaka
ki ga meni nashpita
vrtnelja mi ga plesteyo
sam boz mi ga na glavo sene.

1 Byron

By the first love-beat
Of the youthful heart,
By the bliss to meet,
And the pain to part!

By all that thou hast
To mortals given,
Which – could it last,
This earth were heaven!

We call thee hither, entrancing Power!
Spirit of Love! Spirit of Bliss!
Thy holiest time, is the moonlight hour,
And there never was moonlight so sweet as this!

III.

Tell me not of joys above
If that world can not give bliss,
Truer, happier than the Love
Which enslaves our souls in this!

Tell me not of Houris' eyes;—
Far from me their dangerous glow,
If those looks that light the skies
Wound like some that burn below!

Who, that feels what Love is here,
All its falsehood — all its pain —
Would, for ev'n Elysium's sphere,
Risk the fatal dream again?

Who, that midst a Desert's heat
Sees the waters fade away,
Would not rather die than meet
Streams again as false as they?

IV.

Fly to the desert, fly whit me,
Our Arab tents are rude for thee,
But oh! the choise what heart can doubt
Of tents with love, or thrones without!

1 Hala = Shawl

V

97

Jaz te vujdram gorjo glavi
jas
Vujorism
Ghe p
Ide

(4)
Mirika schalostno hodi,
Od sorje do bloga dne,
Ivon

Our rocks are rough, but smiling there
Th' acacia waves her yellow hair,
Lonely and sweet, nor lov'd the less
For flowering in a wilderness.

Our sands are bare, but down their slope
The silvery-footed antelope
As gracefully and gaily springs
As o'er the marble courts of kings.

Then come — thy drab maid will be
The lov'd and lone acacia-tree,
The antelope, whose feet shall bless
With their light sound thy loneliness.

Oh! there are looks and tones that dart
An instant sunshine through the heart, —
As if the soul that minute caught
Some treasure it through life had sought;

As if the very lips and eyes
Predestin'd to have all our sighs,
And never be forgot again,
Sparkled and spoke before us then!

So come thy every glance and tone,
When first on my they breathed and shone;
New, as if brought from other spheres,
Yet welcome as if lov'd for years!

Then fly with me, — when thou hast known
No other flame, nor falsely thrown
A gem away, that thou hast sworn
Shall ever in thy heart be worn.

Come, if the love thou hast for me
Is pure and fresh as mine for thee, —
Fresh as the fountain under ground,
When first 'tis by the lapwing found.

But if for me thou dost forsake
Some other maid, and rudely breake
Her worshipp'd image from its base,
To give to me the ruined place; —

Then fare thee well — I'd rather make
My bower upon some icy lake
When thawing suns begin to shine
Than trust so love so false as thine!

(Taken from Lord Byron.)

Euthanasia.

I.

When time, or soon or late, shall bring
The dreamless sleep that lulls the dead,
Oblivion! may thy languid wing
Wave gently o'er my dying bed.

2.

No hands of friends or heirs be there
To weep, or wish, the coming blow:
No maiden, with dishevell'd hair,
To feel, or feign, decorous woe.

3.

But silent let me sink to earth,
With no officious mourners near:
I would not mar one hour of mirth,
Nor startle friendship with a fear.

4.

Yet love, if love in such an hour
Could nobly check its useless sighs,
Might then assert its latest power
In her who lives, and him who dies.

5.

'Twere sweet, my Psyche! to the last
Thy features still serene to see:
Forgetfull of their struggles past,
E'en pain itself should smile on thee.

6.

But vain the wish — for Beauty still
Will shrink, as shrinks the ebbing breath;
And woman's tears, produced at will
Deceive in life, unman in death.

7.

Then lonely be my latest hour,
Without regret, without a groan!
For thousands Death has ceas'd to lower,
And pain been transient, or unknown.

8.

Ay, but to die, and go, alas!
Where all have gone, and all must go!
To be the nothing that I was
Ere born to life and living woe!

9.

Count o'er the joys thine hours have seen,
Count o'er thy days from anguish free,
And know, whatever thou hast been,
'Tis something better not to be.

Vladislav Stanislas Frascovarm

40

Dolina

od svedih [illegible] vsah od diamanta
slasonje Tvoja liza, [illegible]
zhe [illegible] [illegible]

Al vondar ve[illegible] [illegible]
vgodé me, kaj [illegible]
[illegible] [illegible]

Al kaj je Hesper, demanje [illegible]
vtigi Sebin, dved sresh in [illegible]
kim shrhil ne bran[illegible]
Nesmem sodiz nul oka [illegible]
vgodé me je kaj mi vmeat[illegible]
in sresno mras leden in [illegible]

Illan. Vras Serovzhán

Illan Vras Serovzhán

Illan Vras Serovzhán

Illan Vras Serovzhán

Illan. Vras Serovzhán

Promily lepom vrm dal život konca
ch rôžka slnečných očí ozdob blčia
dš ťa že dolnom kyr život bez konca
Pred Tobr klaňa ň' vrchovú hrdá
Ď' veren bárom na vrchovú hrdá
bi krepka Tebi dňa do zmrtia nedala
Lenbj na nplachi bri nazpet nebilo.
Te vôjna dlhoci ambrazbu nebilo

Ešte dlhú dlhú dlhú Bo mal Vlasta
hrdina dlhé, veš. mú jarovitého
za roky ber šeptom hrvade rebe

ko mimo pekného me
Teb vzhrad tepa, jeja milosť zeba
de nezna, jeť bi ideť zl mňa dlhé
v očima čudnim rebr, v srdcu pekel
v nim te iniciala pamäti rebe,

(40)

Prez ti je vjeni.

Zamolska Dolina.

Serze mi vsega tuzhno zlo nadaje
nebô vezhk vraka shelam' drashilo;
posod' mi samo, kraj deteshtva, raje
kde smem se smerti vzhekali mirno.

Tu tma u roshkih rezhinah mrazhuje:
naklanja s'tepa sternza senzo loz,
pripognen ki nad glavoj klad mi duje
obkrivajé me tihim mirom kroz.

Dva vrelza shumita spod selenmi loki,
ki vanjkona na dol se vijeta
malzhaj blishé tleshezhejo njih toki,
ter spet besjména svet koj nehata.

Sebem ti vere.

Kleb, Sw. Apolon, dan, Holder, Holler, gnom.
Zelder, Sumpf, selda, Dr. Sulfr, Cella, Ital.
cepo Hr. cslak, Slovk. Zepeli,
liscar, lisati; lisonja, lista, Hr. List.

111

Kaj na svetu mi ostati?
Umerla bodem umerla, mati!

Vsaka ga, kot lipo hodi,
Ske se vsaka z drugo vodi,
Kleb mi nej v nijem rodi,
Od nikog kot od bahati?
Kaj na svetu mer ostati?
Umerla bodem umerla, mati!

Tu vsekih sklesni sonze kar ne greje:
naklanja s'tega sklenena senzo log,
pripognjen ti nad glavoj hlad mi veje
obkrivle s'mirnoj me tihozhoj krog.

Leto dni blo ske v nedelyo
kaj mi pravil z Gred Kuk zvelo
averje doshno in lipe sele
kaj tebe mer do stale mati

Zhakala sim dolgo doshna
ole osula kal se roshna
i ktijo ven'la kuja vboshna
teg se blo nevreshi bati,
kaj na svetu mer ostati
Umreti volj mi, umreti o mati!

Kak nas [illegible] [illegible]
ne prebercava [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

112

Molitva zornare postaya.

Gospod Bog vsegamogozhni! Poja narodi k vegnega zdigavlejo ~~roke~~ k Tebi roke Gerozurhne, k raglihnih kraje Sveta. Sozeje k Tebi s globokih kopaten Sibirskih, en se snjeov Kamzhatskih in se pustyhnih Afrikanskih in s Francoskega semlje stuje. Vsi u vlasti vashej Sylski vecnoj Tebi ni dovoljno sazhti k Tebi! in staroshi, kine vedija, moli se k Tebi sdaj Shi s mislehnim in folsam k Bogu Gaudenov, s kraj Sibirskih, in s Bog Kashkinskih strah je nad vashe vashe in nad Rame. Dovol nam moliti se pred Tebi pri altaju zhistov na polji Lithe zornatyem v noch pred altarjem. vstavki, en s bobnjo en shlucka, pod sredoj vstavljenoj v obleo in vashav mashih za vedine vashej dovolj moliti se v zerkvah nash vashih in vsej vashih za dejo na grobih vashih al vonden naj se vzame vashe vashe, en jak Tega imena.

41

Ja sem ona.

DRŽ. BIBLIOTEKA v Ljubljani.

Die stolzen Mauern, die erhoben
ehedem dem Himmel war zum Trotze
am Boden liegen sie nun zerstoben,
verstaubt die Heerde sie mit Schmutze;
Von Zaren Enkel wie Gesteine
liegt bergenhoch nackt das Gebeine.
Was ist von allen nun geblieben
Ein Häufchen Erd in Staub zerfallen.
Wo ist die Jugend mit der Krone,
die stolz am Adel und Leichthume
erglänzen wollte gleich der Sonne
in alle Zeiten mit dem Schaume.
Wo sind die Helden, die zur Fehde
dem Löwen traten kühn entgegen
wo sie, die mit des Degens Ehre
und mit des Wortes Honigregen
der Menschenherzen überwunden
In Ketten sind sie eingebunden.
Doch drob kann nimmer ich mich grämen,
ich ganz allein was meine Seele
Ich drehte mich ohne Unterlassen
die ganze Nacht vor ihrer Schwelle
Besingend stets in süßen Tönen
all meine Lieb' und Reitz der Schonen.
Lavi to mene – pagbi pjetali
Ddaj pa mi – pravi – Pse me vrit.

Vëne shara stara kam
Leichen gleichen

Strahovita je pustinja – gladna zver
tu je mirno v dnevu spava
tu je zadnja vnuca pàka – drake deklice
da je po morju ena plavim – sokolovo
jadi da ubijejo sedaj pàka –
ali po pomenu morja

Mnogi stvorje razpokajuna – vendar v vsaki
Brava skrije se drevje gorami razpuje
Lubinac v alem kamen – druge ali vidi
vendar jih razpoke kamen – ljudje ne vidi
Gabrove i golubovci – nadvisuje lete
Vendar vsem je na dnu – na vsi vodi
Sama barka na svet dnu
vendar vidati
Sarke i Zarkinska
vsakdajsi vidam

Se mirno je cela gorska – cvrcee
zvonke pradjed – pska – cvrcee
Ptichman gnezd leti – vsaki – a mirni gnezd
Vsaki Sarke vsjetky Ptiba – Drevesa
Dy je pusta ovaj polozaj – vsaki ta ovaj
vsaki Gozje cas – vreba – v cvrcke
Marke vsaki mesomorje – pticje Gozje dan
v Ptica vsi vsaki ne vreba – o vsaki
Dy zeli cas ovaj Ptica. Dan da. Te vsaki vsaki
Da one ne grabreda – cvrcee

dolj po zjacaj dnbi
te ne vsbovi Gnde

vendar vsi oslanja ne sprejme
ne bo gospod vsaka, turnjoze vlagna

ne pravo gnezda vsaka vsi vsaki
tem vsi Gnezdem – ne dlemena
ne probedne tarvce moje po vsaki
Da celojem pàka – vsi Gozve
na kdo ne bi dela – tam vsi Gnezdo

Onam pri vsaki bol ne vsi ne vsaki
kad vsaki zabljeja cas vsaki Gnezdo

vsaki dan ne vsaki
ne bi Gozve vsi
Dvaj bog dnjeja blagom – dolmna
Gnezdo – Pista na mi vsaki – Gozve
vsi ne bogat: Da ne vsaki. Gozve

Misic vsaj ne vsaki – vsaki vsi zamen
Gnezdo – Gnezdo – a vsi Gnezdo mi

ovrězili. // da sarca sharano. | varsi (vash) prasi.
obrati zamvahlen. | trebi, zebi, nebi.
ukvarelmila vest. | kazati, zmuie, trud, ostimsla
skrusenje, | tastina, cervina, napraava pogresjan
tastina, cervina, | Svegh

Er der die Menge seiner Güter
zerspellt in schändlichen Aufwande
Sein Leichthum wachte dürftge spleter
aus schönen Nahmen schnöde Schande,
nicht also auch sie die Verwirrung
sich selbst nicht kennend in der Irrung.

Alle Ihre Handlungen seyn wahren
nur stille Hemmth und Entzückung;
dass dem Bewundrer werde Schmerz
durch dem stille schneidenden Verwundung;
sich Schnee vor Ihre Stand muss neigen
und mit den Schritte Lenkt den Reigen.

O mein Geweutsteyn, das entflammet
so schätzt du dennoch mehr Gut scheinen
und sie war alt dem Thier entstammt
veränderte die argen Mienen
da sie gedeckt mit Schminken Farben
der bleichen Wangen dürre Narben.

Den Toilten scheerst sie ab die Haare
den Wurmern nennend Ihre Trophäen
und schmuckt sich mit dem Schmuck
und setzt ihn in die goldnen Locken der Ratze

Die stolzen Mauern, die erhoben
obereinst dem Himel war zum Trotze,
am Boden liegen nun zerstoben,
die Heerde sie mit Schmutze;
Von Zaren Enkel, wie Gesteine
liegt bergenhoch nackt das Gebeine.

Leichen bleichen

Was ist von allen nun geblieben
Ein Häufchen Erd in Staub zerfallen.
Wo ist die Jugend mit der Krone,
die stolz am Adel und Reichthume
erglänzen wollte gleich der Sone
in alle Zeiten mit dem Schaume.

Wo sind die Helden, die zur Fehde
dem Löwen traten kühn entgegen
wo die, die mit des Degens Ehre
und mit des Wortes Honigregen
der Menschenherzen überwunden
In Asche sind sie eingebunden.

Doch drob kann immer ich mich fassen,
Es ganz allein war meine Seele
Ich drehte mich ohne Unterlassen
die ganze Nacht vor Ihre Schwelle
Besingend stets in zarten Tönen
all meine Lieb' und Reitz der Schonen.

Zari to mene - zgbi - pelali
Zdaj pa mi - grave - Pri me v vit.

Erlaubt die Kronen, schwarze Lilien,
die Perlen, Schwert zu rothe Lava
den Schönen, reichen Stephan tödten
Ach Blut mit Blut mit Verzweiflung.

Ze rade oholi de vrste
vas drzave po vseh krajih
grmnim ognem slavnih vpleza,
a ovenuje zavitih krone
kortinjone ne utopane.

zgraden = derer
vzkriviti } verderben
vjdeleti }
razeni = verdlendern.
zavidajoči na čim.
zgrinin = { izgrevica
mešta. { vdarla.
ugadjali, izbirčegrda = zarlezni.
gnjal, drevoly, tuga
bolest, bolezan, bol
varke = hitrbe

Oblozje, oblezi
opi

gozdje drage, moje
moja = to je, bije.
robje

Nje sve čam čehu draže
med razkladi i milane;
nika želi, kko je prsi,
kko je želi, nika gine.
Lilom rukom tvig nakoer
lilom stupom takove vode.

Ah! na smrti zagrgena
sve ovo cenah, i zavide,
a ona stara i ubogana
priobrazila skleh dive
čam obleži i namazi
bleđe draže rukor Tmerde.

Da za carstvo bilo ukrasa
ni obraza bez obrasa.

Du Lippen schmücklen schwarze Lilien
und Lilien die Krone die reine
Das stolze Lasterla tödt mit Lilien
Ach gieß das Blut mit Zweifel.
Und das verwundet, gieß mit Zweifel
Der Blick der mit Hoffe Liebe

Du goldne Locke Liebe ist Fesseln
auch Du durchsuchen Gold mit Wehe
erglänzen Prangen Lieb wie Lasterla
mit ihren Augen — mit den Lippen
und an den Wangen sich Rosen
unarmend Verwandt mit Lasterla

A ovenuje i mazea vlase
i carevina nje je nika
te ih je groba slavu na te
i u prsiše zlatna grozd,
plen od vrhunta da je trg diba
i ver slavske Gubovnika.

Pepce lica pogrebena
ruka, Judo i jezera,
te nekvidi dole Grana
hitrom rkom se napinava;

do Vi=

2 Prišavljenih vas hu Kosa
Kogrlt od gvelja prerivoji
Ustinki Cvetja mobi
na spravah cvetje stor
Cvetje u rukah, cvetja mu
i ona u cvetju zmeja hud

3 Mrtva je cvetja, zarsa obrazi
Dir ognjen, jarši od lica,
Ljubi kako, mazi okrvno
Več ne zre, več ne gleda
Tebe mrtva, drugo ime
Kara zmaje, kaže strani

LII

Ti spet je tam
na bremenitega
te te

Ti zvezd

42

Ah komnx

42

DRŽ. BIBLIOTEKA V LJUBLJANI

Ah Komur v' svojih nadrah se zdeleji
ki kmal podrejnega je kmal pustijo,
ak Komur Gerda boshjemu zakrijo
Sol'zofedu tvoj blasheni zdelijo!
So Komaldvi Lyubezne klyuche tvoje
Na kuni zuzhera ki krepenijo
Na veselozhanem nebi ki vrajo
Lubesen sirkajo tvi kam pogleje?
Po dragem mojo klash ni ke pogleje?
Ah kozajme skrivlake usine tvoje?
Brezbrizhe kratkomo spanem zhasne kajno
ah kdo bi kratkozasnu, kdo da moje!
Povejte zveki mi povejte kajno
zvezejn mojimi ki kdo nejno!
oshki al skonje de je serze tvoje.

Kej shivmi sveti kaj je sonze sharno,
kaj nam verhunem kaj na nebi jasna shiva,
mes zelda dele kaj zvezda biva,
in kaj med kozjik lepko vezhno jarno,
Nay dolg nedolshno kaj nas kvelja in Lovarro.
nej dragiga kaj v nevah semlja shiva,
nej Trajshiga kaj morja globelj shiva
nej dolshe tak je Nji obetja zharno.

Kej bzhelizi marne med in zveti shiko
so mojim uplenim, sladzu Njeni jezik

Ljubezen

O Gradez, Ljubnica, Ljubno
O Bemik, Konjas, Gotenik in Stolpnik
O Gradenik, Selca, Planica
In Stolin kaj nam mesec v zlati gre
Ovid, polikov in srebrnilo mleko
O Drava, Mura, Soče in tva Ilmenica
Labnica, Lesnik, Bistra in Pesnica
O zemlja vlak, prevelik rolja Sarna,
Ako se vezk ne vedi, Slovenje trga
Saka ljubezen se nom slavne
Saka ljubezen nam bratje
Saka, prijatelj se pod kriz trage
nevoglen, Sram bastodi renegate,

Kak bolezha vbije vale rodovine
ponižne vsak radostni zvet in beseda
na tak lehki rash tranzina plamica
Ekrune slabo kmeg gorjeto obleke,
Tak nesrečne bolezha grozno bitja
polke vesnik selah Slovenske in Latina
Slovenske Slovenske Slavne Lica
pod Semzoma Kupčik nanah Sepida
Samotni tak Slovenske na Kupe
Slovenske, noben ne zgovori

Strie Gubi brata, ino brat Gubi strica. oblaki postarejo iz slabih Solar mora pokoren biti uyeniki(u), ino bolnik (belezniki) vrayniki. (vrayiski). Krovay ima prolin (hudico) v'vsih vudih (vodah) vlenih). Kluj nay (X8ne) ima dolg klun. Nek fant je mojemo bratu kamen na nos vergel. Od pudite sovrasnikom, ino Gubite vaše bližnike.

2.

V grad si gospoda grofa sem jaz igral s'njihovim bratom. Priatelom ino nepriatelom se bi leti (toti) gospodi dobrotniki. Angeli (angelzi) ino vedniki so nasi priateli. Kona ino yerva, srak (klips) ne ogenj, Gudi ino xivali, vse je Bog skuril. Vrayitel je bil yer bolniki no apotekari.

3.

Med nima brega sta dola ino kačnika; Skosi kačnika kyetar po, dva tokka, v'klodcrima sta vlovila moja brata no njihova yerjatela ra. ka. Kmeta sta svoje kose ino plajše požabila v'verti (v'ograd). Lug delajo iz pepela no kropa. Kupci (derzači) so imeli slab sejm. Svedvajle (radajle) nevednikom, ino pomagajle eiromakom.

4.

Priatelj ino brati, otroki ino vsi luže, yatite greh, kako gifniga (strupeniga) gada. Otroči, Gubite vase skarge ino vasyenike, so za Bogom vasi naj veksi dobrotniki. Hrovati radi jedo yesnik ino luk, dulje ne verjejo, de skopovsi vidijo, no gadi s'volkmi sobmi vjedajo. V berdnih ino klanih je rado blato. Bogati naj dajajo siro, kam milodare. Starsi delajo za otroke.

5.

Yedni gospodi so proti svojim poslim ino klapčom perjazni. ino Gubijo svoje podlosnike. Skrav skuze betesnikom. Kosi no drugi skodvajo vinogradam, kter radi grosdje sabijo; kmetі nje ka. sijo s klopotcom ino babnim, lovzi pak ino gospodi pak nje skeljajo. Merzi so pol osla, pol konja. Medvedi Gubijo sterd, gredo v'byelinjak (v'ulnak) no vyasi pule (byelnike) premejejo.

6.

Volari so si svadili s'ovyarmi no svinjarmi. Ake za dva dneva so vyera medvedi ino volki iz lesa prishli, ino so razdergali pša v'dvorisi. Slovenci so radi zemlam, ino Korosci Krajncom. Krovica ka kupila od Krajnca ino Korosca prostka (lonca), ino mlatca ska ubila s'cepcom sajca. Zanzo dajde Mihu Krosico, ki kter se od ima Jakopana no Zokefa dobila, ino idite podle k'Aloisu, no vgemo vejde, da naj k'meni gorice.

7.

Una gospoda imata v' v'svojih pjelinjakih same nove pyelinjke ino letosnje roje. Kolar je mojemu bratu voz najedil, kteriga je pred dvema mesecoma ino sest sestmi dnemi (dnovmi) za dva konja ino stiri goldinarje (rajnise) prodal. Uni (tisti) kmetje svoje mu zetve les, travnik, konja, vinograd ino hi vole dal. Ska pei nora serpe s'klepayom sklepati, ino s'brasom na brusti.

8.

Kristjani svetijo (svete) nedelo, ino jvdi (seidovi) soboto. Kerdi sko ska dovajo rjivam ino kavnikom. Sibe lovimo s'mrezami ali s'oo de dami, ino muhe s'rokami. Cesarica ino kralica imata krone na glavi. Koze ino cevlice moje sestre so na dvema gredaha v'vinogra nasse sosede prashe. Krave, koze ino svinje rade jedo (jejo) delelo, ki se na (njivah) rase.
(travnikih)

Marljivim ubogim deke sem obhaja nekterih mrtvih ali ne najti mad jadeh, in pustila mi je mirn.

43

Kaj majhlahtnega

15
43
DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

matere ji leshko shina,

Ah zephirishe, kaj vasko shito
naj odshaluje, kdor hlipno serdze meni,
na jugi shtihali se vshi spomeni,
ah lastavishke, pshje pesmi milo,
ki oshnizi nji pele shje rumeni
povejte vi, kaj drage bli spomeni
ah lastavishke pejte odshalilo.

Odstavit dvizo leshko sarozhniku
odstavit leshko fanta lubeze
Jo mladenzhtvi odstavat tak spomina
mi leshko, kde le svele radosti.

Jovagshe milo b'mogel sapustiti
kal angelji kdem serdzu sreshi bli,
za shkodo za dolzhnosti sameniti
bur slobodnosti ubogzhe lega ni.

Sapushtnj je soprotivish grozen
nje vrle samogozhnosti ne vdrosti.
Tem menje dane nje jogun tvg boshin
ah varo! vidle nt drago ki mladosti.

Tolshilshe ganljive, serdze le sme sdihovat
po nji klepeno oko polsiti
ruko k'poshtovi milo ljubko zelovate
e sdihleje in za nji poshilati!

Jedino materi kak odshalilo
Da sroka finka londrashih lasi
In sarozhnikez lize drage milo
s'obrasmi sant'mi me spomen lishi.
In ljubizo serdzasto ljub'ga milo,
1 sdihleje shilati serdze za nji
2 slovo nji ustne smejo le shepetati

Dragi, ne zhndi se slò, rotè kaj popi theater.
Shega sveti je, de slab moshnemu nenarìdi
Se, nenavidi de slab moshnemu, shega sveti.

Tèt dragi moj, ki v Gnikov propileje
mi duha snaznega, kar vpelal, de sprì
Naj parta she Ti dosti let napreje
Spomen pomen, ena Homerì greje
Rèd Mekke palmah she serdzé hladì

Spomen na me je, da serdze ti greje
Homer, al' Mekka palma ga hladì
Ti dragi moj, ki v Gnikoo propileje
... ti duha sulat, mot, ...
Naj Parta she Ti dosti let napreje.

Vi vrabi ki serdze mi b'slasti vzeli
Ah vsaki spachim Vrabec sladko shiri.
Spomenic bosh shè vekoma mi shkveli
Sa dvoje Matir, ena, ...
Dokler shivlenja nob kam ni dohan.
Oshahit'le malenzo, kar rebelj,
mater slabo, zelejo,

Se ljubite Vsi v ljubezni sopisleni.

Sklenzite krilnjate tel o kone
li se ze prebenga thrim se nuzde
i vestne vsesh [illegible]
imojega [illegible]
i pazh nyde ne ob [illegible]
sámotnyz i drave Gali ob Aphrodite
kladiva & pepa ke [illegible]
pozúnitel na [illegible]
mà nec [illegible]

Vsake krog se persa radost vleła,
veselje iz vsakega oka bliskétalo,
grenkobe v sercah ne ostalo
harmonija sladkih stroun zapela.
Men' serce i mn žalost zavjela
bokalov cink, plesavcov hrupa malo
me gane, strun tarnenje se me djalo
tolažlyga, — bolj še rana me pikolela.
Naklonjenj glavoj sè obračal v' krogi

Vsake kroga se persa radost vleła,
veselje iz vsakega oka bliskétalo,
grenkobe v sercah ne ostalo
harmonija sladkih stroun zapela.
Men' serce i mn žalost zavjela
bokalov cink, plesavcov hrupa malo
me gane, strun tarnenje se me djalo
tolažlyga, — bolj še rana me pikolela.
Naklonjenj glavoj sè obračal v' krogi

Ah Dedal daj mi tve umetnosti krila.
De ne mudim se več v' pustinjem več sijerje
nidar gromadi
De tebe slonej
nemirnim kde smeje se radi
nesrečim me ljubezni stolpi,

Ljubezn tvoje de te bram
Sme de moje nesaterte v Letho

tak west torenj kol' misi sonca teka
ki skarmi svojimi vekom ga napaja

Biser ne mezhte svinjam, stoji v sakon svetem
pisans. Pasi v ki komur obstrel' mash serze.
Le ne oderi prostaku misli tve tajnih skladov
krami je taki nevć, nek mu te slaba je prid.

104

Let dalek tvojeh hvojka se je pretekla,
(Sonce Vesnove moje tele mi lela
do neb me [illegible] se probila
zid mojega bivanja mlada rekla)
ka pervzdrid oces me drage pogleda
se serce nesrecnim strela peta
se ta me nam vsad nasla de pribita, prav ka
mi mladi gozdovnik cevzond stekla.

Zakaj ogenj vgasnika se ne [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(a pero)

Zanocek skbuve mokem se stan
[illegible]
[illegible]
vzrocen tak sele ke se skopa
probleznemu kmg. Lase se sveti
Gibbe ti sleze [illegible]
[illegible]
kamnike stike
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Dragi, ne zhndi se slò, rotè koj popi theater.
Shega sveti se, de slab mozhnemu nenaridi
Te, nenavidi de slab mozhnemu, shega sveti.

Ti dragi moj, ki v Gnadov propileje
mi duha [illegible] [illegible] [illegible]
Naj parta she Ti dosti lit napreje
Spomèn je men'[illegible] [illegible]
[illegible] Po [illegible] palmah she serdze hladi

Spomen' na me se, da serdze ti greje
Homer, al' Mekka palma ga hladi
Ti dragi moj, ki v Gnadov propileje
... shi duha Spital' smot, [illegible]
Naj Parta she Ti dosti lit napreje.

Vi Grahi ki serdze mi b'lasti Spali
Ah vsaki Grahov Grabnar Grahov Shin?!
Spomeha Vas slò vekomu mi shveli
Sa drugo Mater, [illegible] [illegible] Shterbeli
Dolàr shivlenja nob kam ni dahar.
Oshtrit le mazeho, Vas rebeli,
mater Slabo, zileje,

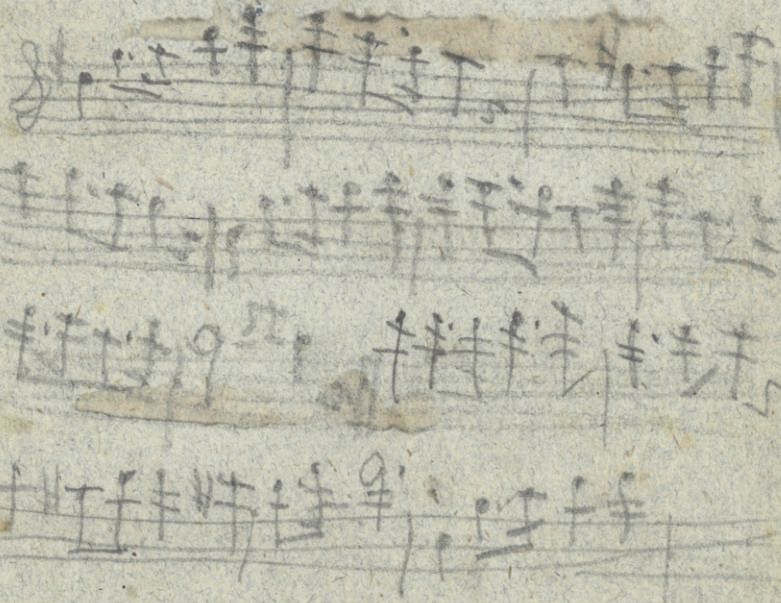
Sikenzite kriligte tok o kone
li je za pre[illegible] thrim je mudle
i vestre vesel[illegible]
ismoje[illegible]
i poib[illegible]
vámo[illegible]
hladila, [illegible]
[illegible]
mà nec[illegible]

Ms 1454

44

Ruska pieśń

Hannushi preod, kakor she blo ob sveti
Mi v [illegible] sineke razbivni schinvadi
ki bli kremene, in sa kruh prestli.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Slovanski protok, ... Slavic
... nashih duhh ...
O Kollar mojga ſerza Ti reditel!
Tak imenval Te in Tve ushi ſhale,
Ti lih moj in mlesh ſvira uſtvarjale
Tak vſak naval nje ... zheſtilel
Tak gromno reah ... Mozes
u ſerzah tak ſchegtkila ... Jesaias
zhe ſpojejo ſe ſ'njimi ſtrune vnale ... Joanes
Zionſkeg' Lothra, glaſ je tvoj, ſpraſitel

Odproſt' prieſtolu Slavie ſpraſitel

Batovo ſe, ... nadaja ſalbo dade
... zhe ſhe Tatre ... ſnelke
... in Donaja ... toki
Nje Krakonoſi in Triglav ſhe gluhi
... vzhuli Dave, ... reke velke
Szalá va vonder ſhe v'mertvaſhki ruhi.
Tak Sokratov uzhenic ſeromashi
ne ſmonem nizheſar ti aldovati
Shum mojga ſerza na oltar vlaſti
... rezh na Tatrah raſtrumila
... Slovenſkih ... odglaſila ...
... zhe gromna moje ute ſaharila
Me duſhe pol Ti dolzhen, kaj mam daſli
na abet, ... vreden nogova ſulez.
Shum mojga ſerza na oltar vlaſti.

Stale ... v ... ...
... dve ... ...
... v Dvori
... hudga ...

Preſhak mladi ventnarek
... mlad na zveſt ...
... k' dvoru ſlezhi na ...
... Dvoru hudga ...

Terka na vrata ... klo:
Odpri ... !
Puſti ... ...
... ...
Novak vidal ... klo ...
... ne ...
... ...
... ...
...

44

Sinko dragi Sinko moj
Sinko ti pridješ li
Ti ja bolje te glasa
Bi li vrkom ti njo zvezala?

Sinko vikla sevremeh
rožhne vetne mikuite
zavonili z'lumpa, trgni
serce v'zlatoff mu zkrile.

Ruska pesen.

Mně hižinka uboha
S tobojju budeš chram
Ja v nej prošu od boha
Zdorovja tobo nam,
Ne žizni alču večnoj
Bezsmertjem ne iscus:
Tebja moj druh serdecnoj
Ja prevažit bojus?

Ty raj, blaženstvo v žheli
Odna mně možeš dat'
Odna v mojem predmeti,
Tobojju liš dyhat'.
Pruthich čuvstvi ne imeju,
Davolen ja sodboj
Ja mirom vsem vladeju
Pohoda lubim tobej.

Sgodba sgodba zhenka
Herodota luse veritate
aemula temporibus
Chne ira et studio.

Samo, Varuh, Godomir Revina
Ti vzhennó nozhi svesdize bliskave
Da snal bi ki lethe taf svate glave.
Ta stol, sval Slovenje vsako bi sena,
Tam zeluval prah slavenjga spomina
odbuego ir ilune Cehe

Sakaj nim mleka in medu obilno
Tak sisat dasta – puvellas Gudas Tooga Thusti Kegia.
numna de nem monilas. de Sphut ke je obvesila na
Bosthisthad to je Grade nasha
Thetila ke mathi, bo mnohima mlada.

Sakaj nim mleka in medu obilno
Tak sisat dasta – puvellas Gudas Tooga Thusti Kegia.
numna de nem monilas. de Sphut ke je obvesila na
Bosthisthad to je Grade nasha
Thetila ke mathi, bo mnohima mlada.

O vi ozhi drage ozhi
sakaj se Soldike
sakaj mi, nebi Solzice
dalezh de nama druge.

Voga s miram je toshila
Kozh in den jo plakala
lad po traviki hodila
vsako rosh'zo prashala
Ah povejte, ah povejte
kde je moj Franko kde
ali kaj tak sto zamene
kadar njiga tuke ne.
Prashala po gaji pshze
Njega vidli she ali
Prashala tak tud skale sem
in Sgorava – ushi netni
Ah ti oboge de, oboge dite
ki pod Serzom Solnza
tak nebosh tikardili vidla
tateka ah nebosh ne!

Sakaj nim mleka in medu obilno
Tak sisat dasta – puvellas Gudas Tooga Thusti Kegia.
numna de nem monilas. de Sphut ke je obvesila na
Bosthisthad to je Grade nasha
Thetila ke mathi, bo mnohima mlada.

Lovil
Prezing na skalah
Mladim na skali Lovcem

kapala na travo rosa
i drevza selenega
kapala ne sdrevesa
ah Solzice Solzice
al Solzice Solzice i semi
Svitlih ozhi mlade
mlado se she
mlado mladem Joan
mali zhas sta bla vesela
vali she ne zle pot bla
pot desheve
v'belem
pisal bela lish bi nekaj
v'shnd sebi
Tu'so Svana vlovile
lozhil yogla in solzica
lozhil na ne Solzice
Inlesela Lastavizhka
Lastavizhka sdalnih
klinkine na svisle sela
nje veselo in sapela:
Veseli nikaj klinkiza
Bode prishel mosh nashi
Venu, Gubi tvoj Svanek
Bode prishel sa tri bele dni
prishel v nedelo vecher.
Bela sem u dalnem kraji
dalezh dalezh za gorami
v'belem gradi gorami
vidla sem tam velko chuda
vidla in tam velko vojske
velke vojske vojske Svana
Tak sapela, odletela
Klinkiza postozhila
vena shalostni s glave vsela
vsega ko zasterpala
Hitro po rosh v'gradit tekla
grdostrega spletala.

45

Na čest Vama

66

Ne cart Vama r ostrovljenjem Vašim
Dva perana, brato plemenita!
Zdravi da ste i dobrovoljno,
Zdravi i vi, i vaša pisma,
Diplomata i atala trica.
Čuvajte jih dobro i lepo
U gradovima u prosnih škrinjah,
Nedajte jih niko prajoj veri,
Ni prajoj ni maloj latinskoj,
Za koju nije mesto nedajeru.
Nemajte ih — ne
Nedavajte jih mi pri mi mačka,
Koja prava je prava vera,
A mačka je lukava i lukava.
Ako bi vam pravi prijatelj
Ako bi vam prijatelj prijatelj
Ako bi vam prijatelj prijatelj
Ako bi vam prijatelj

Oblagajoče se dvorišča, gde se tamo brem
[illegible] gde se još kalupa vremena, po mnogo
[illegible] + Trgnite poštenja človeka društvo
da čovek slobodno [illegible] misli, govori
i, je uljudnim, jesnim, milim čovjekom. Ako
i mali dečak zaigrajući [illegible] reče
za koji njih poštenog čovjeka, dok ga sam
nebesnik. Na oklagajte se bez otvrdnuti i njih
igrati, nit [illegible] nebeskim zabavljati
ali se [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Za takovom [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

Velka znajte Vladovan neberkom
(Sedm da jer Jarun bio ne vlado)
Ucinite kinje svaku dvorbu
Proštanja velika poluge

Velka znajte (Zvonimirom Vladovan
(Sedmo da je Jarun je bio na vlado)
Ucinite kinja svaku dvorbu
Proštanja velike poluge,
[illegible]
vej birala kuće izpod njega,
dol birala i we domolko
Te
[illegible] njezov hišti ukradeše
Tomajala blag i raščinjat,
I
Za poklon pribavljati njemu
Jedim kucem za vrlina junakom
[illegible] vrlu dvojim porodenom
Dvojicom nutrijenim prijem
Hrabrim djeca, hrabrim junakom mudrom
Jošnikom Gudav i dobrom
Drema dele kraljem prodložnikom
Zadatak njema sloj materi
Za nagrado podajnicka krčevi
Uživši jih vladalac poslanje
Je vele dažavno jim plemenu
Krobrusi prodo imal vinje
U dužnaju de Sarg ot Sadem
Sandurov u vlade je u mi
Otkuvi je pomeng plemi
Vnes kvist i do dodje od njega

Vsegda, znajte, bratjo plemenita,
Svaka je svinja bila plemenita.
Al zato nisu ~~vsa~~ ista ~~slava~~ u grobe za nima
Ovaj zato ~~ne~~ ga ~~ne~~ izgubi i kako
~~Vsi~~ ~~ljudi~~ ~~kojim~~ ~~ljudi~~ ~~hvaljenjajn~~
To vam bratjo s vašim dozvolenjem
Na kratko ću stvar razložiti.

Nu u dobrih zašto plemenu sada mana
Već ~~ništ~~ plemstva ni plemićkih pravah
No još kolju mirkom i progovaraju
Dobro mirno prvu pô ~~besedu~~,
To vam bratjo s vašim dozvolenjem
Ću na kratko (razložiti)
~~Ako pratoj pêsmi~~ Poctojite dalle
(Plagorodna uši otvoriti.

+ Ča
še
išče
+ Od kojih se lipo ~~ob~~stiše: dubrava od svinj najčvornie,

U Kolinu (nesm- desp. kolikom)
Pak propade stara slava svietna clava.
Odelé se ~~Ogoimiba~~ jednoć ~~stara~~ kuća
Na velike u varoši zabave.
Te nevrietna (stara ga ubila!)
Portas ti psa za arkivara
Jerneu mu ključe od arkiva
U arkivu sve slavne dipilome
Zaključale i ostale trice
Da ji čuva i od tičine brani.

Ali ~~tic~~ ~~ot~~ družina otide,
Arkivaru tarce zaželile
Za ljubovcom klišnjic sela kucom,
Vrag ga dira (neda mu mira
Te on ide k zapečenjaka mački:
Čuješ, maco, draga prijatelice!
Čuvaj pisma, dok se skoro vratim.
Ču, brate, ... svietne mi pô! —
Pas otide, a maca ostane.
Ali malo za tim vrime stalo
Eto mace (strela pošlede) ga ubila)
Ona ~~ti~~ ~~ma~~ svoje porode
Odelé se te otkavi vrata.
Od arkiva na stražnji odprata.
To zapazi ispod rupe miška,
Te gusove svoju sve družinu,
~~Te~~ pokliče navale u arkiv
Izjedoše sve maštne diplome.

Ide da ovde

Man erkennt, sagt Akeel, den Geist der Griechen in so manchen heiteren Liedern die den Hörer gefallen und durch die glückliche Wendung überraschen. Man nennt sie Cotsakias und in ihnen zeigen sich ihre schönsten Geister usw.

Τον ούρανον κάμνω χαρτί,
Την θάλασσα μελάνι,
Να γράφω τα παράπονα
Που πάλα, δέρμε βάρα.
(Da je nebo list ostia,
I mure dužyo da je more,
I ja da pišem čitao vek
Neb' jadak izpisala)
Ιδώς δάγγεις κι αν μ' αρνηθής;
Πως δεν να κιτρίνω,
Καραμήλακι δάγένω.
Διά να σε δαμονίσω.
(Du glaubst, daß deine Sprödigkeit mich bleich und gelb machen wird, eine daftende Nelke will ich werden, und dich in mich ziehen).

Κυπαρισσάκι μου όψηλο
Σκύψε, να σε δαλήσω,
Έχω δυο λόγια να σε πω,
Κι άπε να ξεψυχήσω.
(Hohe Cypresse, neige dich zu mir, ich will dir etwas sagen, nur zwei Worte will ich Dir verraten und dann sterben.)

(46)

Tendosertelmost diti2

Romanza.

Miliza.

Na grobi ljubiga sedela
Je Miliza in plakala,
Na grobi roshize je plèla,
In solsami je shkropila.

Nad grobom rastlo dreva milo,
Nad grobom verh poveshelo,
In grob in roshize senzhilo
Im sonzhize odvrazhalo.

„ Se zherstve roshize blednule,
„ Shalostne glav'ze nagnule,
„ She shoro bode je ozule,
„ Grob zvetjem bledim pisale.

„ In tak bom shoro jaz vernula,
Gov'rila Tolshna s'radostjoj,
„ Lopáta v'semlo me sasula,
„ Pryatni me spreje prokoj.

„ Se dragiga oko vgasnilo
„ S'shivenjem kom'obsinilo,
Senzé se vrozhe vledenilo
„ „ na kterim moje shlakalo.

„ Ah prezh, so prezh sleteli
„ Radostni dnevi, shrota jas!—
„ V nebesah ab do lepshi zveli....—
„ Ah pridi, pridi svolzen zhas!

Se pri grobi solzhvaje sedela,
Nebó u modro gledala
Na grobi roshiza je plela,
In solsami je shkropila.

Nje roke so je otrenbele
Sal leta, ter ozule so;—
Sa leto dni so spet prizvele
Per ozem grob te lilike.

12
1.04

Vsadila ke, de b' lilleza.—

Sakaj se roshize blednule
povesile glav'ze shalostne
Kmal'zherstve skoro se ozule,
Tla s'zvetjem bodo pisale?
Bom shoro tudi jaz vernula,

Ah tiho blashene spomen!
Radostnik dnevov tu ni vezh!
Ah mezh je mezh, — koj shivost ven, —
koj smentni me grebodi meak?! —

Sa leto dni se prestvale

(46) 81

Serdoserdzhnost dviza.

Mislil sem vsaka dviza
Vnedrah mâ raho serdze
Smiram nedolshna tak ptiza
Gerliza de gledkala me. —
— de gledkala me. —

Kdo bi vse veroval, sem menil,
Kàl Simonòd sich je sze,
Od serdoserdzhen kaj sklenil,
Pismo je sveto le ne. —
— je sveto le ne. —

Drahe in mile, sem mislil,
in poskosnil tak otrok,
Z vrozhim in persam jo sklenil
Salka ki mi prishla do rok. —
— mi prishla do rok.

Kushnit hotel sem ji usste,
Glavica mi odmaknila je,
Krizhala: Susste me snusste! —
Prekam in branila se, —
— in branila se. —

Nel serdoserzhne so dvize,
Sodita sanje zavno!
Gerlize rahe so ptize
Dvize al sove so vse. —
— al sove so vse. —

Bogatstvo Slovenskega jesika.

Naj strabrhan s'obilnostjoj i Grek se koshati jesika
Nigga gonasha mi Nemz naj i gromashtvo Rimljan.
Kolko pa mata beséd sa „kreutz„ ino „crux„ vaj grasham.
Jas Slovenz mam kriish, krizh ino krish ino kris.

-v-v-v-v ani
-v-v-v-v ob
ani
ob

Vsaka nedolshna je dviza

-v-v-v-v eli
ilo
ilo
eli
eli
ani
ani
ona
ona
ani

r adi
iva
iva
adi
adi
ob
ob
eli
eli
ob

Smeſ.

62.

I.

Prejasna rosha je zvetiza
v'rumem plajshi saſukana,
mej zvetjom barvanim kraljiza.
Zvetizhek nežen i vijola
u moder pert oblezhena
osirka ſ'gibnim okom ʒ dola.
I jagoda obras na gladek
I naklonjena ji' glaviza
in oluvni, tezhni jad in sladek.
Od roshize, vjolze, jagode pustne
Milej Nji ozhi punalnza
zvelejshe liza, slajshe ustne.
Ne od kopriv tam vjola raji
Od ojeta il roshiza?
Lakomzhe po jagodni slaji!
Zhem' franjski Vashi ſo pogledi
zhe ſ'vsh bratavim slubezo
Zhem' lej Vashima ne ſo shali ji k
zhe ʒiram v'akni ſerzala.
zhe liz Nji zvet mâ ſtruna hvali?
Zhem' franjski Vashi ſo pogledi,
zhe ſ'vsh bratavim slubezo
Lakomzi po jagodnem meedi!

II.

Ne Milek trilma vnesel do potoka
ki volno ſnashi ſe obrasom dvize,
blisoka al ne smiſlis' dala sroka,
odpre'l ki'dragi umom bi'dverize,
Mi ſkakalo ſerdze, ſlupali
ſe vſtavili trepetali in krepetali.
Thk Milek me nehal, kaj blo sazheti?
Shalosten Jidim in ozhi in peti
od vsh premilih ſzer neradovolne.
Mi kipile ſo persa ſerda polne,
Ozhi me ſilila nasadlej' sreti,
ſerdze nehtelo trajov tak unih siti,
al Milek me nehal, kaj tej sazheti?
Nesveſtemu ſem hlel ſerdili,
ki djanja ſo nazhine bostjâ ſtrdi.
Poſlozhi men' pripelal Nji boo v'naroshje
pod drevjom tihim nikrshe spelimili
mi mozel ustniz Njenih slaje vroshe
kaj v'ſrizho bi podbine blo mogoshe.

Na take ſlishi me Milek vsdi ſlese
po oſtrih ſkalah na-kih terne klije
ſaſopljenem d'mi ſerdze, bije ſilno
opeshana in pêta komaj lese.
Junaka mir jao pot in venez zhaka,
in verna Guba, kaj na zevo ſabi;
al meni ne plazhila
zhe ravn nadaja ſploh me k'trudom vabi
aka
ila
Ne ſumljim, poginja d'reb bna bila;
Iſl ne, s Olympa prishla ki'Trojanki
ſakaj; zhe hzhem objet Nje ſvelli rami,
pred fabo srem le Venero Borghese.

— O mli bog! kak ſotok velke shuda
I grosno germi kod is neba ſtrela
ab'jasnik ſhe nobeng ne gleteli
nad ſtrela nezna neba tima, huda
Na take ſlishi me Milek vodi ſlese,—
na oſtre ſkale, po-kih terne klije
ſaſopljenem d'ſerdze mi ſilno bije
opeſhana in pêta komaj lese.
Junaka mir in ſlavni lorbor venzhi,
in verna Guba, kaj de na zevo ſabi;
al meni ne plazhila, kladla,
zhe ravn nadaja ſploh me k'trudom
Zdar ſpod klobuka ſerka me, k'Nji ſpeha
obrasik, ne plazhila
mlo, mislim, de boginja je mâ Milka
al ne, s Olympa prishla ki'k'Trojani,
ſakaj zhe hzhem objet Nje, o Nje ſachgani
pred fabo mam le Venero Borghese.
Pred meno kak ſtrshta ſe vkameni.—
Pomorke, bratje, revnoſu nadlogi meni

Radomila
ſtrama

DRŽ. BIBLIOTEKA v Ljubljani.

I.

Oziram kda na skalnem se grebeni,
pojmenvale ki ga ussta slavne,
tak trudno se nad gore zhebroglavne
naklanja Solnze, oze rumeni;
kda srem na polje, marmi v'lem Sloveni
ozhaki nashi ruli loge davne,
in pushzhe prestvorili v'njive ravne,
ferd v'ferdzi vlastenskem budi se meni. — shalost ... me s'spomena

Krog rasprestertа obilnosti ruha,
snanuje slatovabna klasje kruha, valnuje slatkokluzhi shitek drago
na gor koreni terta sladek dragi. po njivah in po hribzih lesi terta,
Zemelni rajbo, al ne ni rajskih dnevov,
vse nezus, ne nekdajnih hvalospevov,
spegnali angelje de slavne dragi. —

Berine slanke!

ne slanke!

II. Ovadiliza

Kaj sem skrivna terpel samo Gubi no Mlusi ja vrozhil.
Luba m' ohranila tajnost, Mlusa s'ovadila oba'. / Mlusa ovadila nje.

V. Cenjena kava.

Madrigal

De grebil bo pustilo grosne kane,
V'zesbothzih hraine sve shanezhe stvele,
Svim bliskom lovi malikov oltare.
Ali ktere, dveza, ja pregreshke onele
Nad menò teferdzo ti nesmilno jeso?
Nedolshne kaj ozhi tvo sveti kaj srele,
Kaj derznil te zheshtit? — sbadil o'tim jeso? —
De karash me, kak boz Gomorzov steso.

VI.

Ak bodesh snal' tak pisala bo nasha
Akademija sdajna slovo „kasha"
kaj bo povsod Slovenzom rasumeti „kasha"
Prav pasi. — Ne po verh krivovernа ... kasha, —
ne pisala bo po Boz enskem „kasha" —
Bo Hrvatskem ne, novem kratkem, kasa,
ne Ilirajnsko po eselko-gladkem kawa, — in nè Cyrilliki po Krajnskem „kawa"
kaj od Gonize do Shoptrona kasha,
in od Bilaka do Lotmerga „kasha"
bo razumeli vsim Slovenzom, kasha,
Ne bode pisala kasha, neli kasha neli ka
Nel bode pisala kasha, neli kawa,
vtmpak pisat bo mogla sdajna nasha
Akademija, vsim Slovenzom kasha
de da razumet bo kaj nekdajna kasha,
na mesto stvariti kash le kratko kasha

kash
ka(w)ja.

47

Polska jedna

II

1 Polka jedna mati braty moje
Što te věncem vrag tramak troje
2 biti, kapat rana skaro tilo,
i krvavu suzu lice bilo.
3 Gulim nožem žilice ti pori
skradnjen kapku karvce da nemori:
4 (svit te muči - ijak ti ne fali -
samo ijute ruke k nebu pruži
4 ludoj deca k'od dojzelak lovže
u sve ćuci strane pita varše,
5 da u pusti kadge gde nenaše,
dvorca i trgim klisem gaj razdaše.
6 Ječme kane neba što vetraa
i slap je par žini suhoj baa-
7 Vrag te mua - ijak ti ne kuži
samo ijute ruke k nebu pruži.
8 Smadra te svit usred moj vuze
oruđim' rečim deca nom suze,
9 nak te muči vila milostiva
Lasta k'Dak imade kom se oživi.

I napinjak Letivu od cuka
Sedam kaov od Velebičkoj vuka

vatra smadra

Da dem Endesunterfertigten durch Fahrlässigkeit des Luftenberger Bothen die Beilage D verlohren gieng, so bittet er nicht um so wagt er nach Erlangung, nachdem er die gesetzl. d. Erlangung des angesuchten Duplicats derselben

hochlöbl.

Die Gehorsamst unterfertigte bittet ein k. k. Landesgubernium um die gnädige Enthebung der Bezahlung des Unterrichtsgeldes, und wagt seine unterthänige Bitte auf nachfolgende Gründe zu stützen;

1. Hat er in den zweien Semestern des letzt vorhergegangenen Jahres die Erste Fortgangsclasse und im letzten Semester aus der Moralphilosophie die Vorzugsclasse erhalten.

2. Ist er wirklich in so beschränkten Vermögensumständen, daß er die Bezahlung desselben nicht entrichten kann, da der ihm vom Verlasse des sel. Vaters anheimgefallene Erbtheil an dem Legenden immobile, die Verlassenschaft seines Bruders, dem vermög Testamente einer alterschwachen Mutter und einer schon seit sechs Jahren an der Epilepsie leidenden Schwester obliegt, intabulirt wurde, daher der gehorsamste Bittsteller ohne Verletzung seines kindlichen Gefühles und der Geschwisterliebe den Vermögensantheil um dem sehr traurigen Zahlungsfahle aufkünden müsste.

3. Begleitet der seine unterthänige Bitte mit der Beilage C als Ausweis seines Alters und D. als Beweis über die mit Erfolg bestandene ein geimpften Kuhpocken.

Der Endes unterfertigte bittet seine nachträgliches Bittgesuch durch die Fahrlässigkeit des Luftenberger-Bothen, welcher die Beilage D in Verlust brachte, daher der Bittsteller erst nach Erlangung des angesuchten Duplicats zur Einreichung befähigt wurde, gnädigst für entschuldigt [illegible] wollen.

zableštiti komu oči = blenden
zableskl mu oči = er blendet mich
zatemnitl pamet = blenden den Ver
obsenitl glavu = umnebeln
zanesti = in Garben
nedaj se sladkogem prevarit
pracipitanter, bezuzdno, vrtlo
lomno, u kolovrat, u narav
vrat, navrat, ko voda
niz reku.

Lik odvrati Sigmund Lamo

48

IX. Sneveri pod naslovom kaj se obvesi

4. Za mano v kot

12. Gospod ko

Narezano, na majo čast.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Blasheni zhaſ, pervi kad ſvedozhil ſa vajmi ſjubezn
vpirzho lub ſolsam vajnim i jaſ sartzhnik!
O meni blashena flaſt ſpomnio ſe po iſti je nozh
ſval ktero kolikokrat ſproſhena prishla de mi
Vmirali kad tebe mel d'objemala tebe diviza
Palle ſhepet troſhil vaj neprenehama zhy
Ako ti dremala obhajala trudnemu ozhi
Im na ſhed neba ſtalo ſhe Lune koló
Vſi odklopili ne mozh bla od vajne ſabarke
Tolko vnetnoſti ako u ſpovedi obuti.
Pa Veneſi bojal preſkenbar men raſodel ſe
Vajne ſatorej ſprem preſhle radoſti poder.
Ne ſamo ſim ranahil gorichſti ſe malahali vajne,
Dovoleſtí nekaj haſtnoſti veſh, prijatelj
Meni ſopel raſdvojena mozh odtrushili Lubza
Dviare pozhaſne men dviare mozh odpreti

Juž se i zbože do gory vzbilo
I ledvo nie ktos vhce vzdati;

V nek rabih nedrah preſhli duh pozhivle
nemilih ſolz mrazhno oko budi;
In ó groba glaſ naravni naſ nasivle
zlo v[illegible] sbegand v naſ prirbo dushalli.

Vielik neprodignenih te mentvr na miſa
Kneſlavlen Ti nienbi na miſa
ra slagaſta proſtega vjih thvelizga tok.
Mort nekda obzorroſe Janotna pulo
jednak bi ſpomnil duh na tvoj vuk
Mort nezbo ſedoglavi labud nebel
vzhaſ vidi Ismob ranoj svoj ga
tak smiral Sonzu e naſprbli bel
na vsnade drashli vtkalo.

Kre ſabla une bukvi korenaſte
ki sdishe kvishi ſtaro korenad,
kre bukvi korenaſte, ki tam ſama
na vishek sdishe ſtaro korenad
bes ſkerbi polone leshabal zhaſama,
termel nad svirom ga ſishal leſkaj (ſkaj)

49

Odpri mi duši

I.

Odpri mi dušica mâ, odpri moja mi golobica,
na dveri raño klukam - ter kmo to beredim.
Odpri mi dušica ma, odpri moja mi golobica:
mrazna je noč, od srag mokri glizeny no lasje.
Odpri mi dušica, naj se ti uzamem od Sebe slovo;
(naj si željo ohladim naj potešim si serdce)
noj si željo potešim, naj serce se volo ma.
Kako I. cem odprel, ki si že odpadala Jurtoh,
že razpalela kito čižmece zvila si že sem.
Ozl Guba brž stanóla, si bož pripasala Jurtoh,
razkopala pepel: najti ne vkre ogrja.
Kaj kami ci odprem, da nemrem zpihati luc.
odrinola nerigo, ter mi podala roko;
Pelula koz poklet v hiži me ne klôjs posadila,
z lasi s furtoscem vbrisala rosne mi moraz.
Sladka groza zigrà po vseh kostek: za dobroto
(bi a radoltb kuinol al nemorem od žalu!)
rad bi ji lice gladil, gàh da nesmem kusovat.
Temna je noč: na místo lica se po čeli gladim jo.
ne zamori Guta! jas Tobraza ne vidim.

y zvir.

II.

I. Žabica. (z anthologie grške)

Déklico Nymph, dežu prijatlico, pévkinjo mokro-
Žabico, ki pleskat vodice jo vesela,
z bronca zrezano, kak potnika obcestni je, davaje,
bridko da žejo, ki ga péklo je, si potisil:
kajti pokazala zvir je blodnemu sladko vegajo -
z vollega golka ust dvojemu navajenak.
Ter vablivi ji glas nasledovavši gospodnik
blaženo najde vodo, ki je po nji klepenel.

II. Luna brez orozja.

Kele pa si maš, luna, lok? Kde tal? Kde sulice?
Lajanje Svih Sertov več po gajih ne hromi.
Cemu zamišlena si smirom pod mirtami hodiš?
Kaj je to? pase jelen, glej! se na trati roglast.
Kaj mimo kôk vgodil, cutim ja vsako pusico:
sulica sta me no bol smilenja naučili.

DRŽ. BIBLIOTEKA v Ljubljani

Jestam.

Ki Ti sdaj tam stojiš pri toki v kóli
sestrana (tak bóže v rôdi djala naj primera)
potrošil nebreča al rod me gnbi!
Ti s knezom plesala si pol večera
sdaj pak zapuščena s nemilim okom
glediš: da že pri drugi mu nevera.
Vezdi se sdrugo mičarnim postkokom,
les kar prej Tebi, drugi obečava
les toto tiskajoč seroče k bokom,
Ze tretji obra si prevzetna glava;
in toki sreča vajni bo jednaka,
zakaj plemenu sem ne ljubav prava,
Ampak kak zvir leskeči se potaka
skoz daljin daljo po pestrih kamenčekah,
ter ki jim s roža modre oči máka,
Od rože k rože, dokl v počasnih rekah
prečistna mu bistrina ne oslabi
al pak ne vmerje Lenden v morskih stekah,
Tak on, dokl Tebe starost ne pograbi ....

* * * *

Kdo temu kriv? - Ljubezen, ki nadula
s pesmami usta, krajče me s orodjem
s kakim nekdar sroteka - Tibulla.
Ljubezen m' za Njo vleče čoln in vesla:
ko grozdje bere, mažem se s jagodjem;
ko žitka nasatkam Ji povesla.

Ah min se luč jedina s milim leskom
le Troje oči, ja za njimi hodim,
kak hodi gerlica za drobnim peskom.
Ah Ti odkigaš s njimi vred mi lica -
spremirjaš pred mano, da v temi blodim,
ko jezmini pred ustama snežnica.

50

Komal i Galvina

NUK BIBLIOTEKA Ljubljana

Blazeni tok življenja ki gorenkim slajme valuje,
redka kapliza je trojega vira radost,
Cerpam al iz tebe rad, ze[neč] ~~prelivam~~ je slajši
žalostno-radostna
nepresladi mi serca, kak osladi i pelin.

Dičen Roma' cer plemenito li cerstvep stroja
~~Troj Skipione kog mor[e] vidil Kalonije~~
~~Ah junevrnuli se junekrajstni i cerstv~~
~~Zlobo pjica krepost, more ze[n]~~ 20 veki
~~Vek prevrceno je mlad i [ko]rpek al roja~~
~~Nega konnilo ziz ki bi lekla~~

Cemu guzas celo gerbami oklarelnima
Celo? cemu v persah ki pladis neserene
misli, glasno Olympa ki i grozneg
Sada bogove
zavrzi? ~~Ali~~ sedala zrdecnepane
shajajo ti blazeni na potnoc net
mracnih iz temnic pride isbavitel,
akt ne
lastnih zil

4 2

Dnes bih pri Sturke: on mi povedal kaj
sze mu ti pisali: — jalen sem jalen da
njegovo sreco, de lelko pisem dobiva, neko
z Dunaja, neko z Krajnskega, neko z Hor-
skeg, i velnih z Slajarske — znamenj
kaj ma dosti zvestih prijatejov —; a jas
bogo siromace (si mislim) i mal dela
prijatlov, a nabenemu sem vonder ne
vec na pamet, de net ozhoda net od za
hoda Glasa od nih ne čuti — vsi so
me z misli puskili — i pat se tolazim da
na vsakem kraju zvrozlicnosten, misle: Tako
paro, kak jon njoj ja spodobim, tagko po
zabi bezglasno i bezzasluzno, — ma kak
je krivica si vcasi pravim, zomu ze ne pi
solaš kaj se po sveti gerdim — ti kaj tam
znam pisati. Dosti vam novina nasvan
zda po kakoj vulici klatim, ce pa domo
pridem i pesek do rok vzemem, nemem
nicesar skladili al neti zgne
sli, zda sem mi, da je mojo hižica precej
hladna. da mi namisli pred kak do papira
pridejo, pojdoc zmerznejo. samo to mi
vedno na list sili, kaj se mene dotice.

Jas sem pa teli zdrave, veseli (po pritrdni
dnevih ne mislim) ser ne tak kak
Slovenskom, pri Serdiskem kapa Miklaškem
kooperatorju i školniku, i Miklaškem kap
i faru. Sasdravle mi vse štiri i povejte
jim naj mi cesarl koli pišejo, jas bodem
ze vsem zadovoljen. Miklaškem kaplana
povejte naj mi na skoren piše, ovace
mu jas pa kake ajnigma kake bodi
poslal kajba bode rakteifi moje pmel
i si po Gjednah klavo tocel.
Dosti crevelc radlacim, — vsak gjeden
grom hodim po trikrat štretji zakel —
vucil — i vsaki dan k' Gjunc volu. —
Tu je vse kaj ja esofist znam gradkih
novin. — Kak pa se kaj z' Vami? —
Kak z' Vasim školnikom i s' regerim
i subškolnikom? Kelkokrat Vam je
ze Kocevar pisal (meni se nikdar)?
+

Komal i Galvina.

Komal bil Albjonov sin, bil
nad sto hribovi vladatel —
z jezero mu serne pika
lokov, z jezero hrumilo
skal psov lajanje na lov.
Jasnilo mu lice mlado
roka, vitezníkom na smert bil
Jedno gubo mel i krasno,
ćenko vilnega kanlóca,
sonce bila med dricami
njene lasi pranine krila
njeni psovi slavni lovci
njeni lok povetrom (brizgal) bzikal
serce za Komala bilo
sta z' ocmi se srela večkrat
skupej | skajala na los i,
blago skriveš govorila.
Ali Grumal gubil dvico
Grozni kral itrolvene mračne,
gledal nji po hodu v' pusčv
Vrag nesrečnega Komala.

Nekda z jutra trudna lovom, —
(megla nje zakrila drugom)
Komal i kanloca cer sta —
srela v' berlogu s' Ronanskem,
(on počival tam navadno) —
scitov je po sto obeklah
kozo visilo v' berlogu —
i celad sto glasneg' ocla.
„Stani tu, Galbino mila, —
sahne berloga Ronanskeg.
Serna kaže se na hribu —
hribu Morskem, jas bam [illegible] po njo
šel al' [illegible] itak se poverni. —
stani tu, na gubo, reče.
Vražneg Grumala ne groza —
berlog ki Ronanski, nekla,
obiskavle, al' ostanem —
ja oscitena orujjom
taki dojdi al' tmoj gubi! —
Komal šel na hrib po serno
al' ga gubo skusal' htela, —
krasni zivot obnazila,
odkoracila z' berloga —
Izmenil nji je strojim pragom
v persah serce mu zatuklo —
lice spremenilo mahom

(zapazil) opazil
bzikal
gubo
Vrag

dl bliž i bliže na zahrib
hitê pripravlas' svoj progib,
groznejša i misli čarovnik (ar)
kaz drug. Ománc, i poglavar
[illegible] da ju je stal
pa tleh červáčih premagval
od straže do straže, nepresdaje
z'ostrogi konja pognádjsc,
oblegle kde popadajo
Mozlémce, i [illegible] kolejo
s'ognjo
Al'de katrija, cerla moč
stoji se, nepremagajoc
nazgati močno se trudi
vojšakom pogum že slabe li
(slabo)
[illegible] i carstvej pogane
Slamboleja strahonje poslane
po polju [illegible] rodi
naseme kop, kop pri kopi,
[illegible] leshim mecom strahovit
Bih Llja [illegible] nevegal.

slava i hvaljenje gospodu.

i dorzni
e boje

Mraku se zakrile oči. —
lok nalegnil, kak se spnuzil,
v' kerpičarila se Galbina. —
Togoden nazaj slednje
vice ljubo, odgovora —
nje z samoćnej berloga,
Kde si najde ljubo? vice —
nedra nje se drigal zeleno
kre pusice tolži serce —
„To Konlaca cerko? ko si?" rece
Bren, i se suni njoj na persa —
Lovci najšli tam nesrecne,

he afterwards walked the hill. But many
and silent were his steps round the dark
dwelling of his love. The fleet of the ocean
came. He fought the strangers fled. He search
for death along the field. But who could slay
the mighty Lomal! He threw away his dark
brown shield. and arrow found his man
ly breast. Spava z ljuboj sam Galbinoj slapi
Eno kumé na sumeći mogil
Ali zelenih grebovje njih
zeleno, vsak mornar, jo morje
severnem ki pripadjani.

Spozpetka prosim sa odpushtènje kaj sem Vam nè,
na dèn Vashega godovna pisal kakor
Vas opomnitelsh, kaj sem se lej pa Vas s'mojim nadlegel
shè Vasho dolgo sdravje na radosh vsih
venzov. Vbogder si najshel rezh sroke
sem pisanje do sdaj odlashil, sa zhemur prosim,
bi Vam sroke vposhtil, na moji sveshosh dvojsi.
Kaj sem. S'zhim sle me ohe davno
vezali, ino kaj me she sahtalestnosh, zhe me nebi
dobrost nagonjala, silì ozhivestiko, prosim sdaj sa
dabno vselì. V Ze Cesilì zesarode

dànesh livo sa,

Kumurdza zasél žadni den
nakilil z' nim si tyumph Evgén.
Kda Karlovca kervave tlei
objele močneo grozesá
ji pal, mu Neblo zginul zál
bas, kaj Krišjanov ne zmagoval
Kumurdzi - znikne li mu čast
ki Grekjo djal si pod oblást
Lok moč krešjanska nje sprostil,
ne bil Benetek si zvlastil,
slotino - bel že bilo prec,
spet prigrozé s Moslemcov méć
i sad Moslemcom da pomoć,

i kakor v vsaka noga za
Tvoj je igra a surova igra, kakor
igrač za voj jedne silne rokovnaki
vse saga i mnogo tkanine/horizont
zalen, tak i o oči po glavi silno
Sidreja individuum jezero nesmrtnih
[redacted] prograđene. To na pamet si ne
mi, ako radiš nad propadu stare slo
ske časti i sile. Ne vlast je zdrobila
serbskega carstva. Možine kosti po
Kosovrinem polju za hudoma
zgromadjene pustine ne pisave
volle kolena i bezbrojni ruke
bezpogumnih ostatkovcov, same
možne kosti Kosovo groje, rodo
vita žita i Gernavke pšenice mo
jackim dobitkom valuje pivet
Ne oštastnost ne kaznenost
ampak kakja smja i ratljivost
pokopala velko carstvo Stodol i
grob bezčuteljnih narodov, bila
zrok ala Serbskeg carstva pogi

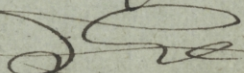
51

Dedalske krila

Pedalske krila de mel bi, mel de bi nyegvo raz
hitro okriljeni bil bi, i ladjáril u zrak.
Piśko gor prek mudrih i rek súmečih bi shajal
Grad ostáv slovénii nemškmi naseljen Gruum.
Grad sice lep je lepi u kraj i prostaven a bog
nače sklenuli so grubemu punku dali.

9

Neke glase čertim sad nag mu vrem, menje
Presejo lálanje bolí mene Seeker u vutro.
samo jednega psa Sor ni pse vsi mi pasem
Lallem klaffem, u hram, den sit der Kaufher ni
den ne balle mir nimo Mašina ne
Jo nie skall, mit wreinst unsre Schreimisse bunt
Jetzo Sor ni ihn ballen, so Dunk ist mir nimo: sir
Ihr ni imker ihr Jest, du die Schwarzte Sum

Poezye Kazimierza Brodzinskiego
Warszawa 1829. 2 vol. 12. — B. Kr. 3.8.
Poezye sielskie Stef. Witwickiego
Varsovie 1830. 1. vol. in-12.
Amina, roman par le même auteur.
Varsovie 1829. 1. Vol. in 8vo
Elegant extracts from the most celebrated british writers and poets etc by D. O'Sullivan 2 vol. in-12. Paris 1830.
Belin, Saint André-des-Arts, nº 55. —
Vide 158. Anisk, mras ovw flana.
Простонародныя пѣсни de grec modernes, traduits en vers russes avec accompagnées du texte grec. St. Petersb. imp. de Gretsch 1825 8vo 3. roub

Mnogo razlesnih je ves za tek naša telo rojeno
Glavni dostojnik cel svet rešek se trudè. Čest
konja tagnani Brat nadpolaj prihiteva ali ranjeno
kraja Gelivo. Ne dvori knez obist mu le strahu
Dika darjè prek trupel i kosti za slavo ilija mori
Konjaven vestan i čest mu furna trobi na glas
vpertah i trobi smrt sod. — Pontak

Zupitan se ti nedal krvavne viteznà ali role
silno kesat se nehaj; čest svo i ma ràonak

Vitezu dvè rasjenih vrisk ä dià le vrejča pobilih
stara prokleta ga psovdo-ta-zgubà slavi.